

Xornadas
Euskadi-
Galiza en
Allariz

Páxina 10

Festa da
Rosca en
Sober

Páxina 14

XXX Festival
da Poesía no
Condado

Páxina 38

Entrevista ao
Alcalde da
Guarda

Páxinas 44 - 45

Festival
Groba
2016

Contraportada

Concurso cortadores de xamón da Cañiza

■ Foto: Hernández

DECLARADA DE INTERÉS TURÍSTICO NACIONAL

26 e 27 de agosto
**FESTA DA
ISTORIA**
RIBADAVIA
2016

festadaistoria.com

Opinión

Cadernos da viaxe

Por: Xoán Antón Pérez-Lema

Incapacidades das esquerdas españolas

Diciá Josep Plà que o máis semellante que había a un español de dereitas era un español de esquerdas. Porque partillaban doutrinas dogmáticas e impermeábeis, refractarias á negociación e unha idea de España unitaria, que percibía a plurinacionalidade como realidade que cumpría superar, cando non coma inimiga.

Os anos decorridos non teñen mudado substancialmente as posicións políticas. As esquerdas españolas ben puideron achegarse á realidade plurinacional do Estado con sinceridade e mesmo aprezo no autogoberno das nacionalidades a chave que servise de ferramenta para construír unha sociedade máis xusta, próspera e inclusiva. Mais mercáronlle o discurso territorial á dereita, sen entender que a democracia na España só se pode construír sobre o respecto á liberdade das distintas nacións.

A esquerda española careceu na Galicia dun discurso a respecto do medio rural ou dos problemas do mar, como tampouco a respecto da economía social, as pequenas e medianas empresas ou as diferentes bases económicas da actividade produtiva galega a respecto da española. Estas cuestións, que afectan aos problemas da xente común, foron sistemática-

mente esquecidas das axendas “progresistas” españois.

Ao tempo, o autogoberno víase ás veces como angueira periférica pequenoburguesa e, no mellor dos casos, como cuestións secundarias. O certo é que para un progresista español a cuestión nacional galega é secundaria, porque non se trata dun problema da súa nación.

Unha auténtica esquerda federal pensaría en global, mais actuaría en local. Enchouparíase primeiro dos problemas e características económicas, sociais e culturais do País para logo propór solucións reais e acaídas. Mais a lóxica centrípetra minimiza que o factor territorial é inseparábel do social. O fracaso das esquerdas españolas non habería conlevar o fracaso de coalicións de cambio nas nacións do Estado. Mais o establishment progresista español, chámese PSOE, IU ou Podemos non é quen a velo.

Lembro un misionero que nos quería aprender aos rapaces a cantar en swahili. Para él, coñecer esa lingua era un sinal de inculturación indispensable para enfrontar a súa andaina na África. Nunca entendeu, en troques, que precisaría o galego para o seu ministerio en Galicia. Cos progres españois pásalles algo moi semellante.

Podemos na Marea?

A recente Marea Constituínte marcou un fito moi importante no desenvolvemento desta alternativa política. A achega de alcaldes e alcaldesas varios, de centos de galeguistas con experiencia de xestión local e autonómica e de forzas municipalistas máis ou menos xurdidas á marxe de Podemos densifica a resultante e achega a nova alternativa á tradición galeguista e ao coñecemento, afastándoa dun certo adanismo presente aínda nalgúns acenos e discursos. O percorrido dende maio do 2015, abríndose a sectores en principio refractarios, cando non conscientemente apartados, favorece construír un discurso e unha ferramenta galegas e permite albiscar a posibilidade dun programa de goberno ás galegas ilusionante, transformador e realista. Con moitas dúbidas, porque parte dos problemas deste novo espazo político fican aínda sen resolver. Mais hoxe a Maré é máis potente e máis galega ca onte e ten máis posibilidades de conectar con sectores até de agora pouco interpelados polo seu discurso.

Mais está o problema de Podemos. Por moito que proclame a súa plurinacionalidade Podemos é un proxecto español e os seus asociados partillan en grande número unha visión estatista da axenda

política. Para máis, consideran que o proceso de formación da Marea galega non remunerou a xeito a súa achega en votos. Mais vivimos tempos líquidos na política e o que valía na primavera do 2015 non val no verán do 2016. Porque hoxe a causa principal do relativo fracaso de En Marea o 26 de xuño atópase na falla de definición autónoma, no seu solapamento cun discurso estatal que, ademais, está lonxe de pular por un cambio real no conxunto do Estado.

Esta vocación galega da Maré non habería implicar a exclusión dos demócratas non galeguistas que acrediten no País como suxeito de decisión. Nin tampouco negar a colaboración co progresismo estatal de Podemos na rexeneración democrática ou concretas reformas sociais e económicas. Mais dende o recíproco recoñecemento como proxectos diferentes e autónomos. Porque a nova Maré Galega só terá espazo autónoma de calquera dependencia estatal, abríndose ao conxunto das capas sociais e afirmando a súa vocación de goberno transformador. A asemblea do sábado pasado en Vigo, neste senso, foi un paso adiante. Mais compre dar outros moitos para facer útil este proxecto.

Por Carlos Méixome

Descoñezo, é evidente, a opinión do Papa Francisco sobre a máxima ignaciana de “en tiempos de tribulación no hacer mudanza”; tampouco sei se considera que a Igrexa está en

momentos aflixidos. A sentenza, dirixida aos soldados de Xesús e non ao conxunto da Igrexa, emitida polo fundador da orde na que milita o líder católico, inspirou, con éxito, a persistente influencia da súa facción, durante case cinco séculos, nos círculos de poder da curia romana. Nestes meses últimos na esquerda galega, na nacionalista ou non, seguiu a estar ben presente o espírito xesuíta de non moverse para non arriscar. Todo o contrario do que, ao meu parecer, a cidadanía demanda.

O que si sei é que cando a xente sobrevive como pode, nestes “tempos de desolación”, e contra San Ignacio, a unha sociedade, calquera, ténselle que ofrecer algo máis que remoer a súa aflicción. Precisa coller folgos, decidir, afrontar, arriscar, sen medo a errar por desprenderse do pasado e mudar, non porque “Se vogliamo che tutto rimanga como è, bisogna che tutto cambi” senón porque é preciso, necesario e urxente termar dun país que se esfarela avellentado, coa mocidade procurando polo mundo adiante as oportunidades que aquí non se lle ofrecen, cos seus sectores produtivos boqueando, coa súa cultura esmorecendo, cun réxime carente do mínimo

Tempo de mudanza, tempo arriscado

Marea de octubre (2014) - Joaquín Martínez Cano - Óleo s/ lenzo, 81x81

respecto polos máis básicos principios democráticos, cunhas xentes sometidas á perda de dereitos sociais e niveis de benestar que hai anos considerabamos imprescindíbeis.

Nin a inmovilista frase xesuítica, nin a cínica expresión lampedusiana, nin a idealizante aseveración de “para mudalo todo” semellan aquelas para estes tempos de incertezas.

O 25 de setembro a cidadanía está convocada a escoller un novo parlamento. Menos dun mes despois será o 35 aniversario das primeiras eleccións ao órgano lexislativo. Nes seis quinquenios non chegou nin a un o tempo no que a dereita postfranquista deixou agromar novos xeitos e formas de gobernar. Será un mes de infarto político nun estado que é probable siga sen goberno, con eleccións entre nós e no País Vasco e coa moción de confianza nunha Cataluña na que as forzas soberanistas semellan querer seguir mantendo o pulso. Máis suspense imposible.

Precisamos mudar, con dúbidas, incertezas, remoendo, aflixidos, magoentos... pero precisamos xuntar todas as forzas para demoler a brigada de demolición, para desinfectar San Caetano. Compre concentrar todas as vontades da nación cidadá nunha grande enxurrada popular.

Que pasa co noso nacionalismo? As eleccións que veñen aventúranse non só crúas, senón crueis! Doídos en carnes estamos. O noso nacionalismo debe pasar por riba das siglas para ser ese sentir que firmemente levamos dentro, irrenunciabile. O mesmo que nos fai doernos nos desprezos ou menosprezos que sufrimos non só na Lingua, senón en nós mesmos, cun agravio comparativo no que sempre levamos

Baldomero Iglesias Dobarrío
Mero

as de perder. A dor esta, que nos castiga e que, ao mesmo tempo, nos concilia e unifica para obrigarnos a sabernos xuntos, sabendo tamén quen temos diante. Damos por sabido que, antes dos nosos intereses particulares, está a dignidade da orixe. Aínda así, algo non funciona ben, iso está claro. Nas últimas eleccións houbo partidos “inexistentes”, sen proxecto para nós, que sacaron máis votos ca os nosos. Debemos asumir unha función crítica para dicir o que a moitos non lles guste oír, meter o dedo na ferida, romper este consenso de silencios que acaba con nós, que nos asolaga en disparates e falsidades teimosas. Ocorreseme que, primeiro, haberá que asumir culpas. Terá que

haber responsables de como se fan ou como se fixeron as cousas! Alguén por aí? Despois, recoñecer que gozamos de falta enorme de diálogo, está claro. Todo cun pasado de incompreensións e falta de sensatez que non se entende, queimados nas penurias da loita que deixou tirados a tantos polo camiño, coma se foran traidores. Ninguén tivo para eles algún detalle ou agradecemento. Illamentos sociais, desautorizacións públicas dos discrepantes, voces insultantes humillando e espallando mentiras obsesivas, omisións intencionadas graves, ofensas e comentarios á marxe de quen non tiña culpa. Tampouco se lles pediu perdón. Na venda de favores e compa-

Algo novo?

dreos que non foron reparados, falsas moedas que se deron aos amigos ou pagos xenerosos a traidores. Eses mesmos que hoxe corren cos que gobernan e fan todo tipo de actos e sorrín satisfeitos, están en todas! Que pillos son! Vendidos a calquera prezo. Así fomos deixando cadáveres no camiño.

Penso, sen tentar convencer a ninguén, que seguimos neste minifundio mental de non querer aprender nin actualizarnos, retrasando a historia sen poñerse ao día, sen dar idea do que temos diante os ollos, sen recoñecer que cansamos co discurso, que non engaiola e menos á xente nova. Por iso, e xa despois, ver que hai que falar desde a carón, cun

discurso directo e sosegado, cheos da razón e do rigor do sentimento que nos xunque, coa comunicación receptiva que escoita e coa comprensiva que atende, coa verdade que vai cos tempos porque as circunstancias cambian e veñen a ser moi distintas. Hai que saber relatar esa dor que, ademais de doernos, nos anima a loitar. Esa mesma dor, da que queremos liberarnos xuntos e que nos poñerá en pé, saíndo desta mediocridade parcelaria. Sen baixar a garda nin os nosos anceios. A verdade ás veces doe e, desde ela, só hai un modo de encarala: uníndonos para ser máis e máis fortes! Chamando os que faltan e quedaron no camiño. E, finalmente, dada a capaci-

dade tan importante das redes sociais e dos medios, corrixir e empregar a capacidade de suxestión positiva, de influencia social esclarecedora. Non se pode perder o tempo en desautorizar aos demais. Cómpre vender O Noso, co esforzo de colaborar na inclusión real dos colectivos activos, visualizar as nosas capacidades e crer de novo en nós. Empregar elementos ilusionados, reais da necesaria diversidade que respecta e se fai respectar nos nosos signos identificadores aos que nunca renunciaremos. E iso hai que facelo dun xeito positivo, sen descualificar. Gañando espazos aos demais, incluso a aqueles que nolos quitaron, pero poñendo en valor os dereitos colectivos que –como nación– nos asisten.

Apoucos lles acordou a data. Pasa o tempo e semella esmorecer na desmemoria. Van xa catro décadas en que, morto o ditador, seguimos no incerto camiño dos aconteceres, sen saber que pode vir detrás dos medos, dos fracasos, da desesperanza e falta de entendemento. Despois da súa morte, viría un rei ao que todos alcumaban “O Breve” coidando durase moi pouco. Houbo que ir desmontando aquel “atado y bien atado” que moitos coñecemos. Ano e medio despois de decretos, negativas, cartas magnas, acordos e trasacordos, mentiras e manifestacións, carreiras e paus, cargas policiais, sindicatos, forzas de seguridade a caballo, detencións, listas negras, ... Veñen por fin as primeiras eleccións demo-

cráticas (?) despois de corenta e un anos de regresión e represión, de rancor e de moitos medos. Era un estado constrinxido e acomplexado, avergoñado e acovardado que na súa agonía final, emitiu un saído e respirou afoadamente, recuperando por veces o alento. A ditadura morría, non sen tempo. O difícil era recompoñer. Non se soubo facer, isto de recompoñer, porque había implicacións e manexos, mentiras e difamacións, mortes polo medio. De tal modo que o morto aínda estaba vivo. Ecoaba en moitos corifeos daquel privilexio de poucos. Co paso do tempo a Historia xulga aqueles feitos e, aínda desde a ocultación de moitos datos, sabemos

que todo era unha monotaxe internacional. O peor é que aínda quedan ramallos do franquismo. Comportamentos virulentos que vemos aínda en moitos dos que gobernan a brazo tendido, sen escoitar á xente e coas rodellas dos seus pesados carros de combate que arrasan todo, que esnaquizan o porvir, que desfán o presente e pretenden esquezamos o pasado. Algo hai que lles fai crer ser donos de todo, que os votos deron o poder para facer e desfacer ao seu antollo. Non escoitan os laios dos que sofren e en nós queda a fractura e a división, os complexos entre as voces asfixiantes dos “demócratas de toda la vida”, os rexeitamentos

da memoria e a xustiza, a manipulación dos medios de información e dos poderes –que non son independentes. Aínda hoxe non se normalizaron os respectos a miles de persoas que están nas cunetas, en fosas e covas. Seguimos feridos polo pasado. Idiotizados na estupidéz sen facernos cargo do que supuxo aquela República Legal, despois o golpe militar, a guerra e tanta dor, a ditadura, a represión, e moito silencio por recuperar. Os vencedores proclaman orgullosos tanta vergoña, de arredar ás vítimas sen lembrar que eran heroes dunha causa, dunhas ideas tan válidas coma calquera. Non houbo transición democrática. Nun principio

confiabamos na busca da normalización da vida en sociedade. A modernidade non chegou en forma de sexada, o progreso era abrasivo e agochaba perwersas realidades e abusos. A cuestión é que a cacarexada transición foi ruín e pouco conciliadora, menos xenerosa do esperado. Nin sequera recuperaba o atraso histórico padecido e aínda hoxe agardamos reparar a demanda social de rexeneración e afondamento democrático de tal xeito que dean credibilidade ás votacións, ao estado de dereito, ao recoñecemento da pluralidade que, de momento, só son verbas nun papel. Así non chegaremos a esa prosperidade soñada, nin a esa liberdade que nos pro-

duza o pracer inmenso de entender, de entendernos e comprender a vida. Aínda quedan moitos defectos de fondo e forma, moitos males que se manifestan en corrupción e que, mesmo a sociedade, aplaude en votos. De onde vén todo isto? Daquela eivas do pasado que non foron harmonizadas debidamente. Cómpre volver a ollada atrás e mirar canto franquismo habita aínda entre nós, mesmo na Carta Magna inmovilista a través do tempo. Como pode ser? Despois das tantas variables de tempo e circunstancias. Deberemos facer normal o que é normal, con altura de miras, con xenerosidade para deostar os poderes monolíticos que cegan esperanzas. Foi un tempo cruel, asfixiante. Pero o xuízo da Historia será implacable!.

Director: Guillermo Rodríguez Fdez.
T.658 58 50 49
guillermo@novasdoeixoatlantico.com

Edita: Editorial NOVAS DO EIXO ATLÁNTICO S.L.
Avda. Sarmiento Rivera, 4-4ºD
(36860 PONTEAREAS - GALIZA) - T. 986 64 12 69
redaccion@novasdoeixoatlantico.com

Imprime: Publicaciones Tameiga S.L.
Publicidade: Departamento propio e axencias
publicidade@novasdoeixoatlantico.com
Fotografía: Hernández e departamento propio
Deseño e maquetación: Miguel G. Montero

Colaboradores:

GALIZA: Jesús Losada (jlosadadorado@gmail.com) – Rocio Rodríguez (luzro81@hotmail.com) – Montserrat Rodríguez (cursosospanhol.cep@gmail.com) – Porto Ucha – Raquel Vázquez – C. Méixome – M. Xiraldez – M. Rguez. Alonso – X. Maure – Uxío Breogán – Pérez Lema – X. Glez. Mtnéz. – M. Bragado – B. Iglesias (Mero) – L. Mtnéz. Risco – Fco. Peña – Nemesio Barxa – Andrea GORO – Anxo Mena – I. Otero Varel – Susi Rodríguez

PORTUGAL: Viale Moutinho – Manso Preto – Isabel Varela – Manuel Gonçalves – João Martinho.
MADRID: –Juan Louzán – BARCELONA : Fdez. Valdeorra – PAIS VASCO. Nicolás Xamargo.

CANARIAS: Fco. Puñal.

NOVA IORQUE: Fco. Alvarez (KOKI)

Fotografía: Hernández – A. Gutiérrez – M. Preto –Dpto. Propio.

Humor: Tokio, Martirena, Pepe Carreiro, X. Marín, M. Fernández (HERMENAGER)

Depósito legal: VG-138-2015

Letras

As escritoras Pura e Dora Vázquez, homenaxeadas na “Festa da Palabra”

Celebrouse no Carballiño a VIII edición da “Festa da Palabra” na que se rendeu homenaxe ás escritoras Pura e Dora Vázquez, quen ao longo de toda a súa vida, incluso en épocas moi difíciles, contribuíron cos seus libros e coa súa acción, á defensa da cultura e da lingua galega. As irmáns Pura e Dora Vázquez naceron en Ourense en 1918 e 1913, respectivamente, e faleceron na mesma cidade, no ano 2006 e 2010, respectivamente. O presidente da Fundación Insua dos Poetas, Luís González Tosar, asegurou que a Insua dos Poetas é “un proxecto único e novidoso, no que a natureza dialoga coa palabra escrita, coa literatura,

coas artes plásticas e coa creatividade en xeral. Por que aparte desta “festa da palabra” realízanse outras actividades como a celebración da auga, da árbore e da poesía, destinada aos escolares de toda Galicia; unha colaboración coas xornadas de cine e vídeo do Carballiño, a través de proxeccións de documentais e películas ao aire libre nos mes de agosto; actividades musicais, teatrais e de impulso cultural no medio rural”. Tosar dixo que “o espírito da Insua dos Poetas é contribuír co fortalecemento da ourensanía, do galeguismo e a todo o que axude a unha maior proxección internacional da creatividade cultural de noso”.

No acto interveu o fillo de Dora Vázquez, Antonio Alejo Rodríguez. A música correu a cargo de “Brañas Folk” que presentaron en exclusiva a adaptación dun poema de Pura Vázquez. A segunda parte da celebración consistiu no desvelamento do conxunto escultórico realizado en granito da canteira mineira de Rocas de Melón. A Fundación Insua dos Poetas ven celebrando a “Festa da Palabra” desde o ano 2008. Os escritores e escritoras presentes na Insua dos Poetas son: Rosalía de Castro, Eduardo Pondal, Manuel Cuernos Enríquez, Celso Emilio Ferreiro, Xosé María Díaz Castro, Eduardo Blanco Amor e o poeta arxentino-galego, Francisco Luís Bernárdez.

Lembrando a Rosalía na súa casa de Padrón

Na Casa de Rosalía de Castro, en Padrón, lembrouse o pasamento da escritora hai 131 anos. A fundación que leva o seu nome organizou o acto no que Xosé Luís Méndez Ferrín fixo unha lembranza do poeta Manuel María. O acto tamén conmemorou o 125 aniversario do traslado dos restos da escritora a San Domingos de Bonaval, en Santiago. Estivo presidido polo conselleiro de Cultura, Román Rodríguez, xunto co presidente da Fundación Rosalía de Castro, Anxo Angueira, e contou coa presenza de representantes da cultura galega. A Fundación Rosalía de Castro entregou por primeira vez a Rosa de Galicia, un deseño

en ouro de Pepe Barro co que se quere distinguir a aquelas persoas ou entidades que se significaron na defensa da figura da escritora. Esta primeira Rosa de Galicia foi para Loliña Mosquera, a filla Xosé Mosquera, máis coñecido como “O vello dos contos”, que foi unha das persoas que posibilitou a compra do inmoble de A Matanza para a súa posterior conversión en Casa Museo. O responsable da fundación rosaliana falou do traballo feito nos catro anos que pasaron dende que está na presidencia e tamén do que queda para os outros catro que lle restan de mandato. Anxo Angueira renovou públicamente o seu “compromiso” coa fundación e

engadía que “eu pasarei como pasaron os que me precederon, pero esta casa nosa, a casa do pobo galego, a casa de Rosalía, co seu lume e o seu forno, coas súas fiestras e o seu mar, seguirá sempre en pé”. Román Rodríguez cualificou a Rosalía de Castro como un símbolo equiparable á bandeira, ao escudo e ao himno. “Unha figura que nos une aos galegos e que os galegos queremos como unha gran nai, símbolo de todos nós”. O conselleiro sinalou ademais que Rosalía segue viva “con cada lector que a descobre, con cada novo poeta que a reinterpreta e con cada persoa que se sente fascinada pola súa personalidade e obra”.

■ A homenaxe celebrouse na Hortiña da Casa-Museo.

Por: Inma Otero Varela

Desta volta comezarei cunha cuestión que ata non hai moito se xulgaba extraliteraria, hoxe considérase sistémica, e que afecta enormemente á recepción aínda que non se adoite falar dela: a distribución. Sería coa chegada da primavera cando inicié a procura da nova entrega de Antón Piñeiro, autor que sigo con moito interese desde que se dou a coñecer como narrador con *As fiandeiras* (Galaxia, 2012), premio García Barros dese mesmo ano. Cada vez que acudía ás librarías e preguntaba pola novela, a resposta era a mesma: non chegou, non figura na listaxe de obras previstas para o próximo envío e non se entende o motivo. Non foi ata entrado o verán cando me puider facer cun exemplar de *O noiro*, libro que conta polo demais co aval do premio Manuel Lueiro Rey de novela curta 2015, seica debido a un pequeno problema de distribución. A anécdota ilustra como a

literatura en tanto produto de mercado, guste ou non a perspectiva que, desde logo, no basta para ter unha visión de conxunto do fenómeno artístico, se ve condicionada por numerosas continxencias que exceden o ámbito estritamente textual, ata o punto de desvirtuar mesmo algunhas valoracións da crítica. Poño de novo como exemplo unha experiencia persoal. Dende hai uns anos colaboro xunto a outras críticas e críticos na sección “A tabela dos libros” do blogue Criticalia do tamén crítico e amigo Armando Requeixo. Nesta sección, cada un dos colaboradores escolle cada mes as cinco obras que nas súas respectivas opinións foron as máis interesantes das lecturas efectuadas. Sen dúbida, de ter chegado ás miñas mans a novela figuraría no elenco. Mais, visto que sempre se referencian novidades literarias, visto que en xullo e agosto a tabela tamén está de vacacións e visto que nos

O cheiro do medo Antón Piñeiro, *O noiro* (Sotelo Blanco, 2015)

últimos dous meses saíron do prelo un número considerable de títulos, previsiblemente en setembro xa será tarde para incluíla. Pero pasemos agora ao texto. Antón Piñeiro desenvolve aquí dúas das súas características fundamentais: a brevidade formal e a elaboración poética da linguaxe. Poderíase engadir unha terceira, de tipo temático aínda que afecta tamén ao discurso, que ten que ver coa reconstrución subxectiva do pasado sobre os alicerces dunha memoria que opera a partir das su-

xestións ofrecidas polos sentidos, incluso cando se afrontan episodios tan duros como a guerra. Podería dicir “como a Guerra Civil” xa que é esta contenda á que se achega o autor, pero insistir na concreción deturpa completamente a natureza do libro. O propio autor dá as claves. Malia a brevidade apuntada antes, probablemente esta sexa a novela onde mellor se recolle, a modo de autopoética, a consideración que Piñeiro ten da literatura. Os narradores-protagonistas (va-

rios) sitúan a querenza pola escrita na infancia grazas ao maxisterio dalgún docente, tal e como lles acontece a eles mesmos. É mediante estes primeiros exercicios narrativos como “imos canalizando cara unha substancia distinta a unión dos nosos records e as nosas sensacións.” (p. 13). A través da escrita, do rexistro en caderno que pasa de xeración a xeración nesa cadea creada entre profesor e alumno, iníciase anos despois a búsqueda dos escenarios da violencia nos arredores de Madrid. Superpóñense períodos, espazos e relatos para afrontar as sensacións atemporais que visten conceptos universais como a dor e o medo. Os sons das cigarras no silencio tenso da noite, o olor da terra e o tomiño, a cor dos temores no verán, o tacto da seca e do metal da munición ou o sabor acedo da morte son, á fin, as pegadas máis visíbles dos campos de batalla; as cicatrices que fican por

sempre abertas, sobre todo cando a guerra corrompe a infancia, na liña do tratamento co que Carlos Casares se achegaba ao tema en *Vento ferido*. Hai moito de narración en *O noiro* xa que a recuperación da memoria da memoria (histórica e persoal) ten moito de construción dun fío argumental. Pero un dos maiores logros consiste en mastigar as imaxes que dotan á sinestesia dunha función reveladora que se erixe como a única posible. A pesar da curta extensión, non estamos perante unha lectura rápida e lixeira coa que amenizar unha tarde de praia. *O noiro* require de tempos dilatados e da calma que permiten gozar da asimilación gorentosa de cada unha das palabras.

Editorial

Por: Guillermo Rodríguez

Director

A medida que imos chegando ao Día D (léase 25 de setembro) a prensa pesebrista non acougará ata convencernos de que é mellor o malo coñecido que o bo por coñecer.

Sempre foi así. Dende que eu teño uso de razón veño escoitando isto dunha maneira que eu diría case natural. Os cidadáns, xa nolo din os expertos na materia, somos o que escoitamos, o que lemos e o que vemos. Xa dende o claustro materno, como están demostrando no País Vasco nun Centro Pedagóxico de nivel europeo, (o que demostra que os vascos saben facer ben as cousas e non teñen cornos, como algúns se empreñan en de mostrar) as criaturas aínda non natas xa aprenden a falar dende o momento en que poden escoitar; así se explica as enormes posibilidades de aprender idiomas que teñen os nenos/as dende a nenez.

Pois ben, nós, homes e mulleres feitos e dereitos, mozos e mozas desta Terra Nosa tamén somos aquilo que lemos, es-

coitamos e vemos. A pregunta é que tipo de material formativo e informativo temos ao noso dispor. En canto ao que lemos, resulta obvio que a nosa maior fonte de información son os xornais, polo menos para o 90% dos cidadáns; quedámolos, permítanme que me inclúa, un 10% que non nos conformamos con o que nos din os de sempre e "atrevémonos" a beber en diversas fontes aquí e do estranxeiro. Temos aí, diante dos fi-

ouvidos as mensaxes oficiais. Se non somos bós e nos aventuramos a novas experiencias, eles, os de sempre, non se fan responsables.. Situados neste campo de

sentantes que cada opción política pode conseguir en Galicia o vindeiro día 25 de setembro.

Que os xornais diarios desta Terra Nosa, e de fora dela, non traballan para unha honesta información é algo que poucos dubidamos, pero que si son moitos os que lles cren como se foran dogmas. Xa se sabe que os galegos somos moi cren-tes, cristianos, católicos e apostólicos; o de romanos teño dúbidas porque nestes momentos existe unha importante vaga de xenófobos.

Sendo así os resultados están cociñados a gusto dos consu-

midores. Nin que fora Mister Cheff..

Aos votantes do PP anúncianlles que teñen que mobilizarse a tope porque pode vir o lobo da esquerda e deixalos sen tarta. Aos demais partidos animámos a presentarse por separado porque hai tarta para todos; Todos poden coller cacho se non van xuntos. Aquí está a trampa. Os responsables da enquisa saben que animando á Oposición actual a que se presente por separado vanse perder vía restos milleiros de votos en cada provincia. Votos que o Sr. Hont se encargará de levar ao cesto da lista máis votada. Danse conta como o teñen todo calculado?

Verdade que nos están facendo a cama? O meu consello é que decidan vdes. onde e con quen se van deitar o día 25 de setembro.. Ata aí poderíamos chegar.

Sexan felices

Como nos fan a cama!!

Cadernos da viaxe

Por: Xoán Antón Pérez-Lema

Núñez Feijóo é campión de dúas modalidades políticas: facerlle oposición á oposición e botarlle a culpa aos demais (antes era aos sanitarios da situación da sanidade, agora é aos concellos da situación dos socorristas nas praias e do mal estado dos Camiños de Santiago). O presidente repénica unha e outra vez a súa ladaíña: compre votarmos a estabilidade do PP, afastándonos deste xeito dos previsíbeis desastres dun tripartito ou cuatripartito, seica dirixido polas "Mareas de Podemos". Se os mareantes buscan a alianza con Podemos mal porque manda o do chicho. Se afortalan (coma arestora) a autonomía do seu proxecto e do seu discurso mal tamén porque "nin se entenden entre eles".

O PP na Galicia (o PP en xeral) pregoa unha e outra vez un relato no que a colaboración, a coalición entre as distintas forzas é manifestación de febleza. De feito un dos graves problemas que ten Rajoy para formar goberno é precisamente esta estrutura mental: dialogar e transixir é malo, impoñer dende o discurso único é o que mola. Velaí que as forzas todas da oposición ao PP (nas que evidentemente non entra Ciudadanos, definitivamente operante no ámbito da dereita dura e neocentralista) haberían amosar en público a súa vontade real de remuda no Goberno, a súa vontade de alternativa.

A alternativa plural

Dun xeito definitivo, que lle faga ver a cadanseu electorado que o seu voto vai ser ferramenta de cambio.

Cál ha ser o mínimo común denominador do PSOE de Leiceaga, das Mareas de Villares, do BNG de Ana Pontón ou de Compromiso por Galicia de Xoán Bascuas? Un pacto por Galicia, baixo os eixos da rexección democrática, do crecemento e reindustrialización, da ampliación substancial do autogoberno autonómico e local e da ordenación do territorio e medio rural en clave de aproveitamento produtivo, sostibilidade ecolóxica e implementación dun novo Mapa local, que

desmante as provincias e potencie o consorcio de funcións entre os concellos.

Teñan claro as forzas do cambio, quer soberanistas, quer federalistas ou autonomistas, que os electores están pola seguranza de que todos os seus votos van contar na alternativa ao PP. Porque o mapa electoral de Galicia esta dividido case en dúas metades e a mobilización do electorado galeguista e progresista pasa por se representar a utilidade do seu voto para substituír ao actual goberno do PP. Nin máis nin menos.

Letras

María Reimóndez presentou na Feira do Libro da Coruña “A dúbida”, gañadora do Premio Novela por entregas da Voz de Galicia

O martes 2 de agosto, ás 20:30 horas, presentouse na Feira do Libro da Coruña (Xardíns de Méndez Núñez) que se extenderá do 1 ao 10 de agosto, a novela “A dúbida” de María Reimóndez. A autora estará acompañada por Eli Ríos e polo editor Manuel Bragado. “A dúbida” aborda temas de actualidade como os abusos sexuais e a corrupción política con sutileza e rigor. Creáronse en torno á obra unha serie de vídeos nos que diferentes persoas relacionadas co tema dos abusos sexuais a menores falan da relevancia da novela para o seu traballo e para a visibilización deste tipo de violencia. Deixámosvos a ligazón á lista de youtube. <https://www.youtube.com/playlist?list=PLyF60SNNIIMOaNXx5KAAFGj5HzCtsM1VR>

Nestes días em que os olhos do mundo se voltam para o Brasil, a editora Latus da Universidade Estadual da Paraíba acaba de editar e colocar nas livrarias o livro-disco Cores do Atlântico, o traballo que Ponte... nas ondas! e o selo discográfico galego PAI Música editou en 2010 para Galiza e Portugal. Este foi presentado no marco do Congreso “Pontes de cultura, pontes de futuro” realizado en Vigo e Melgaço em 2010 com motivo dos 15 anos de Ponte... nas ondas!.

As Cores do Atlântico publicadas agora para o público brasileiro contam com produção da Universidade Estadual da Paraíba e a parceria da Liraprocult, a produtora de Socorro Lira, de Ría Lemaire, a autora do texto e de Ponte... nas ondas! que produziu o traballo original com financiamento da Xunta de Galiza.

Nova capa

A capa da edição brasileira renova-se com um desenho do ilustrador Anderson Augusto, quem sugere o banho nas ondas do Atlântico com uma bela paisagem

das montanhas de fundo. O resto do trabalho mantém a distribuição e composição da anterior edição galego-portuguesa.

onde as mulheres cantavam fininho. Por isso é importante que as investigações realizadas pela professora Ría Lemaire contextualizando

Importância da edição no mercado brasileiro

No âmbito universitário brasileiro ainda não é muito reconhecido a existência de um patrimônio comum partilhado com a Galiza e, às vezes limita-se ao âmbito das origens da língua naquele cantinho da península ibérica

estas origens do patrimônio imaterial galego-português, não só no âmbito literário senão também em um espaço cultural muito mais alongado e abrangente. Para o público brasileiro, a edição do Cores do Atlântico vai permitir conhecer de uma forma muito intuitiva aquilo que já pressente quando ouve ou escuta determinadas expressões culturais e mesmo

sotaques da sua identidade que identificam como algo de procedência ibérica ou tão só portuguesa.

A descoberta de umas origens culturais galegas que estão em boa medida ainda vivas no Nordeste brasileiro pode ser um dos grandes logros que a leitura e a escuta do Cores do Atlântico produza nos leitores e público brasileiro.

A ponte com o patrimônio partilhado

O livro-disco agora editado contém o mesmo texto introdutório de Ponte...nas ondas! onde se afirma que Cores do Atlântico “é uma obra que une, na mesma proposta artística, três continentes que partilham um mesmo patrimônio: a lírica medieval das cantigas de amigo. Um tesouro que se procura transmitir, no século XXI, através do sistema educativo e das novas tecnologias e do qual milhares de pessoas, por todo o mundo, continuam a aproximar-se com interesse”.

Também se incluem as palavras da professora da Universidade de

Vigo, Camiño Noia, quem afirma que “Cores do Atlântico é uma obra diferente, inovadora, da qual desfrutarão os espíritos abertos; mas é também uma criação transgressora que, talvez chegue a escandalizar os espíritos dos académicos tradicionais que não gostam de inovações. Pois, além da ousadia de devolver às mulheres a autoria das composições paralelísticas, a obra subverte a cultura canónica ao fundir a lírica medieval com os ritmos afro-brasileiros.” As ilustrações que o artista galego Quique Bordell realizou para cada uma das 15 cantigas recolhidas no CD acompanham também nesta edição brasileira ao texto do livro.

No disco participaram as artistas brasileiras Socorro Lira, Margareth Menezes, Eneida Marta e as Cirandeiras Caiana dos Crioulos, Eneida Marta de Guiné Bissau, João Afonso de Portugal e Uxía e Leilía de Galiza.

www.coresdoatlantico.com
Associação Cultural e Pedagógica PONTE...NAS ONDAS!
+info:pontenasondas@pontenasondas.org

“Ninguén me di, poño por caso,
para que sirven as estrelas
nin onde morren os paxaros.”

TREBOADA

ORBALLO

Atravésame unha lea de ignorancia
que non atopa a saída de urxencia
na metade dunha queima, provocada,
que se espalla a través da miña alma.

Entrementres eu, con toda a sabenza
do que escoitou moitas vidas
pero aínda non viviu unha conversa,
intento esquivar as pancadas,
eludir a zarracina, fuxir da liorta.

E as miñas pálpebras agóchanme, como as tebras
dun outeiro, para verte

erixir, surcar todos os limiares do tempo.
Silandeiro, e pintar de verde as infinitas leiras
có asfalto trocou por negro.

Soño. Como unha pantasma que axexa as pegadas,
distante, dende a sombra da vida,
dende o esquecemento da esperanza.
Queda, coa cachaza de ter un reloxo
alugado na esqueda do peito, latexando,
obrigando á vida que me resta a ser morada de rendas.
Agardo sentadiña
ollando como déitase o amencer da arte
encol dun mar embravecido que non me deixa durmir.

SARABIA

Coido o teu recordo
na gabeta, desarranxada, das miñas lembranzas
e me da medo que na metade do caos
podas perderte.

Entre rodas que nunca paran,
pasos que nunca frean.
Entre o piar dos carros
e o deslucir das estrelas.

Todo o demáis descansa
tras as capelas dos meus ollos.
Afundido.
Abaixo.
En terra de indiferenza.

Lonxe ata dos arrabaldes do meu corazón.
Nun fogar atenuado e confuso
que non é fogar.

Quero saír desta balseira que me queima
na que está enguedellado o meu cabelo
e ter ás de bolboreta.

Quero ser aire,
porén xa sei respirar.

Por Laura de Cáceres

Por Roberto Carlos Mirás

Vivimos uns tempos convulsos. Hai agora uns anos que Mariano Rajoy chegou á Moncloa e parece non querer abandonala. Como todo presidente rodeouse do mellor que atopou e non daba entrevistas nin aparecía en ningún medio de comunicación. Tiña por diante catro anos cunha maioría absoluta que ninguén conseguira até hoxe. Pero as cousas non foron se cadra como eles quixeron que foran. Asistimos sobre todo ao comezo da Lexislatura anterior a ver unhas rúas cheas de xente que se manifestaban en contra deste galego nado en Santiago. Moitos comercios pecharon e moita xuventude tivo que emigrar e as institucións culturais non teñen cartos para as súas actividades. Estamos ante un cambio de época? Cineastas, xornalistas, todos se queixaron pola rebaixa cultural e polas poucas axudas recibidas. Pedíuselle en reiteradas ocasións a súa dimisión. Nunca, é algo histórico, un presidente chega ao poder e case ao mesmo tempo recibe esa petición. Incrível. Neste caldo de cultivo en que se converteu a política española cando xa houbo dúas eleccións atopámonos con que todo vai moito mellor. Seguro? Quén é esa figura chamada Mariano Rajoy? Se cadra a resposta douna o xornalista Federico Jiménez Losantos que tras algúns títulos coma “La dictadura silenciosa, Lo que queda de España, La última salida de Manuel Azaña (Premio Espejo de España)” e agora vén de publicar na Esfera dos Libros, “Os anos perdidos de Mariano Rajoy” Atopámonos cunha obra onde se recolle o mellor e o peor deste home case descoñecido para moitos pero ao adentrarnos na mesma desde que fora designado sucesor por Aznar, pasando pola masacre do 11 M e os misterios que o rodean. É unha escalo-

En que país estamos vivindo?

friante análise en clave de novela negra. As súas verbas denotan a un Mariano Rajoy que soubo non queimarse no Poder e saír nos distintos medios de comunicación mais últimamente que nos catro anos de Goberno. Curioso. Moitos contan como Rajoy agora fala até dos seus fillos cando antes... Losantos conta desde cando o coñeceu e dicía que deixaría a Política falamos do ano 27 de setembro de 1987. “Un

tipo muy raro –escribe Jiménez Losantos–, con una barba negra vagamente asiria y ojos babilónicos. Aún hoy me resulta difícil saber si extravía el ojo izquierdo o bizca el derecho” As editoriais non paran de publicar libros e máis libros xunto a diversos tratados de política ou sobre esa nova economía que parece que se presenta. Unha economía onde os principais autores copan todo os medios de comunicación. En

certa ocasión un directivo dun Instituto importante díxonos “para gastos de todo o ano só teño isto”. Se cadra coma nas seiscentas páxinas do libro de Jiménez Losantos atopámonos cun camiño cara novas xeracións. Tamén Anton Losada publicaba un traballo de cento cincuenta páxinas “Código Mariano. Desmontando a Mariano Rajoy” en Roca Editorial onde se preguntaba: “Quén é quen foi o noso presidente de Goberno?” Un home que como apuntaba Jiménez Losantos leva toda a súa vida en política tendo sido un membro importante en distintas institucións. Os seus e el mesmo votaron en ocasións a responsabilidade en gobernos coma o de José Luis Rodríguez Zapatero. E a pregunta ao ler sobre el é a seguinte: Como é posible que levando tanto tempo en política non se enterara de nada? Tanto Losada coma Jiménez Losantos fan dous estudos totalmente complementarios que os lectores deben ler para saber quen é Mariano Rajoy. O libro de Losada divídese en cinco alíneas ou bloques: a vida de Mariano, o goberno según Mariano e nunha crise que dura xa demasiado e algúns que ostentan o poder miran a ver que traballos poden desenvolver nun futuro. Non cren vostedes que temos que ser e teñen que ser xustos e claros? E o mais importante cando un presidente de Goberno que leva toda a vida en política non é responsable de nada e como diría un galego irónico nos “ameaza” con presentarse ás próximas eleccións. Moitos lectores preguntaranse en que país estamos vivindo? “En la España de 1987 sucedían cosas así: un político decía que dejaba la política y, si podía ganarse bien la vida, todos lo entendían” Afirma Losantos a lo que añade: “El hombre que, por estar, renunció a ser”

A Fundación Otero Pedrayo, a Fundación Castelao, o Concello de Amoeiro e a Real Academia Galega organizaron unha homenaxe aos intelectuais galegos represaliados polo franquismo. Patricia Arias, secretaria da Fundación; Xesús Alonso Montero, presidente da Academia e Rafael Rodríguez, alcalde de Amoeiro, destacaron que “actos como este, de homenaxe aos represaliados, non se organizou case ningún”. Alonso Montero aclarou que no era un acto político senón cultural. “Non pódese facer ningunha crítica á presenza da Real Academia, xa que ten todo o dereito e a obriga de honrar aos membros que pertencen á Academia, fosen máis ou menos destacados”. Subliñou que “represaliados non só foron aqueles que foron executados. A cadea, o exilio, hostigamento ou a

persecución á familia tamén foron represalias. Non existe a idea de que Otero Pedrayo fose represaliado, pero dende o ano 37 ata o 48 foi suspendido de emprego e soldo”. O alcalde de Amoeiro, Rafael Rodríguez, incidiu en que “despois de 80 anos non se fixo aínda nada en prol destes intelectuais”, e engadiu que “é necesario falar deste tema tan anestesiado neste país, foi un feito trágico que quedou impune”. Os actos incluíron dúas disertacións académicas, unha sobre Otero Pedrayo e outra sobre Castelao; música; varias intervencións sobre a guerra civil e a literatura e un peche poético: nove persoas recitarán un poema, entre os que se atopa unha regueifa final

Xornada sobre a represión franquista contra os intelectuais galegos

sobre o “porco”. A data desta homenaxe coincidiu coa do inicio do golpe de estado de Franco, que tivo o seu comezo en África o 17 de xullo de 1936 e que durante tres anos sumiu ao país nunha guerra civil.

Sobre Castelao falou Henrique Monteagudo, secretario da RAG, que relatou detalles do espolio dos seus bens. Presentes estiveron tamén os escritores María Xosé Queizán, Gregorio Fereiro e Dores Vilavedra,

que se referiron, entre outros, a Eduardo Branco Amor e a súa defensa da Segunda República. A parte poética do acto correu a cargo de Helena Villar Janeiro, María do Cebreiro, Xesús Rábade,

Carmen Branco, Clodomiro Montero e Luís González Tosar, entre outros. O sociolingüista Anik Nandi recitou en bengalí o poema Oito versos para Euloxio e Rizal, que foi así mesmo pronunciado en galego por Patricia Arias Chachero. Carlos Núñez leu un poema sobre o seu pai e dedicou ademais a súa intervención ante os asistentes ao acto, a pedir que se cumpra a lei da memoria histórica, “e que se restitua a dignidade dos represaliados”, dixo. Reclamou ademais que se revisen e déixense sen validez os xuízos franquistas. María Xosé Queizán solicitou que se faga “xustiza” con Ricardo Carballo Calero, dedicándolle o Día das Letras Galegas. O grupo musical Tundal interpretou un romance en honra ao comandante Moreno, xefe do Batallón Galicia que foi executado na Fonsagrada, Lugo, en 1937.

Galicia

Redacción A CORUÑA

Preto de 2.000 persoas gozaron xa das visitas guiadas dramatizadas de Turismo de A Coruña, que este mes aumentan a súa oferta a oito rutas

Un total de 1.822 persoas gozaron dende Semana Santa e ata finais do mes de xuño das visitas guiadas dramatizadas que Turismo de A Coruña ofrece para descubrir os aspectos máis singulares da cidade. A oferta de percorridos, que comezou con seis rutas en marzo aumenta agora a oito durante os meses de xullo e agosto. O tour guiado polo heroe británico Sir John Moore e máis o dirixido a cativas e cativos, Descubrindo con Catuxa, son as novidades de verán para reforzar o programa de percorridos turísticos por A Coruña. As cifras de participación mantéñense en niveis similares ás do ano pasado.

A visita máis popular é a que guía a ánima en pena de Fiz de Cotobelo polo cemiterio de San Amaro cada sábado ao chegar a noite. Este tour ten xa cubertas todas as prazas para as saídas do mes de xullo e parte das de agosto. Todas as visitas son gratuítas e requiren inscrición previa na Oficina de Información Turística de María Pita, que a principios de cada mes abre as inscricións para o mes seguinte. A actividade está especialmente enfocada para turistas. Con todo, na tempada de primavera a metade dos que gozaron destes tours foron cidadáns da propia cidade (921

personas). So un 4% do total procederon doutras localidades galegas (77 visitantes), mentres os visitantes doutras comunidades de España sumaron un 30% dos participantes (concretamente 529) e o 16% restante (295 persoas) foron cidadáns estranxeiros. Entre os visitantes estatais os máis frecuentes son os procedentes de Madrid. Abondan tamén cataláns, vascos e andaluces, así como persoas procedentes de localidades máis próximas como Oviedo ou Valladolid. Entre os estranxeiros resaltan británicos, arxentinos, italianos e alemáns.

OITO RUTAS PARA VIAXAR POLA CIDADE E NO TEMPO

As visitas comezaron en Semana Santa con cinco rutas dispoñibles que seguirán activas ata final de ano: Palacio Municipal, Baterías de Costa do Monte de San Pedro, Tour Nocturno pola Cidade Vella, Torre de Hércules e Tour Nocturno do Cemiterio de San Amaro. A oferta refórzase coa visita A Cidade de Picasso, de xuño a setembro, e as de Descubrindo con Catuxa e Sir John Moore en xullo e agosto. Cada unha delas está guiada por un guía turístico oficial que inter-

preta o papel dunha personaxe ligada á historia que relata.

O Tour Nocturno pola Cidade Vella sae os venres da praza de María Pita coa figura da propia heroína como guía. Pola súa parte, a visita A Cidade de Picasso está liderada pola personaxe de Eusebio da Guarda, promotor escola onde o artista comezou os seus estudos de arte aos dez anos e percorre a súa casa e os lugares que os inspiraron.

A visita ao Pazo Municipal de María Pita está guiada cada xoves por 'Picadillo', o escritor, gastronomo e alcalde de principios do século pasado que dá nome ao concurso de tapas da cidade. Descubrindo

con Catuxa é a visita dirixida a toda a familia e especialmente aos máis cativos, un divertido percorrido polas anécdotas e recunchos da cidade acompañados pola gata Catuxa, saíndo do parque escultórico da Torre cada mañá de domingo en verán.

No Tour Nocturno polo Cemiterio de San Amaro os sábados ao achegarse a noite os turistas entran como unha Santa Compañía seguindo a ánima en pena de Fiz de Cotobelo para percorrer este camposanto integrado Itinerario Europeo de Cemiterios Singulares e descubrir os seus segredos. Pola súa banda, Mil espáñe, neto de Breogán, é o encargado de inter-

pretar o Parque Escultórico da Torre de Hércules, todo un museo ao aire libre repleto de mitos e lendas.

As Baterías de Costa do Monte de San Pedro descubren o seu pasado a través do almirante Antonio de Hevia Pumariño, que traslada os visitantes a 1929 para dar sentido á infraestrutura que fixo do golfo Ártabro a bahía mellor protexida. Por último, o heroe británico Sir John Moore é o protagonista da visita que percorre as guerras napoleónicas e a súa pegada na cidade, mesturada con románticas historias da vella Europa. Toda a información das visitas está dispoñible na web www.turismocoruna.com.

Turismo de A Coruña entrega os premios do concurso de fotos e vídeos en redes sociais "Torre de Hércules, 7º aniversario no Patrimonio Mundial"

O presidente do Consorcio de Turismo de A Coruña, Alberto Lema, entregou na mañá deste venres no Concello da Coruña os premios aos gañadores dos concursos de fotografías e vídeos "Torre de Hércules, 7º aniversario no Patrimonio Mundial". A primeira edición do certame desenvolveuse durante o mes de xuño en redes sociais para festexar os sete anos da inclusión da Torre de Hércules na lista de Patrimonio Mundial da Unesco. Os seis premiados son os autores das tres fotografías participantes máis valoradas polo público a través de Instagram, onde @torrehercules iniciou a súa actividade esta mesma primavera, e dos tres vídeos que máis gustaron a través da plataforma YouTube. Os premia-

dos recibiron diplomas e cadanseu premio de 300, 200 e 100 euros correspondentes ao primeiro, segundo e terceiro posto de cada categoría.

Os concursos de fotografía e vídeos "Torre de Hércules, 7º aniversario no Patrimonio Mundial" foron a principal novidade da celebración deste ano. A través deles fomentouse a participación popular e se deu visibilidade nas redes sociais ao recoñecemento universal do faro en activo máis antigo do mundo. As mencións ao perfil de Instagram @torrehercules coa etiqueta #7aniversariopatrimoniomundial xeraron preto de 63.000 interaccións.

No concurso de fotografías, o primeiro premio foi para Ignacio Gámiz González, cunha fotografía

na que destaca o verdor dos arredores da Torre e a súa condición atlántica, coa que conseguiu 4.089 "gústame" dende o seu perfil @turismospain. En se-

gunda posición, Carlos Durán López (@arkitecn_) obtivo 3.051 apoios cunha inspiradora fotografía do faro desenfocado na que destacan as flores silvestres.

No terceiro posto, José Francisco Ouviaña Otero obtivo 1.760 "gústame" cun solpor sobre a Torre, dende o perfil @galicia_mola. En total, participaron 100 aspirantes con 205 fotografías.

Na categoría de vídeos recolleron os premios Beatriz Prieto Fernández de Valderrama, que conseguiu 766 "gústame" coa proposta titulada "7º Aniversario da Torre de Hércules como Patrimonio da Humanidade". No segundo posto, Gustavo José Lovera Ortiz logrou 748 apoios con "Torre de Hércules Lenda de Xeracións" e, en terceiro lugar, Andrea González Rodríguez obtivo 226 con "A Torre de Hércules desde o paseo marítimo". Os vídeos pódense ver na canle de YouTube da Torre de Hércules

Redacción SANTIAGO DE COMPOSTELA

Novos membros da Orde do Camiño de Santiago

Como indican os estatutos da Fundación Orde do Camiño de Santiago, e desde hai 20 anos, o sábado anterior á celebración do Día do Apóstolo, 16 de xullo, esta entidade celebrou un novo capítulo ordinario no que foron investidos 27 novos membros procedentes de diferentes comunidades españolas, ademais de México e Portugal, que se suman aos 1062 cabaleiros e damas cos que conta xa en todo o mundo. Dentro do programa das celebracións do XX Capítulo Ordinario, os membros da Orde asistiron á misa do peregrino na catedral, onde o oferente en representación dos novos membros foi Antonio Cortés, presidente da Unión de Empresarios Galegos en México (UMEGAL). Tras este inicio os participantes realizaron un tramo do Camiño Francés desde a Lavacolla. O acto central de investidura foi pola tarde na capela real

do Hostal dos Reis Católicos, no que participaron máis de 200 persoas de 5 países, entre eles, os comendadores de Brasil, México, Estados Unidos, Portugal e diferentes puntos de España. Deste xeito potenciáronse os valores do Camiño, cunha clara vocación internacional da Orde. A

segunda parte do programa desenvolveuse ao día seguinte en Melide, onde a actividade principal foi no Bosque dos Peregrinos, propiedade da Orde. Neste lugar cada un das novas damas e cabaleiros plantaron a súa respectiva árbore, situado nun tramo do Camiño.

■ Damas e Cabaleiros no Hostal dos Reis Católicos.

Santiago de Compostela e Padrón reafirman os seus fortes vencellos

As festas do Apóstolo tiveron este mércores unha das súas citas máis tradicionais, o Día de Padrón, celebración que tamén se mantén á inversa –na honra de Santiago– na Pascua da vila veciña. Como cada ano, foi o momento de renovar a colaboración e de estreitar os lazos entre os dous municipios.

A Corporación compostelá recibiu a súa homónima padronesa na praza do Obradoiro para dirixirse á Casa do Concello. Alí, Martiño Noriega reafirmou os vencellos entre as dúas vilas, apreciábeles en "múltiples caras", como a propia vinculación de Padrón co Apóstolo e coas orixes da cidade, no eido socioeconómico e a través de figuras compartidas como Rosalía de Castro ou Camilo José Cela.

O alcalde insistiu nos lazos de irmandade entre Santiago e Padrón e

na necesidade de seguir o "camiño compartido" entre as dúas vilas. Así o referendou tamén o rexedor padronés, Antonio Fernández Angueira, que agradeceu a hospitalidade da Corporación compostelá, á que emprazou xa ao Día de Santiago en Padrón.

Despois dos discursos, as dúas Corporacións saíron aos balcóns de Raxoi para escoitar as interpretacións das bandas municipais de música das dúas vilas. Ambas pecharon a súa actuación co himno galego.

FUNERGAL

9ª Feria Internacional de Productos y Servicios Funerarios
11 y 12 de Noviembre de 2016
OURENSE - GALICIA - ESPAÑA

SOLICITA YA TU ACREDITACIÓN PROFESIONAL EN:
www.funergal.com

PARTICIPA EN EL CENTRO DE NEGOCIOS PARA ESPAÑA Y PORTUGAL

Organizado por

Expoureense

Patrocinado por

Xunta de Galicia

jeape

Patrocinado por

Fundación

Fundación

Fundación

Fundación

Fundación

Fundación

Fundación

Fundación

Fundación

Fundación

Fundación

Fundación

Galicia

Redacción OURENSE

Xornadas Euskadi-Galiza en Allariz

As primeiras Xornadas Euskadi – Galiza celebráranse en Allariz do 12 ao 14 de agosto “como recoñecemento a estas cidades que acolleron, durante a emigración, a moitos alaricanos e alaricanas”. As xornadas serán un encontro que servirá de mostra, cultural, deportiva e gastronómica vasca. Para ultimar detalles o rexedor, Francisco García, mantivo unha reunión de traballo cos alcaldes de Eibar e Ermua para celebrar conxuntamente, en Allariz estas xornadas. García tamén asinou

en Francia un acordo de cooperación co concello francés de Cadaujac co que o concello alaricano ven tendo relación dende hai anos. Entre o 12 e o 27 de xullo, a Banda Unión Musical de Allariz participou no intercambio musical con País Vasco e Burdeos. Ofreceu concertos en Eibar e Ermua e nas localidades francesas de Talence e Cadaujac. “Esta experiencia pon de manifesto o alto nivel que ten acadado a banda de música de Allariz”, explicou o alcalde.

■ Banda Unión Musical de Allariz.

Reciclaxe de restos orgánicos en Allariz e Vilar de Santos

O Concello de Allariz, xunto co de Vilar de Santos, poñen en marcha un proxecto de valorización de residuos urbanos que afonda na concienciación e implantación da reciclaxe de restos orgánicos para a súa transformación en compost. Esta iniciativa, subvencionada con 38.000 euros co Fondo de Compensación Ambiental, permitirá a contratación de dez peóns de medio ambiente (cinco por concello) e un técnico ambiental entre os meses de xullo a setembro. A brigada reforzará as funcións de información e formación da poboación, controlará a instalación e o funcionamento das illas de compostaxe onde se depositan os restos orgánicos, así como fará labores de desbroce para o posterior subministro de biomasa durante o ano. En Allariz o persoal centrarase en reforzar o Programa RE de recollida e separa-

ción de materia orgánica que xa está en marcha. En Vilar de Santos a campaña permitirá seguir creando emprego para rematar de configurar as illas de compostaxe.

■ Illa de compostaxe en Allariz.

Ruta da auga Verín-Chaves

O alcalde de Verín, Gerardo Seoane, e representantes dos balnearios de Fontenova, Cabreiroá e Sousas asinaron ante o director xerente de Expourense, Alejandro Rubín, convenios de colaboración para reabrir as fontes tradicionais de Verín e integráranse na ruta da auga da Eurocidade Verín-Chaves. Abrirán todos os días con presenza de especialistas e distribución do pack do aguista, que inclúe unha guía certificada sobre as propiedades das augas, o vaso encartable

para o percorrido e o diploma acreditativo, que servirá para promocións e sorteos. Alejandro Rubín, director de Termatalia, remarcou que “nos grandes balnearios internacionais, coma os de Chequia, promociónase conxuntamente o termalismo coa hidroponía”, e o responsable do Inorde, José Manuel Rodríguez, lembrou como en 1985 “había 600 aguistas enchendo os hoteis de Verín durante a tempada das augas, xerando riqueza directa e indirecta”.

Escavacións no Castro de Armea

O Concello de Allariz e a Universidade de Vigo comezaron unha nova fase de escavacións no Castro de Armea. O Castro leva anos sendo estudado coa fin de poñer en valor o patrimonio cultural de Santa Mariña de Augas Santas así como do propio castro reforzando así a capacidade de atracción turística do municipio. A través dun convenio de colaboración, os alumnos e alumnas da Universidade de Vigo continuarán coas catas no Castro de Armea, no terreo anteriormente investigado por Conde Balvís. A intervención pasa pola realización de catas co obxectivo de establecer as prioridades para o futuro do Castro. O financiamento aportado polo Concello supón un montante de 12.000 euros máis a aportación de man de obra procedente da brigada municipal.

■ Delegación portuguesa no Castro de Armea.

Cámara de Boticas

Unha delegación da Cámara de Boticas (Portugal) presidida polo director de arqueoloxía da localidade, Luís Fontes, visitou este xacemento. O obxectivo, coñecer os proxectos que en materia de arqueoloxía está a realizar o Concello, así como dar os primeiros pasos para liderar un protocolo de colaboración que permita divulgar de maneira recíproca o patrimonio arqueolóxico de ambos os municipios e estudar a posibilidade de presentar

proxectos conxuntos aos fondos europeos. Luís Fontes, gratamente sorprendido pola riqueza atopada na parroquia de Santa Mariña de Augas Santas dixo que “a cultura, o patrimonio son un alicerce das políticas de desenvolvemento do futuro que poden fixar poboación e atraer turismo”. O alcalde de Allariz, Francisco García, dixo “queremos sacar á luz toda a riqueza de Santa Mariña e facelo máis atractivo, pero tamén conseguir dinamizar a economía local a partir destes

Xornadas etnográficas do pan

Naugaráronse en Queiroás da Igrexa (Allariz) as xornadas etnográficas do ciclo do pan cunha animada participación de aldeáns, pero tamén de veraneantes e turistas franceses. “Á xente que non ou viviu, chámalle a atención estes traballos”, recoñecía José Manuel González, portavoz do grupo Espiga Mallada que, conxuntamente co Concello, organiza cada verán estas xornadas que terán unha nova cita o día 6 de agosto coa “malla” e a “moenda”. Dúas cuadrillas e preto de 50 persoas realizaron os traballos da sega, con parada incluída para un xantar amenizado por gaiteiros. Tras o atado e emendado dos preto de 150 “mollos”, preto de 250 persoas entre veciños e invitados, entre os que se atopaban representantes da Casa do Patrón de Lalín, gozaron dunha comida popular no bidueiral do Kiko e unha “foliada” con Os Faíscas.

■ Labores de seitura.

Redacción A CORUÑA

Sinatura Convenio - Universidade

O Concello asinou hoxe un convenio de colaboración coa Universidade da Coruña (UDC) enfocado a desenvolver liñas de divulgación científica na cidade. A administración local fará unha achega de 50.000 euros que ten como destino impulsar a creación por parte da Universidade dunha Cátedra de Cultura Científica. Esta cátedra formará a alumnos e alumnas en materia de divulgación científica, apoiándose para iso nos centros dos Museos Científicos Coruñeses. "A cátedra investigará e realizará estudos orientados a analizar especificamente a extensión social da ciencia, a tecnoloxía e a cultura científica e tecnolóxica.

Ademais, este cátedra derivará na creación de proxectos de innovación museo-

gráfica, co obxectivo de propiciar a formulación de novos contidos para os museos científicos a través das investigación que sexan realizadas na UDC. Tamén se promoverán estudos dende o ámbito universitario en ámbitos como a investigación e comprensión pública da ciencia. "O convenio tamén establece o fomento e realización de obradoiros científicos, exposicións itinerantes e conferencias que acheguen a ciencia á cidadanía, aos barrios, centros cívicos, bibliotecas, asociación culturais e outros puntos estratéxicos da cidade da Coruña", explicou o concelleiro de Culturas, Deporte e Coñecemento..

Axuntamos foto da firma do convenio entre o alcalde, Xulio Ferreiro, e o reitor da UDC, Julio Abalde.

Reunión Alcalde – Federación de comerciantes

O alcalde da Coruña, Xulio Ferreiro, reuniuse esta mañá no Pazo de María Pita coa nova directiva da Federación Unión de Comerciantes da Coruña (FUCC). Entre outros temas, abordaron as diversas accións postas en marcha polo Goberno local encamiñadas a promoción do comercio de proximidade, tendo especial re-

levancia nestas datas o feito de que o Concello cederá ao comercio coruñés un espazo de 400 metros cadrados en zona portuaria durante a celebración da Tall Ships Race para reforzar a visibilidade deste colectivo. É a primeira vez que se emprega este evento náutico para tal fin na cidade.

Homenaxe ás vítimas do sinistro ferroviario de Angrois

Minuto de silencio convocado polo Concello da Coruña na estación de San Cristóbal en homenaxe ás vítimas do sinistro ferroviario do Alvia 04155, e ás súas familias. O al-

calde da Coruña, Xulio Ferreiro, e membros da Corporación municipal participaron no acto, que tivo lugar ás 21.10 horas, a hora na que estaba previsto que chegase o tren á cidade hai tres anos.

Nova Escola Infantil Sardiñeira

O alcalde da Coruña, Xulio Ferreiro, visitou esta mañá as instalacións da Escola Infantil Sardiñeira, que iniciará a súa actividade o próximo mes de setembro. "A posta en marcha dun novo centro educativo é sinónimo de futuro, un futuro para o alumnado, que no día de mañá compoñerá a Coruña que está por vir e un futuro para a nosa sociedade, que só se verá enriquecida de verdade se os seus novos membros son persoas formadas nunha educación pública de calidade", sinalou o rexedor.

"A ninguén se lle escapa que un centro educativo público é un instrumento de futuro para os barrios, que revitaliza as áreas onde se asenta e facilita a vida a vida das súas veciñas e veciños. Por iso

desde este Concello facemos énfase para que os centros educativos deste municipio estean nas mellores condicións posibles, aínda cando isto supoña un esforzo económico que excede das súas competencias e que tería que vir cuberto desde outras administracións", indicou Ferreiro. "De aí o investimento histórico que o Goberno local está a acometer este ano, máis dun millón de euros para reparar as deficiencias e o deterioro acumulados nunha ducia de centros escolares da cidade. E facémolo por responsabilidade, por sensibilidade e por convencemento en que a aposta polo público, polo que é de todas e de todos, é o mellor dos investimentos, nunca un gasto", dixo.

■ O alcalde estivo acompañado na visita polo Presidente da Xunta, Alberto Núñez Feijóo, e outras autoridades.

Galicia

Redacción LUGO

Nenas e nenos de Sober decoran barricas

Nas instalacións das piscinas municipais de Sober desenvólvese este verán un obradoiro de pintura destinado a todos os nenos e nenas da comarca. O Concello de Sober organiza esta iniciativa dentro do programa das actividades da época estival que se levarán a cabo no municipio durante os meses de xullo de agosto. O obradoiro é totalmente gratuíto para todos os usuarios e usuarias das piscinas municipais. Está impartido polo pintor italiano-arxentino, afinado en Amandi, Alejandro Ciurluini e terá lugar todos os mércores en horario de tarde. Na xornada inaugural participaron unha vintena de nenas e nenos que se divertiron decorando barricas de viño, que representan un dos elementos máis característicos do concello soberino como é o viño

de Amandi. O alcalde Luís Fernández Guitián precisou que “esta iniciativa xorde despois do enorme éxito que tivo o I Concurso de decoración de barricas que o goberno local puxo en marcha na última Feira do Viño de Amandi”. Guitián recordou “que hoxe en día esas barricas forman parte do mobiliario urbano de edificios públicos do municipio, como a oficina de turismo ou o propio Concello”. O rexedor sinalou tamén que “esta actividade que puxemos en marcha é un incentivo máis para que os máis pequenos da comarca se acheguen a divertirse ás instalacións das nosas piscinas municipais”. O alcalde anima a todos os nenos e nenas “a participar neste obradoiro co que, ao mesmo tempo que pasarán en grande, aprenderán as nocións básicas da pintura da man dun artista”.

■ No primeiro día houbo vinte participantes.

XII Festival de Bandas

O auditorio soberino acoñeceu na tarde do domingo 10 de xullo o XII Festival de Bandas de Música do Concello de Sober. Neste encontro participaron dúas formacións: a Banda de Música Recreativa e Cultural de Bandeira (dirixida por José Lodeiro Gesto) e a Banda de Música de

Sober (baixo a batuta de Miguel Franqueiro Becerra). O certame tamén foi unha homenaxe a Alfonso González Fernández O Casete, ex director da Banda de Música de Sober falecido recentemente, e a José Rodríguez Medela O Pombeiro, que foi clarinete da Banda de Música de Sober e que faleceu hai un ano.

■ Unha das actuacións do festival de bandas de Sober.

Saneamento e depuración para Sober

■ Beatriz Mato e Luís Fernández Guitián.

A conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio, Beatriz Mato, e o alcalde de Sober, Luís Fernández, asinaron o convenio de colaboración que permitirá dotar de saneamento e depuración aos

núcleos de Ferrón, A Igrexa e O Pinar, situados na parroquia de Bolmente. Na actualidade, estes núcleos só dispoñen de rede de abastecemento, pero non de saneamento. Coas actuacións incluídas no convenio,

solucionarase esta situación ao proporcionar un sistema de depuración axeitado para estas poboacións. En concreto, o Goberno galego destinará algo máis de 400.000 euros –tal e como se aprobou previamente no Consello da Xunta– a acometer estas melloras, un orzamento que está cofinanciado polo Fondo Europeo Agrícola de Desenvolvemento Rural (FEADER). A conselleira fixo fincapé en que este tipo de colaboracións entre a Xunta e os concellos garantan a subministración de auga en calidade e cantidade á cidadanía e dan cumprimento á Directiva Marco da Auga; axúdase ás entidades locais a mellorar a rede de abastecemento secundaria; e garántese o abastecemento e regulación dos recursos hídricos en calidade e cantidade coa realización das obras de infraestrutura necesaria, velando así mesmo polo seu consumo responsable e fomentado o seu aforro.

CONCELLO DE SOBER

XXI Festa da Rosca
12 agosto 2016

Degustación de balde de racións de rosca con queixo do país e con licor café

Teatro de adultos en Sober

■ Os actores da Escola de Teatro de Sober.

Alumnos adultos da Escola Municipal de Teatro de Sober escenificaron a peza “Memoria de Vilacendo” no prado da señora Carola con asistencia de público chegado de Monforte e Castro Caldelas. Memoria de Vilacendo fala dunha aldea no medio dun soto. Aquí cada recuncho ten o seu nome, e cada casa ten a súa historia. Vilacendo ben podería ser un reflexo de Sober ou de moitas outras aldeas: lugares cheos de vida e música que co andar do tempo foron ficando baleiros. A peza teatral reflicte o abandono do rural e a chegada de novas familias, neste caso estranxeiras (coa xenerosa participación da Familia Trail Bates), como posibilidade de revitalizar os núcleos do interior. “Que-

ríamos transmitir unha mensaxe de integración (a través da música e a banda como elemento aglutinador da mocidade) e de optimismo. Tamén as escollas lingüísticas pretendían reflectir esa mestura de culturas e persoas, por iso a obra estaba en galego e inglés” di Eva Ferreiro directora teatral. “Reivindicar tamén os oficios tradicionais como xeito de vida para a xente máis nova. Así, tiñamos por exemplo o personaxe da rosqueira, da oleira, da zoqueira e da labrega” sostén Ferreiro. En escena estiveron: Blanca Guitián Pérez, Enriqueta Harrison, María Rodríguez Trigo, Paula Vázquez Verao e a Familia Bates. O espazo sonoro foi da Banda de Sober.

Segunda edición do Rock Anllo

No campo da festa de Anllo Santo Estevo, en Sober, celebrouse o sábado 16 de xullo, a segunda edición do Festival de Rock&Anllo. O Concello de Sober colaborou coa festividade que este ano contou cos concertos de cinco grupos galegos. A xornada estivo amenizada pola actuación de tres bandas monfortinas: Coolflanders, Black Vintage

e Lapanaback; o dj local nachomoraes D.J. e o grupo blind drunk and blue. Os asistentes disfrutaron cos concertos destas agrupacións que foron de balde. O alcalde do Concello de Sober, Luís Fernández Guitián, animou a “todos os mozos e mozas da comarca e aos turistas que estean de visita na zona a participar neste evento musical”.

Festas acuáticas nocturnas e bibliopiscina en Sober

O Goberno local do Concello de Sober incorpora novas actividades na súa ampla oferta de ocio para este verán. As instalacións das piscinas municipais acollerán festas acuáticas nocturnas para todos os públicos e festas con inchables para os nenos e nenas da Comarca. Os días 27 de xullo e 9 de agosto celebraranse as primeiras festas acuáticas nocturnas do municipio que se iniciaran as 22:30 horas e se prolongarán ata as 02:30 horas. Amais de permitirse o baño en horario nocturno estas festas contarán con animación musical e co servizo de bar que ofrecen as instalacións. O alcalde, Luís Fernández Guitián, sinalou que a festividade pretende “que os veciños e veciñas disfruten da nosa piscina tamén nestas fermosas noites de verán”. Guitián precisou que “será totalmente gratuíta para todos os asistentes e contará coa presenza de dous socorristas”. Os días 22 de xullo e 11 de agosto as instalacións das piscinas municipais acollerán as tradicionais festas con inchables que xa se celebraron en anos anteriores. Estas xor-

nadas, destinadas aos máis pequenos, iniciaranse as 13:00 horas e finalizarán as 21:00 horas. O alcalde apuntou que “estas iniciativas que puxemos en marcha son un incentivo máis para que os veciños e veciñas se acheguen a divertirse ás instalacións das nosas piscinas”. O rexedor salientou que “o Concello de Sober conta este ano cun amplo programa de ocio nas instalacións da piscina municipal”. E avanzou que “ademais destas actividades, contaremos con diversas sesións de contacontos os días 28 de xullo, 4 de agosto, 10 de agosto e 18 de agosto”. Guitián recordou que “tamén temos dispoñible todos os días a bibliopiscina; os cursos de natación para nenos e adultos, os martes e xoves; o aquagym, os mércores e venres; e un obradoiro de pintura para os pequenos da familia todos mércores”. O alcalde animou “a todos os veciños e veciñas do municipio soberino así como aos do resto da comarca a participar destas actividades coas que pasar un anaco agradable e disfrutar do verán”.

■ As piscinas de Sober, centro de ocio para o verán.

Prato especial: Gramalleira. Ven a probalo!

aCantina desde 1947

Fin de semana completo en Vila Donatus

Tour turístico en tren Tschu-Tschu.

Visita Via Appia e Adegas Regina Viarum.

Almorzo, xantar e cea en Restaurante a Cantina.

Noite en apartamento Vila Donatus.

Tlfs. 982 19 87 17 - 630 33 35 79. Doade 79. Sober Km. 12 estrada Monforte a Castro Caldelas

XXI Feira da Rosca en Sober

■ Presentación da Festa da Rosca.

O alcalde de Sober, Luis Fernández Guitián e o concelleiro José Quevedo Pérez, acompañados dos rosqueiros Moncho Álvarez e Teresa Rodríguez, presentaron o cartel da

XXI edición da Feira da Rosca que se celebrará os días 11 e 12 deste mes no municipio. Tal como adiantaron dende o Concello (organizador do evento en colaboración con Queserías

Prado, Artesanía de Galicia, Deputación de Lugo e a Xunta de Galicia) o programa deste ano "conta cun programa máis completo que noutras edicións ao incluír un amplo abano de

actividades para todos os públicos". O alcalde Luís Fernández Guitián ensalzou "a importancia que ten esta cita, xa consolidada no noso calendario, para o municipio". E engadiu que "despois de 21 edicións, a Feira da Rosca converteuse nun dos eventos con maior tradición da Ribeira Sacra a través do que podemos enxalzar os produtos da zona e a nosa saborosa rosca. Deste xeito conseguimos ademais manter vivo o traballo e a tradición dos nosos rosqueiros e rosqueiras". Guitián avanzou que a festividade arrancará o xoves, 11 de agosto, a partir das 13:00 horas coa celebración dunha festa acuática con inchables nas piscinas municipais. Ás 19:30 horas presentase a campaña de promoción do selo da leite de calidade galega 100%. Ás 21:00 horas, procedese á apertura dos stands, situados na Praza do Concello. Logo o grupo de música de folk de Ribas

de Sil deleitará aos asistentes coa súa actuación e dará paso á degustación gratuíta de rosca con licor café entre o público. A feira seguirá o día grande, o venres 12 de agosto a partir das 10:00 horas co disparo das bombas de palenque. Despois abriaranse as portas do recinto feiral e darase paso á actuación do grupo de música tradicional de San Clodio. Sobre as 11.30 horas os nenos e nenas poderán desfrutar do espectáculo de maxia 'Ilusións Ópticas' a cargo do mago Romarís. Ao mediodía, sobre as 13:00 horas, farase a tradicional degustación gratuíta de 2.000 racións de rosca con queixo e o grupo de música tradicional de San Clodio animará de novo a xornada. O alcalde animou a todos os veciños a participar desta festividade, así como á xente de toda comarca e aos visitantes que se atopen no municipio.

O PP de Monforte esixe que se eliminen as barreiras arquitectónicas da Casa da Cultura

O Grupo Municipal do PP de Monforte presentou unha iniciativa para o seu debate no Pleno na que esixe ao Concello que elimine as barreiras arquitectónicas que afectan o edificio da Casa da Cultura Lois Pereiro. En concreto, o PP pide que se interveña tanto no que afecta á posta en servizo do ascensor, como a facer accesibles os aseos da planta baixa, así como aquelas outras barreiras que poidan impedir a accesibilidade a persoas con mobilidade reducida. O PP explica que hai xa varios anos instalouse un ascensor no edificio que non chegou a poñerse en funcionamento, salvo para subir uns mobles en certa ocasión. Así, as actividades culturais e educativas que se realizan no inmoble non poden ser desenvolvidas por persoas con mobilidade reducida, pola imposibilidade de acceder ás plantas superiores onde se sitúa a biblioteca e as aulas da UNED. O orzamento elevado ao Pleno para 2016 polo equipo de Goberno contemplaba unha partida de 20.000 euros para a reposición do elevador. "Este grupo descoñece as razóns polas que, despois de investir na instalación do ascensor, fai escasas anualidades, é necesario orzar outros 20.000 euros para a súa reposición ou posta en funcionamento", explica a portavoz, Julia Rodríguez. A edil popular indica que se o ascensor está afectado por algún tipo de deficiencia ou circunstancia que impide a súa posta en funcionamento, "non se entende que non se formularon as reclamacións necesarias,

como tampouco se entende que transcorridos varios meses desde que se aprobou o orzamento, e o acordo plenario correspondente, o ascensor siga sen estar operativo". As barreiras arquitectónicas non só impiden a accesibilidade á biblioteca e as aulas da UNED das plantas superiores, senón que tampouco son accesibles os aseos que se sitúan na planta baixa do edificio, xa que contan con chanzos na súa entrada.

■ Casa da Cultura de Monforte de Lemos.

Obras de urbanización da rúa da Igrexa en Sober

■ Estado actual das obras na rúa da Igrexa.

Avanzan a bo ritmo as labores de urbanización da contorna da rúa da Igrexa de Sober. Así o explica o alcalde, o popular Luis Fernández Guitián, quen precisou que estes traballos, foron subvencionados pola Consellería de Presidencia da Xunta de Galicia a través do Plan de Melloras de Infraestruturas Municipais. O rexedor apuntou que estas obras "contan cun presuposto de 71.895 euros, dos cales o Concello de Sober achega a contía correspondente ao IVE, que supón un montante total de 12.477 euros". As obras consisten, en concreto, na renovación por completo do pavimento do entorno da Rúa da Igrexa

dende a súa intersección coa rúa Progreso ata a rúa Comercio. Ademais tamén se renovarán as escaleiras de acceso á rúa da Mina e habilitarase un paseo peonil polo camiño do Sabugueiro ata a estrada de Monforte. O rexedor sostén que "as actuacións tamén mellorarán o tráfico rodado coa habilitación de espazos para o aparcamento na zona e, ademais, a rúa da Igrexa contará tamén cun espazo peonil". Guitián salientou a importancia da execución destas obras "que teñen a finalidade de renovar por completo espazos emblemáticos da localidade e pretenden mellorar o día a día dos nosos veciños e veciñas".

Protección civil e grupo de emerxencias de Avión

■ O colectivo de voluntarios de protección civil de Avión existe desde 1998.

O director xeral de Emerxencias e Interior, Luís Menor, visitou o concello de Avión, para coñecer a agrupación de voluntarios de protección civil (AVPC) e o Grupo de Emerxencias Supramunicipais (GES), así como as súas inxerencias nesta materia. A AVPC de Avión conta con 14 membros e foi rexistrada no ano 1998, e dende entón sigue ininterrompidamente a súa labor na prevención e intervención, no seu caso, das emerxencias, tanto no seu termo municipal como axudando aos concellos limítrofes. No ano 2013 inicia a súa andaina o

Grupo de Emerxencias Supramunicipais (GES) que ven a reforzar as actividades desenvolvidas pola AVPC incrementando a dedicación ao tratarse dun grupo de carácter profesional. Ambas entidades comparten base, medios e recursos. O GES conta agora con 9 membros e atende tamén aos concellos de Boborás e Beariz. O concello de Avión reforzou os seus medios materiais, tanto para Protección Civil como para os GES o ano pasado, cun vehículo todo terreo pick-up, un espaxador de sal e un Remolque de Emerxencias, e durante este ano poderá dispoñer dun novo Remol-

que de Salvamento e Rescate. Dende o Goberno galego apóiase o labor do voluntariado de protección civil, en temas como a formación, axudas económicas para o funcionamento das AVPC e equipamento cedidos aos concellos para a súa utilización polas AVPC. Para iso, no 2015 iniciouse unha campaña de motivación do voluntariado que ten coma obxectivos principais pór en valor o labor altruísta e solidario de todo o persoal voluntario protección civil que na actualidade forma parte das diferentes AVPC que cobren o territorio galego, ademais de potenciar este voluntariado en aqueles concellos que non dispoñen na actualidade de AVPC e estarían interesados en formalala; reforzar, incrementando o número de voluntarios aquelas AVPC que así o desexen e reafirmar aquelas AVPC, que xa veñen funcionando ben. Actualmente, a nosa comunidade conta con 220 Asociacións de Voluntarios de Protección Civil, das que 73 están na provincia da Coruña, 37 en Lugo, 65 en Ourense e 45 en Pontevedra, que aunan un total de 4.527 voluntarios en toda a nosa comunidade.

Nova ponte sobre o Miño nos Peares

A conselleira de Infraestruturas e Vivenda, Ethel Vázquez, xunto coa delegada territorial da Xunta en Lugo, Raquel Arias, supervisou o avance das obras da nova ponte sobre o Miño nos Peares, que segundo indicou, estarán rematadas no vindeiro mes de setembro. A ponte xa une as dúas beiras do río e só restan os traballos de recheo da estrutura, estender o pavimento de formigón, colocar os lastros (adoquins) e a iluminación led na ponte. Vázquez Mourelle subliñou que esta infraestrutura, cun investimento de 2,7 millóns de euros, contribuirá a reforzar os vínculos que xa existen entre estes catro concellos e suporá unha mellora da calidade de vida dos veciños.

Ademais, engadiu que reportará un maior dinamismo económico a toda esta zona xa que as mellores comunicacións supoñen tamén un estímulo para o turismo. A titular de Infraestruturas destacou que se trata dun fito importante o feito de que xa estean unidas as marxes, xa que vai permitir completar as comunicacións entre ambos os lados do Miño: pola marxe dereita cos concellos de Carballedo e A Peroxa, e coa estación de ferrocarril; e pola esquerda, cos municipios de Pantón e Nogueira de Ramuín, e a N-120. Esta nova ponte evitará que os veciños teñan que facer un percorrido de máis de 5 KM por estradas sinuosas, xa que na actualidade vense obrigados a cruzar dunha marxe do río á outra a tra-

vés da presa dos Peares, situada a uns 2,5 KM dos principais núcleos de poboación. A conselleira destacou que a nova infraestrutura é integramente galega, desde o deseño ata a empresa construtora. Conta cunha lonxitude de case 200 metros e un ancho de 5 metros e isto posibilitará o uso compartido por parte de vehículos e peóns, aínda que se lle dará prioridade ao uso peonil. Para completar e favorecer os desprazamentos a pé, a Xunta construírá unha nova senda de máis de 300 metros que comunicará a ponte co núcleo de casas situadas augas arriba, nos Peares, pola marxe esquerda. Ethel Vázquez sinalou que o Goberno galego está a traballar por mellorar a mobilidade e por incrementar a seguridade viaria dos veciños da Peroxa, de Pantón, de Carballedo e de Nogueira de Ramuín, co obxectivo de que teñan unha mellor comunicación coa rede principal de estradas. Estas actuacións están a ter un especial coidado coa paisaxe, protexendo un espazo de valores paisaxísticos excepcionais, por iso a ponte ten un deseño que encaixa co contorno e unha estética que minimiza o seu impacto visual.

■ A ponte entrará en servizo neste outono.

Campamentos de verán en Baños de Molgas

■ Convivencia de mozos en Baños de Molgas.

A contorna da estación de ferrocarril de Baños de Molgas é un ano máis punto de referencia para a realización de campamentos de verán para mozos de toda España. Esta actividade, iniciada no 2015, é froito da aposta da Deputación de Ourense, a través do INORDE, de promover e fomentar a convivencia e a formación dos mozos unido á promoción dos espazos naturais da provincia de Ourense. No "Arts Camp" que organizou o Centro Educativo Internacional O Xarama, nenos e nenas de entre 11 e 16 anos participaron no Campamento que ten como fin a inmersión na lingua inglesa a tra-

vés de actividades de lecer e formativas baseadas na creatividade audiovisual. A convivencia no albergue da estación fomenta a convivencia e amizade entre os alumnos que aprenden o idioma dunha maneira lúdica a partir de tarefas relacionadas coa sétima arte contando para iso coa colaboración de docentes expertos na materia. Esta actividade complementase con excursións, rutas de sendeirismo e actividades deportivas, turísticas e culturais. En agosto, 40 mozos da Xunta de Castela-León participarán nun novo Campamento de Cinema que terá como escenario principal a estación de Baños de Molgas.

Convenio de colaboración en Celanova

A conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio, Beatriz Mato, asinou co alcalde de Celanova, José Luís Ferro, o convenio de colaboración que permitirá mellorar as redes de abastecemento en Feal e Casetas de Ansemil. Os traballos contarán cun orzamento de 360.000 euros a distribuír entre este ano e o seguinte, e que estará cofinanciado polo Fondo Europeo

Agrícola de Desenvolvemento Rural (FEADER). Actualmente, os núcleos de Feal e Casetas de Ansemil non dispoñen de rede de saneamento e a rede de abastecemento non se atopa nun estado satisfactorio. Por este motivo, executaranse novas rede de saneamento e abastecemento, que se conectarán ás xa existentes, para dotar destes servizos ás vivendas emprazadas na zona.

■ Beatriz Mato e José Luís Ferro, en Santiago.

Galicia

Redacción OURENSE

Captación de auga para Riós

A Xunta de Galicia colaborará co concello de Riós na execución dunha nova captación en Venda da Barreira. A conselleira de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio, Beatriz Mato, e o alcalde de Riós, Francisco Veiga Romero, asinaron o convenio de colaboración que permite levar a cabo esta infraestrutura hidráulica que ten un orzamento de case 350.000 euros. Tal e como sinalou a conselleira, coa sinatura do convenio, Augas de Galicia pode licitar a obra e así, iniciar as mesmas este ano. Engadiu que a necesidade desta actuación reside no feito de

que o Concello de Riós abastécese dende o depósito xeral de Vendas da Barreira, alimentado polo bombeo de auga situado no río Mente. As obras consistirán na execución dunha nova captación de auga, e as conducións necesarias, que permita o transporte da mesma por gravidade dende os nacementos dun afluente do río onde actualmente se capta. Esta mellora dará servizo a unha poboación estimada de 1.800 habitantes. Tamén se actuará na rede xeral, polo que dende o depósito-arqueta de reunión ata o punto de conexión na rede actual, no cruce co Río Mente, instalárase unha

■ Beatriz Mato e Francisco Veiga Romero.

tubaxe en varios tramos cunha lonxitude distinta, 1.416, 1.864 e 445 m; e o último tramo será de fundición cunha lonxitude de máis de

dous quilómetros (2.041 metros). Medio Ambiente e Ordenación do Territorio tamén colabora co Concello de Riós na mellora da praza da Trepá,

cunha achega de máis de 161.000 euros. Esta actuación, que forma parte dos Pla Hurbe, servirá para adecuar este espazo público e recuperalo como unha área de interacción social, cunhas mellores condicións de seguridade para os seus usuarios. Esta praza constitúe un lugar de reunión para celebración de diversos eventos e actuacións, entre as que destaca a Romaría das Dores, que conta con moita afluencia de público, polo que o acondicionamento da praza faise necesario. É a quinta actuación que se acometerá no concello con cargo ao Plan Hurbe.

A Gudiña renova o abastecemento

A Consellería de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio destinará máis de 300.000 euros a renovar parte da rede de abastecemento e a construír un novo depósito de auga no concello da Gudiña. Así se recolle no convenio asinado pola titular deste departamento autonómico, Beatriz Mato, e o alcalde da localidade, José María Lago. En concreto, os traballos incluírán a construción dun novo depósito de auga de 500 metros cúbicos que permitirá solucionar o problema de abastecemento do polígono industrial. Ademais, executarase un tramo novo de rede de 492 metros de lonxitude para conectar o depósito que xa existe, de 250 metros cúbicos, ao polígono industrial. Ao mesmo tempo, substi-

tuirase a deteriorada rede actual por unha nova ao longo de máis de 3.000 metros. A Gudiña presenta actualmente certas deficiencias pola súa antigüidade, aínda que xa se foron realizando melloras nas captacións e noutras partes da rede. O polígono industrial non dispón de servizo, polo que as naves se están abastecendo de pozo individuais. A sinatura deste convenio permitirá dar solución a ambas problemáticas. Esta actuación, cofinanciada polo Fondo Europeo Agrícola de Desenvolvemento Rural (FEADER), ten como obxectivo garantir a subministración de augas en calidade e cantidade á poboación, mellorar a súa calidade, e garantir o abastecemento e regulación dos recursos hídricos.

■ Beatriz Mato e José María Lago.

Novo centro de saúde no Pereiro de Aguiar

O conselleiro de Sanidade, Jesús Vázquez Almuiña, e o alcalde do Concello do Pereiro de Aguiar, Eliseo Fernández Gómez, asinaron un convenio de cooperación para a execución das obras de construción dun novo centro de saúde no municipio a fin de dar unha mellor resposta aos problemas de saúde da colectividade mediante unha máis rápida atención asistencial á cidadanía. Segundo o convenio, o Concello do Pereiro de Aguiar comprométese a realizar todos os trámites patrimoniais e urbanísticos que sexan necesarios a fin de posibilitar a cesión patrimonial ao Sergas dunha parcela libre de cargas e gravames, coa clasificación de uso sanitario. Ademais, asumirá todos os gastos necesarios para dotar á parcela para a ampliación do centro das infraestruturas necesarias, tales como acceso rodados e peonís, abastecemento de auga, saneamento, subministración eléctrica, etc. Pola súa banda, o Sergas comprométese á elaboración e de ser o caso, á supervisión, e á aprobación do proxecto técnico, así como a contratar, dirixir e executar as

■ Vázquez Almuiña e Fernández Gómez asinaron un convenio de cooperación.

obras de ampliación, con cargo aos seus orzamentos. O Servizo Galego de Saúde xa realizou un plan funcional para construír un novo centro de saúde neste concello, no que se contemplan tres consultas de medicina xeral, dúas de enfermería, unha para a matrona, unha sala polivalente, unha de pediatría, unha de enfermería pediátrica, e unha sala de educación sanitaria, ademais doutros

espazos como aseos, almacéns e sala de xuntas. O conselleiro de Sanidade dixo que esta sinatura enmárcase nunha das liñas da Estratexia do Sergas que é modernizar as infraestruturas da rede de atención primaria. "Queremos facelo de xeito sostible e para mellorar a asistencia prestada aos cidadáns. Neste caso, falamos dos preto de 3.500 pacientes aos que se presta atención primaria no actual centro de saúde".

ALTO DO COUSO
RESTAURANTE - CAFETERÍA - PENSIÓN

10€
Menú diario

15€
Fin de semana e festivos

Estrada OU-536 - Tfno. 988 463 004 - 699 461 982 - OURENSE

A DESPENSA DO FUENTEFRÍA
Afumados · Ensaladas
Croquetas de bacallau

Rúa Virlato, 7. Casco Vello - OURENSE

Galicia e Portugal están de Festas de Verán

**Festa
do Xamón
da Cañiza**

Páxina XVIII

**Festa
da Istoría
en Ribadavia**

Páxinas XXI

**Festa dos
Remedios en
Castro Caldelas**

Páxinas XXIII

**Melgaço
en Festas
(Portugal)**

Páxinas XXVI

**Festas
patronais en
Montederramo**

Páxinas XXXI

Quinta do Regueiro
RESERVA

Espumante
Medalha de Ouro em
LONDRES

- Campeão Ibérico
(Prova Ibérica de Alvarinhos)
- Tetra Campeão
4 Medalhas de ouro consecutivas
Concurso C.V.R.V.V. (2008, 2009, 2010, 2011)

Grande Medalha de Ouro
Alemanha
- **Melhor Vinho Branco Nacional**
(Centro de Congressos em Lisboa)
- **Medalha de ouro**
(Alvarinho International Wine Challenge)

15 anos de grandes conquistas

Especial Festa do Xamón

A CAÑIZA

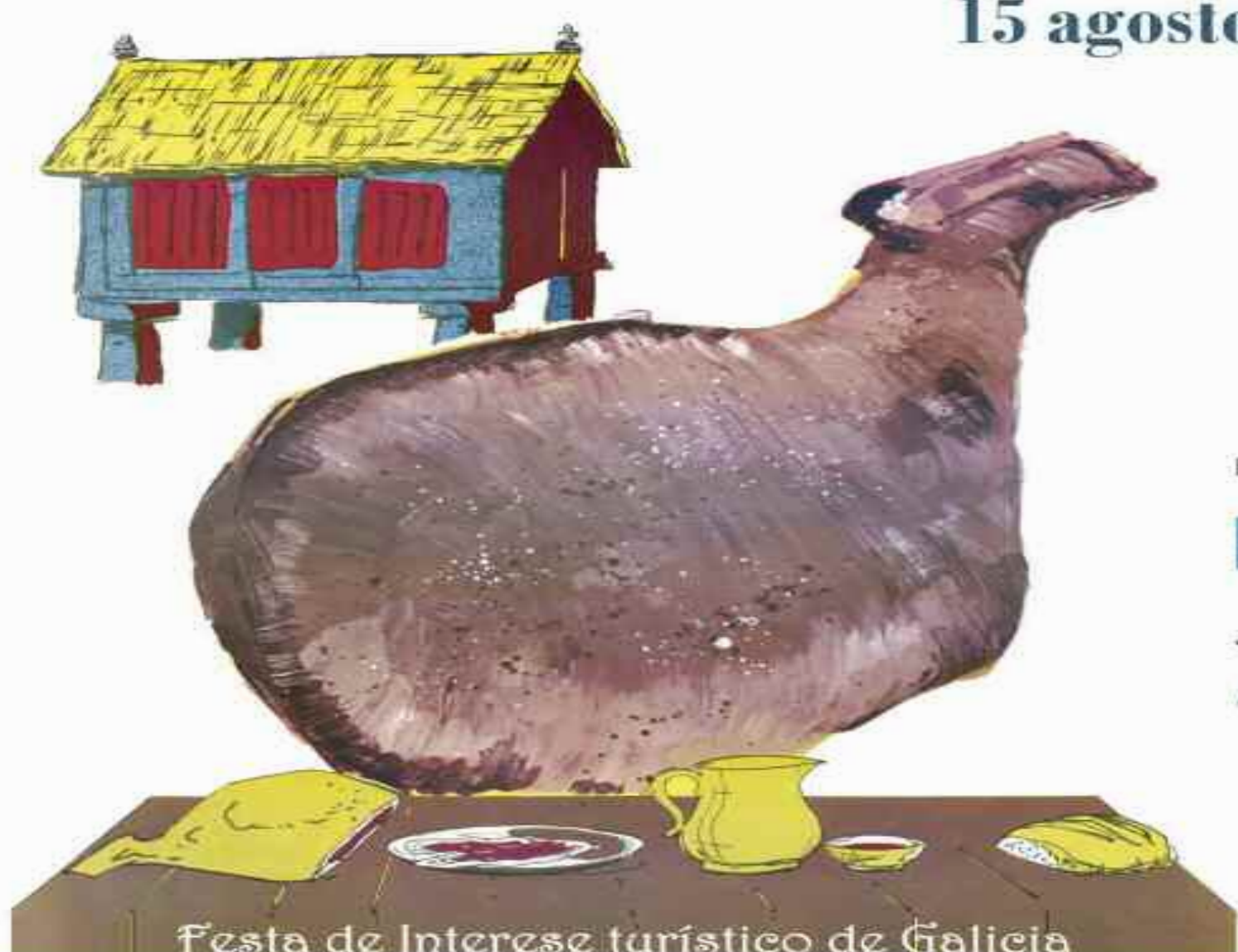
PONTEVEDRA

www.caniza.org

15 agosto 2016

Festa de Interese turístico de Galicia

CONCELLO
DACAÑIZA

XUNTA
DE GALICIA

galicia

//ABANCA

50

FESTA-FEIRA DO XAMÓN DA CAÑIZA

Rúa Progreso, 15
Telfs. 986 65 14 26
986 65 13 88
36880 A CAÑIZA
Pontevedra

Especialidades de Inverno:

- Coido gallego
- Cabrito
- Bacalao
- Caza
- Lamprea
- Anguillas

Especialidades de Verano:

- Carnes gallegas
- Mariscos de las Rías
- Parrilladas de Pescados
- Arroz con Bogavante

- ♦ Amplios Salones para toda clase de Celebraciones Sociales y Familiares
- ♦ Local Climatizado
- ♦ Aparcamiento Propio
- ♦ A 25 minutos de Vigo y Orense

Especial Festa do Xamón

50 FESTA FEIRA DO XAMON DA CAÑIZA
DO 12 O 15 DE AGOSTO 2016

VENRES 12 AGOSTO
22.30 CONCERTO - HOMENAXE Á CANTAREIRA "CONCHA DE LUNEDA" COS GRUPOS "XISTRA DE CORUXO" E "GUADI GALEGO"
00.30 XAMÓN DANCE 2016
XAMON DANCE FESTIVAL **IL GARCIA - COSMIK**
JHON MAYZE & MIGUEL FARIA • DUMORE • DILAGE

SÁBADO 13 AGOSTO
17.30 "ORRADOIRO NOCTURNO DO XAMÓN" NA RUA ORIENTE
POLA NOITE, VERBENA NA PRAZA MAIOR CON
"LA EDAD DE ORO DEL POP ESPAÑOL"
PRESENTACIÓN DA CANCIÓN DO 50 ANIVERSARIO "FESTA DO XAMÓN"
"GRUPO M3"

DOMINGO 14 AGOSTO
19.00 CURSO DE "CORTE DE XAMÓN" E "CATA DE VIÑOS" NA RUA ORIENTE
POLA NOITE, VERBENA NA PRAZA MAIOR COS GRUPOS
"LA OCA" E "ALCÁZAR"

LUNS 15 AGOSTO
"50 FESTA FEIRA DO XAMON"
11.00 Venda de Tickets para a Degustación de Racións Elaboradas con Xamón.
12.00 Desfile da Comitiva do Xamón cos actuación do grupo "Troboada Baixo Miño"
13.00 Discurso de Benvida e Lectura do Pregón a cargo de Don José Luis Bacear
13.30 Actuación do grupo Folk "Os do Cruceiro" de A Cañiza e o Grupo de Danzas "Santa Cristina de Valeixa"
14.30 Entrega de Premios aos Gañadores do "Concurso Cortadores de Xamón"
SORTEO DE TRES XAMONS de "A Cañiza"
18.00 Pasarrúas e Actuación na Praza Maior do Grupo "O Fiadeiro de Vigo"
18.00 Torneo de Fútbol "Festa do Xamón" no Campo de Fútbol de O Vieiro
19.00 Espectáculo Infantil de animación na "Praza Maior"
20.30 Espectáculo de Xustas e Torneo Medieval polo Grupo de Especialistas "Hípica Celta" no recinto do Edificio Comarcal (O Vieiro)

VERBENA NOCTURNA AMENIZADA POLAS ORQUESTRAS
CHARLESTON • XACOBEO

XUNTA DE GALICIA **galicia** **ABANCA** **DEPUTACIÓN PONTEVEDRA** **ASORIXAS**

Hotel Pozo
eventos y banquetes

Ctra. Nacional 120 Enlace A - 52
36880 A CAÑIZA (Pontevedra)

Tel. Hotel + 34 986 651 050
Tel. Rest. + 34 986 651 051
Fax . + 34 986 651 598
mail - hotelopozo@hotelopozo.com
www.hotelopozo.com

Tel. 986 65 14 75
986 65 10 13

Movil. 664 22 09 24
665 58 68 82
671 32 80 82

MARCHIÑAS
SERVICIOS FUNERARIOS
CONDADO PARADANTA
www.funerariamarchinas.es

SEGUROS • LÁPIDAS • FLORESTERÍA • GESTIÓN POSTMORTEM
mail. fatima@funerariamarchinas.es

alfa2nutricion@gmail.com **Alfa² Nutrición** **Nutrición**
Suplementación Deportiva - Dietas personalizadas

c/ Oriente, 5 - A Cañiza (Pontevedra) Teléfonos: 670 806 815 - 639 673 026 - 986 651 433

SCITEC NUTRITION
DISTRIBUIDOR OFICIAL

PRO LINE **WOD** **SCITEC NUTRITION**

(Proxima apertura septiembre) Avda balaidos 37 Vigo

Especial Festa do Xamón

50 Aniversario Festa – Feira do Xamón da Cañiza

SAÚDA

Miguel A. Domínguez Alfonso
Alcalde do Concello da Cañiza

A Festa - Feira do Xamón de A Cañiza cumpre 50 anos. Unha longa traxectoria percorrida por un extraordinario grupo de homes e mulleres desta terra que puxeron a súa ilusión e empeño en ofrecer e dar a coñecer a turistas e visitantes o mellor de A Cañiza no que a gastronomía se refire: o noso xamón. E a súa perseveranza foi tal que hoxe os cañicenses temos o pracer de celebrar o seu 50 Aniversario. Toda unha honra que queremos compartir convosco, cos amigos e veciños, turistas e visitantes, emigrantes e estranxeiros, sen excepción e participación non sería posible cumprir as nosas Votas de Ouro.

Para conmemorar esta efeméride preparamos unha completa programación baixo o lema “Semana Grande das Festas do Xamón”, do 8 ao 15 de agosto,

deseñada para satisfacer todos os gustos e dirixida a todos os públicos. Música, cursos de corte de xamón e cata de viños, espectáculos infantís, conferencias en torno ao xamón, exposicións, concursos literarios e de poesía forman parte desta selecta programación que poderás consultar ao longo destas páxinas.

Os actos oficiais forman parte tamén desta semana Grande. A entrega de galardóns e recoñecementos aos fundadores e principais organizadores das festas e o acto de homenaxe á propia festa e o descubrimento dunha escultura alegórica realizada polo magnífico pintor e escultor cañicense Diego de Giraldez, serán os actos oficiais máis importantes deste 50 Aniversario. Todo iso culminará o propio 15 de agosto coa celebración da prestixiosa Festa-Feira do Xamón da Cañiza no centenario emprazamento da Carballeira do Cacharado.

Coa organización desta programación e actos oficiais esperamos estar á altura deste gran acontecemento.

O noso obxectivo para este 50 aniversario non é outro que ofrecer a mellor das festas e traballar para que todos os que nos visiten nestes días nos lembren con agarimo e volvan á Cañiza. Este é o noso reto. Se o conseguimos todo o esforzo e dedicación pagará a pena.

Un gran saúdo e vos esperamos o 15 de agosto na Carballeira do Cacharado, lugar onde celebraremos o 50 Aniversario da recoñecida Feira do Xamón da Cañiza.

Por: Edu Pérez

“AO CÉSAR O QUE É DO CÉSAR” HOMENAXE AOS FUNDADORES

En esta 50 edición, os fundadores e organizadores da Festa Feira do Xamón, foron homenaxeados nun acto oficial celebrado nas dependencias da Casa da Cultura da Cañiza ao que asistiu numeroso público, así como familiares dos impulsores e veciños do concello que virón en este acto unha maneira de conmemorar e arroupar a aqueles que coa súa visión de futuro e o seu

esforzo souberon levar o nome da CAÑIZA por todo o mundo a través do seu preciado xamón.

A importancia deste acto para os cañicenses fixo posible a presenza neste homenaxe do Presidente da Xunta de Galiza Alberto Nuñez Feijóo, o alcalde da Cañiza Miguel Domínguez e o exalcalde Cesar Mera, quen durante 35 anos estivo a fronte da súa organización.

Asesoramiento Personalizado

TEL:
986 6513 52
986 6515 54
MOVIL:
628 0619 05

M. CARMEN FERNANDEZ SAMPAYO

XESTASERVI, S.L.

Profesores titulados cualificados

C/ Antonio Facorro 16 bajo
La Cañiza Pontevedra

asesoria@xestaservi.net

Armería
Ferretería
Transportes

Julio Pérez Giraldez

Tele/Fax: 986 651 052
Móvil: 606 361 556
julio.perezgiraldez@hotmail.com

C/ Progreso, 81
36880 A CAÑIZA

CACHEIRAS
REGALOS Y ARTÍCULOS DE
FUMADOR

986651135

ANTONIO FACORRO, 2
36880 A CAÑIZA

Xamón 2016

O PINCHO DA AVOA

TAPERÍA - BOCATOS - TABERNA

MENU DE MARTES A VIERNES

RUA PROGRESO 86 - 36880 - A CAÑIZA

TELS.: 986 65 13 99 / 647 805 878

Felices Festas

Casa Eligio
RESTAURANTE

C/ del Carmen, 2
36880 A Cañiza
Tel.: 986 651 047

Especial RIBADAVIA

Festa da Istoria en Ribadavia o 26 e 27 de agosto

da Prata; froitas de estación, tarta de castaña e de amendoa, melindres, amendoados, augardente de herbas e licor café. O menú do xantar poderá sufrir algunha modificación segundo o mercado. É imprescindible asistir vestido de época. O xantar estará ambientado por grupos de música e exhibición de cetrería. Reservas e máis información: yoly@festadaistoria.com.

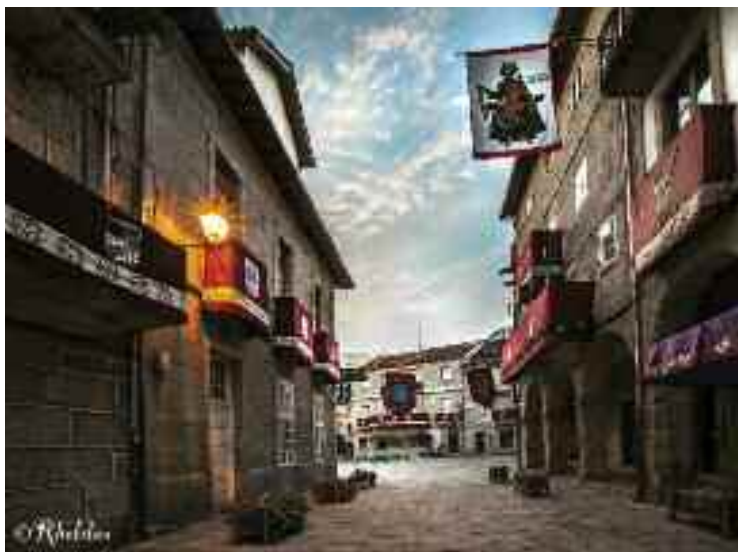
Ribadavia celebra o 26 e 27 de agosto, venres e sábado, unha nova edición da Festa da Istoria que recorda anualmente a historia da vila e a súa bisbarra. A celebración achega ao presente as tradicións e vivencias de épocas pasadas nunha recreación medieval onde se encontran representadas as

recuperación de xogos populares e exposicións posibilitando así o enriquecemento cultural da comarca. A actividade principal é a "Festa da Istoria" e para iso non se escatiman esforzos que se ven recompensados polos distintos recoñecementos a nivel rexional, estatal e internacional (Está declarada de Interese Turístico Na-

(Ourense) e os gañadores dos dous accésits son o deseñador gráfico Rubén Lucas García, de Torrealguera (Murcia) e José Ramón Pérez Martínez, de Ourense.

Programa

A programación desta edición sairá nos próximos días, pero xa podemos adiantar que durante o venres 26, previo ao día grande da Istoria, as persoas que se acheguen a Ribadavia poderán gozar de tres concertos de música, Coro da Istoria, 2na Fronteira e Kepa Junquera para finalizar cun *espetáculo de lume e pirotécnica na fachada do Castelo dos Sarmientos e así dar paso ao sábado 27 onde todo trasládase ao medieval e empeza co Gran Desfile de época ás 11:30 ao que lle continuarán decenas de actividades preparadas por centos de voluntarios para facer viaxar no tempo a todos os visitantes que ese día achéganse a Ribadavia. O xantar medieval realizase dentro da Igrexa da Madalena, no mesmo centro do casco histórico. O número de persoas que poden participar é de oitenta e cinco e o prezo por persoa é de 38 maravedís (38 euros), podendo gozar de produtos medievais nun ámbito único decorado e engalanado para a ocasión. O xantar será ás 14,30 do sábado 27 de agosto con seguinte menú: empanada de carne, de vieras e de xoubas; troitas en escabeche, polbo á feira cabrito ó espeto, cervexa artesanal; viños tintos e brancos Ribeiro, auga da Fonte

distintas culturas, relixións, oficios e clases sociais daquela época. Recuperar a festa foi un esforzo da xa desaparecida "Escola Taller de Santo Andrés". A testemuña fué recollida polo pobo, que representado por unha coordinadora veciñal a segue representando todos os anos, contando cun gran número de voluntarios. O esforzo de todo un ano, non só queda representado neste día, senón que durante doce meses a coordinadora leva a cabo diversas actividades organizando cursos, talleres artesanais,

cional e Premio Canle da Historia). A "Fundación Festa da Historia" constituíuse o 29 de xullo de 1998 como Fundación Cultural. Está inscrita no Libro de Rexistro de Fundacións de Interese Galego correspondente á Consellería de Cultura, Comunicación Social e Turismo co número 59. Esta entidade sen ánimo de lucro ten a súa sede social na rúa Tomás de Lemos 10, de Ribadavia (Ourense). O gañador do cartazo da Festa da Istoria 2016 foi o pintor Baldomero Moreiras, de Paderne de Allariz

Especial RIBADAVIA

As caballerizas do castelo

■ Esta cova-bar ben sendo un centro cultural.

“La Huella del Gato” é unha taberna ubicada na praza maior de Ribadavia. Antes foi adega e primitivamente, as caballerizas do Castelo dos Sarmiento. Esta cova recibe a clientes, maiormente xóvenes con inquedanzas. No local fasen concertos, exposicións e

unha revista de teatro. O seu propietario Carlos González dí que “abrimos ao mediodía e pechamos cando se vai o último”. González é o responsable das banderolas que se instalan nas rúas na Festa da Istoría e o seu pai, Antonio, adoita ir caracterizado de bispo.

Mostra de Teatro

■ Unha escena de Don Juan.

Ribadavia clausurou a 32ª edición da Mostra Internacional de Teatro (MIT). Unha media de ocupación, para os 14 espectáculos con entrada, dos 24 que se presentaron en total, que superou o 90%. O público decantouse, nunha votación moi axustada, pola orixinal versión que Miquel Gallardo levou a cabo do

mito de Don Juan con monicreques de tamaño humano coa súa compañía Pelmanec, de Cataluña. En segundo lugar, A Gaivota de OKT (Lituania). O terceiro posto ocupouno Chêvere, con Eroski-Paraíso e o cuarto Lazona e o CDN, con La Piedra Oscura. Ningún dos espectáculos da MIT deste ano baixou da nota de 3,5 sobre 5.

Unha barra de dous metros

No bar O Rincón de Ribadavia, José Manuel Vergara encarga para os venres á panadería “La Abuela” de Beade, unha barra de pan de 2 metros e 20 centímetros de longa. Dentro da barra mete cada semana diferentes viandas: pementos

de Arnoia, tortilla, xamón ibérico, tomate, pementos do piquillo e xabaril. Os trozos desaparecen deseguida. Vergara leva 13 meses co bar e sempre adoita sorprenden aos clientes. A diario saen, tamén de balde, 130 pementos de Arnoia. Vergara é de alí.

■ O amoiés Vergara, coa barra de 2,20 metros.

O traballo dos voluntarios

■ Miguel García Domínguez, na Fundación Festa da Istoría.

Miguel García Domínguez é o presidente da Asociación Coordinadora Festa da Istoría desde o ano 2005. Na organización está un grupo de 15 persoas e durante a celebración e na súa preparación traballan máis de 250 vo-

luntarios. De coordinar os postos dos artesáns encargase Emma; dos postos de comidas, Fabi e Lucía; dos concursos Yoly; dos voluntarios Darío e das banderolas que adornan as prazas e rúas ribadavienses, Carlos González.

BAR "O RINCÓN"
José Manuel Vergara
Milagros Álvarez Pérez
Telf.: 666 025 064 • 687 201 208
RIBADAVIA (Ourense)

LA HUELLA DEL GATO
CAFE-BAR

Panadería
La Abuela
Especialidad en:
Pan Artesano y Empanadas
Maria Aselina Pérez Lorenzo
C/ Lamigueiro, nº 8
32430 BEADE (Ourense)
Tifs. 988 480 211
693 842 596
666 455 434

Especial Castro Caldelas

Espazo museístico no castelo

O Concello de Castro Caldelas abriu na Torre da Homenaxe do castelo un espazo museístico que ten coma eixo a relación destas terras coa lingua e coa literatura galegas. Este museo ocupa tres niveis adicados a tres épocas históricas distintas. O primeiro, á época medieval, ten ao Foro do Bono Burgo coma estrela, (é o primeiro texto escrito en galego e un dos documentos históricos máis importantes da época). As escaleiras lévan dun xeito simbólico ao século XX, onde se recorda a varias figuras: Vicente Risco, un dos autores máis recoñecidos e que como caldelao adicou parte da súa obra a estas terras. Cándido Fernández Mazas, un “individuo de aptitudes múltiples”: caricaturista, pintor, articulista, novelista, poeta,... unha figura truncada pola Guerra Civil. Manuel Casado Nieto e o seu fillo Xoán Manuel Casado. O primeiro foi un destacado traductor e escritor, que ademais destacou coma presidente do Centro Galego de Barcelona durante dezaseis anos; o

■ Documento do Bono Burgo de Caldelas.

fillo foi un destacado poeta. As figuras de Claudio Movilla e Orencio Pérez foron esenciais na normalización do galego no campo xurídico, o seren os primeiros xuíces en publicar unha sentenza en galego e en levar un xulgado en galego. Olegario Sotelo Blanco, escritor, antropólogo e editor. Na azotea plasmase a actual situación do galego e do seu futuro.

Murais

O Consorcio de Turismo Ribeira Sacra encargou murais para diferentes edificios dos 21 concellos que integran o organismo supramunicipal. No caso de Castro Caldelas, o Irrio Peliqueiro luce desde xuño no edificio de vivendas dos mestres do colexio público, no barrio de Os Pilos.

O Irrio Peliqueiro

■ O Irrio Peliqueiro só sae á rúa nas Festas dos Remedios.

O Irrio Peliqueiro é o elemento máis indiscutible do folclore de Caldelas. Cunha máscara de madeira e vestido con frac bermello e negro, no que destacan uns grandes botóns, vai provisto dunha pelica de ovella (de aí o sobrenome) coa que persigue e golpea aos veños durante as festas patronais de

setembro. Sobre a súa orixe e o seu significado séguese a discutir na actualidade. Uns pensan que representa aos nobres, para os que cobraba os impostos e por iso levaba tapada a face; outros falan de que foi un rebelde contra os propios condes; e Vicente Risco sostíña que a súa orixe debe estar no totemismo.

Bica Amanteada

Viños da Ribeira Sacra:

Valdeorras, Albariños, Godello

Mel Marrón Glacé

Vianos

Productos do Bierzo

Tenda CAFÉ-BAR

Adega do

GRILO

sabor a ribeira sacra

PRAZA DO PRADO 1

T. 986 20 30 34

CASTRO CALDELAS

Especial Castro Caldelas

A festa dos Remedios

Estas son as festas patronais da vila, que se celebran dende o 6 ata o 10 de setembro. Son unhas festas con grande arraigo nas tradicións. O día 6 é a noite das bandeiras, onde a mocidade do pobo engalana as rúas e prazas cunhas bandeiras de papel feitas os días anteriores polos rapaces. Aínda que nesta noite non hai orquestra a festa dura ata altas horas ao son dos gaiteros e da charanga. O día 7 ao mediodía recíbese con 21 salvas a banda de música, que precedida polo Irrio Peliqueiro achégase ata a igrexa onde se fai a ofrenda á Virxe dos Remedios. Esta é a noite dos fogos, unha verbena especial, na que por tradición acode unha gran cantidade de xente. O

día 8 é a xornada grande, festivo local, e como tal faise a procesión, en percorrido longo polo Cima da Vila (a do día 9 só percorre a Praza do Prado). Todos estes días hai verbena e polas mañás sae O Irrio e os cabezudos.

O día 9 de xullo celebrouse a festa de Santa Isabel con misa cantada, charanga, festa e verbena. Para o xantar popular na Praza do Prado servíuse unha paella xigante, con pan, bica e bebidas ao prezo de 6 euros. O Concello tamén programou para o domingo 24 de xullo o concerto da fadista María do Ceo. Actuou no patio de armas do castelo presentando o seu novo disco "De Portugal Galiza" e repasou as súas cancións máis coñecidas.

■ Procesión dos Remedios.

Mostra de viños

■ Primeira mostra do viño celebrada en 2008.

O Concello de Castro Caldelas organiza para os días 27 e 28 de agosto unha mostra de viños. A asociación de Adegoiros da Ribeira Sacra Ourense organizara a primeira edición no ano 2008 e fora pregoeiro José Luís Hernández Mañas, coa participación de 12 adegas. Ao ano seguinte participaron 11. Nestas dúas edicións o autor do cartazo foi Carlos Costoya Vázquez e na edición de 2010, Maite Vázquez. Coa celebración desta mostra, péchanse este ano na Ribeira Sacra os encontros oficiais co viño

logo de ter celebradas as feiras de Chantada, Sober, Quiroga, Pantón, Vilachá de Salvadur (A Pobra do Brollón) e Belesar. Unha das adegas que participará, Adega Vella, de Jorge Feijóo González, acaba de obter a medalla de ouro para o seu Mencía no concurso internacional de viños de montaña que concede o Centro de Investigación, Estudo, Coordinación e Valorización da Viticultura de Montaña (CERVIM), de Agosta (Italia). Esta adega tamén conseguiu a medalla de prata polo seu Godello 2015.

TALLERES CARLOS
Maquinaria agrícola
Coches de importación revisados e garantidos.
Rúa Catro Camiños, 5
Tfno. 988 20 32 48
CASTRO CALDELAS

Café Bar
CASTRO
Padre Feijóo 1 - Tf. 609 65 21 20
CASTRO CALDELAS - 32760 - OURENSE

Aluminios Durán
Mamparas - Portas - Peches
Catro Camiños, 19 - T. 988 20 30 92
www.aluminios-duran.tk
CASTRO CALDELAS (Ourense)

CALEFAUÇÕES LINO PEÑA
PRODUCCIÓN DE AGUA CALIENTE
AIRE ACONDICIONADO
REFORMAS COMERCIALES
OURENSE: Av. Buenos Aires, 248
988 232 959
988 223 118
609 888 918

Bica Mantecada ELADIO
Tfno. 988 38 02 82
A DERRASA - Pereiro de Aguiar
OURENSE

CARPINTERÍA EN Real da Pousa
Aluminio con ruptura térmica
Aluminio-wood
Aluminio soldado
PVC
Roberto González Castro
606 100 970
Aluminios Real da Pousa, S.L.
32760 Castro Caldelas 32780 Puebla de Trives
Tfno/Fax: 988 203 042 Tfno/Fax: 988 332 232
mail: aluminiosrealdepousa@wanadoo.es

Especial Castro Caldelas

Festival Ponte Louco

■ O festival Ponte Louco é o 20 de agosto.

Ponte Louco é un festival musical gratuito que se celebra desde o ano 2001 no castelo de Castro Caldelas. Está ligado a outras actuacións lúdico-culturais como teatro, malabares e feira de artesanía. Para anotarse tan só hai que enviar unha mensaxe privada ao facebook do pontelouco, ao correo

(festivalpontelouco@gmail.com) ou ao teléfono 680 27 17 70 co nome do grupo e o número de participantes, antes do 18 de agosto. Ponte Louco tamén organiza cantos de taberna. “O mellor de todo isto é que o pasaremos incríbel e que á primeira consumición convidan os bares colaboradores” dí a organización.

Sons da gaita

Asociación cultural e artística Banda de Gaitas Os Trabazos organizou, en colaboración co Concello, o VII Festival Sons da Gaita que

se celebrou o 6 de agosto na Praza do Prado. Actuaron a banda de gaitas e danzas Os Xuncos, Lume na Palleta e Os Trabazos.

■ Banda de Gaitas Os Trabazos.

Castro Caldelas no século XX

Por Josefina Carballo

Na primeira metade do século XX podemos destacar dous aspectos fundamentais: por unha banda, económicamente destaca polo seu mercado gandeiro, un dos máis importantes de Galicia, que se viña celebrando os días 3 e 18 de cada mes. Ata os anos 60 o atractivo da feira viña dado pola gandería da comarca, xa que nas feiras de Castro Caldelas (Ourense) vendían bois e vacas que servían para labrar a terra, xa que todas as terras estaban labradas, cultivándose nelas grandes extensións de centeo, que logo se levaban aos muíños para facer o pan coa faríña que destes se sacaba; ou patacas. Producíase de todo e tódolos veciños viñan as feiras a

mercar ou vender algo. En cada casa da praza había un comercio: o do Xosé María, o do Rudesindo, o do Xosé Antonio, o da Sofía e o de Xesús Losada. Mentres os maiores regresaban a casa co mercado na feira os mozos quedaban para o paseo e o baile onde se coñecían. O outro feito importen desta primeira metade de século é a emigración, primeiro a Cuba e aos Estados Unidos; logo a Arxentina, a vez que tiña lugar a migración de afiadores a Castela. Non se producirá unha migración masiva ata os anos cincuenta, primeiro a América do Sur, principalmente a Venezuela e logo a Europa principalmente a Alemaña e Suíza. Na segunda metade do Século XX van pechando parte

deses comercios e no seu lugar establécense bancos: primeiro o Pastor, a comezos dos cincuenta, ata chegar a ter cinco bancos, necesarios todos eles porque os emigrantes enviaban o diñeiro a vila, pero a esta xa non lle lucían os paseos da feira, os mozos emigraran, e foron poucos os que retornaron para establecerse na súa terra. A poboación envellecida quedou sen capacidade de produción. Os faladoiros de Manuel Casado Nieto e de Vicente Risco, que pasaba os veráns na súa casa da Rúa Grande, facían chegar a outros ilustres coma Otero Pedrayo e Manuel María. Estes dedicaron parte da súa obra a estas terras; Casado Nieto en poesía e Risco na etnografía.

■ O castelo de Castro Caldelas (Ourense) sufríu as revoltas imandiñas e a invasión francesa.

ADEGAS VALCAR

“El vino de los grandes momentos”

San Adrián - Secardebois CP 32747 - Parada de Sil - Ourense. Tel.: 988 20 82 45 - Fax: 988 20 82 46 - Móv.: 695 69 07 66
www.adegasvalcar.com - E-mail: adegasvalcar@adegasvalcar.com

5^A 14
AGOSTO

- Livros
- Dança
- Música
- Tradições
- Fogo de artifício
- Gastronomia e vinhos

MELGAÇO
em **FESTA**
2016

Especial MELGAÇO

MELGAÇO em FESTA 2016

Melgaço está em festa.

De 5 a 14 de agosto celebramos a cultura que se apresenta através de um leque variadíssimo de atividades, tais como: livros, cinema, folclore, música, artesanato, exposições, animação, teatro, dança, tradições, gastronomia e vinhos. Este ano preparamos momentos únicos que assinalam a vida cultural de Melgaço. Vimos apresentar a transcrição do "Cartulário do Mosteiro de Fiães" e editar o Boletim Cultural. Consideramos que são obras de grande interesse para a constituição da História de Melgaço.

A gastronomia apresenta-se neste certame com o Festival das Tapas e do Alvarinho e com o Bife de Presunto à la Carte. Temos muitas outras atividades, que nos permitem usufruir da cultura num ambiente de festa, de convívio e lazer.

Divirta-se e seja feliz
no Município mais a Norte de Portugal!

22h00

Festival Internacional de Folclore
Bolívia – Chechénia – Colômbia – Filipinas
Largo Hermenegildo Salheiro

6

Todo o dia
Dia do Brandedo
Programa próprio
Praça da Aviação

9

22h00

Dança na Praça
Escola de Dança Arte e Movimento
Praça da República

10

22h00

Dança na Praça
Escola de Dança do Centro de Estágios
Praça da República

11

20h30

Desfile dos grupos de folclore
Rotunda do Chafariz, Rua da Caixa Geral de Depósitos,
Praça da República em direção ao Largo Hermenegildo Salheiro

21h00

Festival de Folclore de Alto Minho
Grupo Folclórico S. Paulo de Barroselas (Vila do Castelo)
Danças e Cantares do Neiva (Ponte de Lima) Rancho
Folclórico de Paço Vedro de Magalhães (Ponte da Barca)
Associação Cultural, Recreativa e Desportiva de Paredes
de Coura (Paredes do Coura) Rancho Folclórico de S. Paio
(Arcos de Valdevez) D.C. Regionais do Orfeão de V.B. de
Ancora (Caminha) Rancho Folclórico e Etnográfico de
Reboreda (Vila Nova da Cerveira) Grupo Folclórico de
Ganfol (Valeixa) Grupo Folclórico de Pinheiros (Monção)
Largo Hermenegildo Salheiro

12

10h00

Dia da Diáspora Melgacense
Grandes Manhãs da Porto Canal
Largo Hermenegildo Salheiro

10h00

**Abertura do Festival das Tapas e do Alvarinho e da
Feira de Artesanato**
Largo Hermenegildo Salheiro

11h00 | 16h00

Banda da Caneca
Animação de Rua
Ruas da Vila

16h00

Apresentação Pública do Cartulário do Mosteiro de Fiães
- José Marques
Abadia do Mosteiro de Fiães

22h00

Teatro 88,7
Os Simões
Casa da Cultura

23h00

Latin Cuba
Animação musical
Largo Hermenegildo Salheiro

13

10h30

Sessão Solene
Entrega de medalhas de mérito
Apresentação da reedição do Boletim Cultural - nº 9
Salão Nobre da Câmara Municipal de Melgaço

15h30 e 17h00

Sobrelhos de Chumbo
Animação de Rua
Ruas da Vila

21h30

Rock na Praça
BB Joan - Anarkist's Dream - The Pokes
Largo Hermenegildo Salheiro

14

16h00

Concentração de Grupos de Bombos
Desfile dos Grupos pelas ruas da Vila
Bombos de São Lourenço - Bombos de Santiago de Figueiró
Bombos de Santo Estevão
Largo Hermenegildo Salheiro

22h30

Luís Represas
Concerto Musical
Recinto da Feira

00h00

Espectáculo pirotécnico e musical
Recinto da Feira

Especial MELGAÇO

Por Luiz Zamagna

Que tal ir ao restaurante e ganhar descontos no cabeleireiro? Ir ao Supermercado e ganhar descontos no Dentista? Ir à bomba de gasolina e ganhar descontos no Talho? É isso que vai ocorrer durante o mês de Agosto em Melgaço! A campanha MELGAÇO A SORRIR é uma iniciativa da empresa ESTHETIC SMILE, que doou, para fins promocionais, 10.000 € em CARTÃO CONSULTA ESTHETIC SMILE, com valor comercial de 20€ cada, que o cliente poderá usufruir na Clínica EstheticSmile Melgaço e cuidar do seu sorriso a preços reduzidos com a mais alta tecnologia dentro da Medicina Dentária. O Cartão permitirá ainda aos associados oferecerem promoções nos seus próprios estabelecimentos bem como oferecer descontos no comércio dos outros empresários que participarão da campanha designada MELGAÇO A SORRIR! Este conceito, conhecido como Cross Selling, apresentado pelo norte americano Harding Ford, em 2002 e desenvolvido por Georg Whittmann, em 2006 como alternativa aos pequenos e médios comerciantes para concorrer com as grandes cadeias (que dispõem de milhões de euros para publicidade e promoção) chegou a Melgaço por intermédio dos Drs. João Antonino Dias Gomes e Drª Hebe Marília Zamagna, que resolveram assumir os riscos da iniciativa e promover a interação entre os comerciantes locais por acreditarem ser esta a melhor saída para todos: a cooperação e colaboração! A campanha se designará ainda MELGAÇO FAZ SORRIR ao ser publicitada nos comércios circunvizinhos de Monção, Arbo e Padrenda, pretende unir os comerciantes dos municípios e fazê-los trabalhar em conjunto, em prol da revitalização do comércio e do sector de serviços, dando vantagens aos seus principais clientes. Assim, para ver todos com um enorme SORRISO estampado no

Melgaço descobre como sair da crise!

rosto, a empresa ESTHETIC SMILE distribuirá ainda 3.000 escovas de dentes que serão oferecidas em todos os estabelecimentos aderentes. E para ter acesso a estas promoções, o cliente poderá também dirigir-se à

com serviços pautados pelos seus princípios de credibilidade, isenção, rigor e transparência de modo a contribuir para um tecido empresarial cada vez mais competitivo, funcionando como uma plataforma de interven-

Clínica EstheticSmile e solicitar o seu cartão. O lançamento da campanha deu-se no dia 28 de julho, com a presença maciça dos comerciantes portugueses e espanhóis, além de representante da recém criada Associação Empresarial Minho Fronteiriço (AEMF), que reafirmou seu propósito de representar com excelência os seus associados, servindo de interlocutor junto das instituições públicas e privadas, satisfazendo as suas necessidades, defendendo os seus interesses, promover a sua imagem e apoiar os negócios dos seus associados,

ção dos interesses económico-sociais da nossa Região. Os empresários manifestaram-se favoráveis desde que seja respeitado o princípio da neutralidade política, que a Associação nasça e cresça respeitando o apartidarismo, apartada de oportunismos eleitorais. A iniciativa MELGAÇO A SORRIR contou com a aprovação e entusiasmo de todos, que manifestaram sua criatividade fazendo sugestões tais como: • Partilhar os custos de publicidade, dividindo em espaços iguais as cotas de participação, reduzindo enormemente os custos (uma vez que a ne-

gociação em grupo gera inevitáveis ganhos de escala dos quais todos se beneficiam), permitindo que aqueles que não têm atualmente acesso aos principais meios de divulgação (principalmente devido aos altos custos destes meios) possam divulgar os seus diferenciais aos clientes. • Criar uma página onde os empresários possam divulgar as suas promoções, permitindo que os outros também as partilhem, dando a conhecer aos seus seguidores da promoções dos seus aliados, gerando mais movimento e beneficiando a todos deste “passa-palavra” digital. • Permitir que as competições entre empresários crie um ambiente saudável, benéfico a todos, pois não é pelo facto de uma pessoa preferir o bacalhau com broa de um restaurante que a mesma não se verá estimulada ao consumo de um cabrito estufado ou um arroz de pato do outro restaurante. • Sair da tradicional competição de preços, que nos prejudica a todos (vale lembrar que este é o motivo para a inflação estar quase a metade dos 2% a 3% recomendados mundialmente, resultando numa recessão que, a continuar desta forma, causaria malefícios a todos). Contudo, os comerciantes estimulam os seus clientes a consumir bens e serviços uns dos outros, sem que seja necessário baixar preço e ainda estimular os lucros marginais conjuntos. • A aliança de todos vai servir também para a difusão das melhores práticas do comércio, de serviços, de marketing e gestão, sendo que o encontro foi um excelente e promissor início. Houve ainda a distribuição de brindes, dísticos e slogans variados, o que permitirá a cada comércio adequar a campanha ao seu gosto e estilo, PERSONALIZANDO ao mesmo tempo em que fortalece o ESPÍRITO COLECTIVO da aliança. Para os clientes, a campanha iniciará no dia 1 de Agosto, já com 48 comerciantes aderentes.

Por Marcio Nabeiro

Acreditando na nosa Terra

João Silva, Marcio Nabeiro e Tiago Bravo, deram o seu primeiro passo em 2012, investindo como sócios em um dos espaços mais privilegiados do Concelho Melgacense.

Devido à centralidade do espaço e a sua vocação abragente, assumindo-se um espaço comum e familiar durante o dia e de espírito jovem à noite. Os jovens pensaram em marcar logo pela diferença, fizeram algumas mudanças de imagem no bar e foi com uma nova rou-

pagem que apostaram na promoção da animação das noites de sábado. "Quando abrimos, o pessoal saía mais à Sexta-Feira em Melgaço, ao Sábado iam para outros lados. Queríamos mudar esta rotina em Melgaço", referem. E desde aí, têm promovido desde concertos de música o vivo, jogos interactivos (Quizz), sessões de comedia, noites com DJ's, Fado e Jazz na tentativa de inovar e renascer a noite para os jovens, que outrora brilhou em Melgaço.

Por Edu Pérez - ARBO

En Melgaço respíranse inqedanzas

Cruzamos a ponte, chegamos a Vila de Melgaço, non é que cheguemos a unha galaxia extraña, mais o certo é que aquí palpase vida, respíranse inqedanzas na "malta xove" como eles din. Notamos a xente orgullosa do seu pobo e do que ofrecen, defendendo con uñas e dentes o seu presunto, o seu alvarinho e os seus derivados fabricados artesanalmente en "SABORES DE MELGAÇO" en Alvaredo; tamén os seus queixos artesanais de "PRADOS DE MELGAÇO" dos que deu boa conta o Primeiro Ministro Português. Orgullosos da súa Torre, da súa INES NEGRA, da súa BRANDA DA AVELEIRA, da sua Porta ao Xurés desde os montes do Laboreiro; do Centro de Estagios que acolle equipos e seleccións de alto nivel de Africa e de Europa, entre eles o noso R.C.CELTA; orgullosos dos seus Bombeiros, ...en definitiva, da súa TERRA. Somentes é cruzar a ponte, non é unha

viaxe tan longa, mais é outra forma de vida, de respecto as súas raíces. Noraboa melgacenses residentes, emigrantes; noraboa tamén a quen a fronte das institucións, dende o anterior Presidente Rui Solleiro coma o actual D. Manoel Batista, pasando por todos os Presidentes das Xuntas de Freguesía, traballan para impulsar un concello que como ben dicen "DA NAS VISTAS".

E de xustiza felicitar a estes caros melgacenses por acreditar na súa terra, por permitir que os veciños dun e doutro lado do Miño poidamos disfrutar dun lugar cheo de vida nun marco incomparable. Demostrades co voso bon facer que cando as idéas e os proxectos son levados a cabo con profesionalidade, non existen atrancos que impidan que apostedes pola vosa Terra, contribuindo a que Melgaço ande para a fronte. Grazas. "MENOS MAL QUE NOS QUEDA PORTUGAL", que xa dixeramos o noso querido Castelaio.

Especial MELGAÇO

Por Manuela Fernandes

AEMF - Associação Empresarial Minho Fronteiriço

Pretendemos que os nossos associados usufruam de um conjunto de serviços, benefícios e regalias que transmitam confiança, utilidade e valor acrescentado às empresas, permitindo assim a evolução e crescimento das suas empresas e do concelho.

Trabalhar em prol da região!

Queremos ser o apoio natural e a escolha estratégica de todas as empresas.

Pretendemos representar os empresários, defendendo os seus interesses promovendo a sua imagem e apoiando os seus negócios.

A constituição de uma associação empresarial emerge, dos debates realizados para promover a discussão das dificuldades dos empresários e também o desenvolvimento económico e social de Melgaço. Ficou também destacada a necessidade de se realizar algo em comum em prol do concelho de Melgaço, criando um diferencial competitivo para os negócios, contribuindo para a sua permanência e crescimento. Esta vontade concretiza-se numa entidade sem fins lucrativos.

É cada vez mais óbvia a conclusão de que as empresas que se mantiverem isoladas, agindo sozinhas, terão maiores dificuldades em enfrentar os desafios e em se manterem competitivas. Aprender a trabalhar em conjunto, estabelecendo e mantendo

relações de parceria, passa a ser uma nova fronteira para ampliar a competitividade dos pequenos negócios. É necessário promover a competitividade e o desenvolvimento sustentável dos negócios e fomentar o empreendedorismo para fortalecer a economia. Para tal é indis-

pensável a constante atualização sobre as tendências locais, nacionais e mundiais que afetam os negócios e gerar soluções que contribuam para o fortalecimento desses negócios.

Missão

Representação com excelência dos nossos associados, servindo de interlocutor junto das instituições públicas e privadas, satisfazendo as suas necessidades, defendendo os seus interesses, promovendo a sua imagem e apoiando os negócios dos seus associados, com serviços pauta-

dos pelos seus princípios de credibilidade, isenção, rigor e transparência de modo a contribuir para um tecido empresarial cada vez mais competitivo, funcionando como uma plataforma de intervenção dos interesses económico-sociais da nossa Região.

Valores

- Valorização e respeito pelas pessoas;
- Sustentabilidade às empresas associadas;
- Eficiência e rapidez nos serviços prestados;
- Imponente Associativismo;

- Rigor;
- Transparência;
- Fiabilidade;
- Dever e a comunicação estão lado a lado;
- Iniciativa, Inovação, Confiança e satisfação;
- A proatividade e a ética enquanto associação responsável facilitando a visão empática com quem colaboramos, para atingir resultados eficazes
- Pretende disponibilizar aos associados:
 - Apoio Jurídico e fiscal
 - Apoiar os empreendedores e jovens empreendedores
 - A realização de formações, tertúlias e sessões informativas relacionadas com temas pertinentes para os associados
 - Criação de um bolsa de oferta e procura de emprego
 - Realizar diversas atividades temáticas e animação de rua
 - Estabelecer protocolos com diversas entidades, permitindo apresentar ao associado um conjunto de descontos, benefícios e vantagens

Brevemente

- Colocação de insuflável na Praça da República de Melgaço durante o mês de Agosto;
 - Realização de atividades de animação
 - Tertúlias temáticas
- Contactos: info@amef.com
www.amef.pt

Especial Montederramo

A riqueza monumental de Montederramo

Aínda que o monumento mais coñecido é o mosteiro de Santa María de Montederramo, (Ourense) o Concello agacha outras excelentes mostras de arte, etnografía e historia que merece a pena coñecer. Históricamente os restos mais antigos remóntanse ó castro celta que se ubicaba no alto de Leboeiro, pertencente a Idade de Ferro

■ Visitantes ó mosteiro de Santa María.

Tamén nas proximidades de Vilariño Frío atópanse restos da antiga vía romana coñecida como Vía Nova ou Vía XVIII de Antonino, que unía as cidades de Astorga, (León), e Braga, (Portugal). A construción desta vía data do século I (d.C.), e nela atópase a ponte vella, de orixe romana pero reconstrución medieval, en excelente estado de conservación. Para visitala pódese acceder desde a estrada OU-536, ou ben dende o núcleo de Vilariño frío distando uns cen metros. Existe unha ampla mostra de edificios relixiosos, xa que logo en cada parroquia podemos atopar unha igrexa ou capela, ademais de

petos de ánimas e cruceiros. Pero o edificio relixioso mais relevante é o mosteiro cisterciense de Santa María ubicado na capitalidade do municipio. Das outras edificacións destaca o conxunto relixioso de Marrubio que comprende un cruceiro de madeira policromado, a capela de San Antonio e dous petos de ánimas, o cruceiro de San Xoán de Chas, e o peto de ánimas de Vilariño Frío. O mosteiro cisterciense de Santa María de Montederramo é un dos monumentos renacentistas mais importantes de Galicia. A grandeza da súa igrexa, a harmonía dos seus claustros, o gusto barroco da sillería coral e o impresionante re-

tábulo que preside o altar maior é visita obrigada dentro da ruta dos mosteiros da Ribeira Sacra. Para poder acceder ó interior existe a posibilidade de adquirir entradas na oficina de turismo municipal, facendo unha visita exhaustiva acompañado por persoal do concello. As visitas son tódolos días, laborais e festivos, ás 11, 12, 13 horas e ás 16, 17, 18 e 19 horas. No caso de grupos é conveniente avisar con antelación. Dentro do patrimonio etnográfico o municipio conta con varios fornos e muíños, destacando entre estos, o de Ponte Mazaira, á beira do río Mao, preto da capitalidade, de propiedade privada, pero visitable.

O Bidueiral

O Bidueiral de Gabín, no Concello de Montederramo, e ademais de ser Lugar de Importancia Comunitaria (LIC) conta tamén coa denominación de Zona de Especial Protección dos Valores Naturais. A auga é outro dos seus signos de identidade, xa que se sitúa preto do nacemento de cursos fluviais como o Arnoia, o Limia e o Tâmega e o Concello está atravesado polo río Mao. Montederramo ten un dos bosques

de bidueiros mellor conservados de Galicia, sendo ésta a especie predominante do espazo ó que lle da nome. Pero ademais, nesta área existen tamén outras especies vexetais cunha presenza significativa como a uceira, o carballo, o acivro, a abeleira, o afroixón e o cardo. O bidueiro é unha árbore orixinaria do norte de Europa e Asia que se adapta ben ós terreos pobres, ácidos, húmidos e fríos e que pode chegar a alcanzar os 20

■ O Bidueiral.

metros de altura. Os reptis, como o lagarto das silveiras ou a lagarta da serra; os mamíferos, como os morcegos, os corzos, os xabaríns ou as lebres; e as aves, entre as que destacan as poboacións de

azor, gabián, falcón pequeno, aguia cobreira, rula común, pica-peixe ou corvo grande, teñen eiquí un hábitat perfecto para vivir. Tanto o Bidueiral como o entorno no que se atopa son un dos pou-

cos lugares desta zona que escapan á presión forestal que representan as plantacións de pino de radiata, como acontece na Serra de San Mamede, destinadas ó seu aproveitamento comercial.

Festas patronais: 14, 15 e 16 de agosto
No verán: cine, teatro, música, exposicións
Festa-Feira da carne: 12 de outubro

Concello de Montederramo. Tfnos 988 29 20 00. www.concellodemontederramo.org

Especial Montederramo

Serra de San Mamede

■ A Serra de San Mamede.

Situado dentro da Ribeira Sacra e cun dos mais importantes cumios de Galicia, o Concello de Montederramo ofrece unha ampla diversidade de espazos naturais que fan posible a práctica de deportes e actividades ó aire libre. Predomina a paisaxe de montaña na zona sur pola influencia da Serra de San Mamede. A importancia natural desta é tal que gran parte dela está recoñecida pola Rede Natura 2000 como Lugar de Interese comunitario (LIC) co nome de “Bidueiral de Montederramo”, xa que un contén un importante bosque de bidueiros e outras especies autóctonas que se expanden por mais de 250 hectáreas. A subida ó alto de San Mamede tamén é recomendable polas impresionantes vistas do entorno,

chegándose a divisar Verín e Monforte de Lemos. Alí está a capela do santo e a fonte da que, según conta a lenda, o eremita fixo manar auga pura e abundante. Tanto o Bidueiral como o San Mamede contan con rutas de senderismo, dispoñéndose de folletos na oficina de turismo onde tamén se pode contar con GPS. Dentro do concello pódese disfrutar da natureza en dúas áreas recreativas, a de Ponte Mazaira e no Refuxio da Retorta, ambas bañadas polo río Mao, e tamén no encoro de Leboeiro. As augas cristalinas dos ríos que percorren o municipio farán as delicias dos aficionados á pesca que poden recoller o coto no Bar Alvarez, da capitalidade municipal. Outros espacios naturais para disfrutar son a Cabeza da Meda, A Ferrería e O Teixedo.

Núcleos de poboación

■ Ponte Vella de Vilariño Frío.

O municipio ten 84 entidades de poboación e 13 parroquias, coa capital municipal en Montederramo, núcleo configurado en torno a unha grande praza que concentra os servizos administrativos. As súas parroquias cos seus núcleos de poboación son as seguintes: Os Abeledos (San Vicente): Os Abeledos, Alén, Arnufe, Os Currás, Folgoso, O Gorgullón e As Penas. As Chás (San Xoán): A Laxe, As Chás, As Ratoeirras, Cacharrequille, Cordelle, O Medón, Os Currás e Retorta. Covas (San Xoán): A Villeta, Abeledos, Cadaval, Casardomato, Casardansola, Covas, O Peredo, Vidalén e Vigueira de Arriba. Gabín (San Pedro): A Ferrería, A Mogaínza, As Pereiras, Fontedoso, Gabín, Mazaira, O Teixedo, Touzal, Valdarias, e Vilanova. Marrubio (Santo André): A Ferrenza, As Corraínzas, As Lamelas, Cimade-

vila, O Acevedo, O Outeiro, O Regueiro, Os Pereiros, Reixa, San Paio do Carballal e Valderrique. A Medorra (Santiago): A Medorra, Alenza, Bustelos, Carabelos e Santiago da Medorra. Montederramo (Santa María): A Graña, Montederramo e Sanfiteiro. Nogueira (Santa María): A Retorta, Ferrón, Moas, Nogueira e Vigueira de Abaixo. Paredes (Santa María): Laza, Paredes, Sabín, Suspiazo e Veredo. San Cosmede de Montederramo (San Cosmede): A Cepada, A Lama, A Xestosa, Cascarballo, Verducedo, Vilapequena e Villoxe. Sas do Monte (San Pedro): A Mioteira, A Reguenga, A Veiga, As Castiñeiras, As Lamas e Sas do Monte. Seoane Vello (San Xoán): A Caseta, A Castiñeira, A Graña de Seoane, Leboeiro e Praducelos. Vilariño Frío (Santa María): As Poulas, Vilariño Frío e Vilariño Pequeno.

Caza, pesca, 4x4

Os cazadores poden disfrutar do Tecor Terra de Caldas (OU – 10074), sendo a Sociedade Deportiva de Cazadores de Montederramo os seus titulares. Abrangue os concellos de Castro Caldas e Montederramo. A superficie que ocupa no termo municipal de Montederramo é de 11.000,81 hectáreas. Os amantes da pesca contan cun dos coutos de pesca mellores de Galicia: o Couto do Río Mao, no que as súas augas cristalinas, procedentes da Serra de San Mamede, son un excelente entorno para a pesca fluvial. Tramos do couto do Río Mao: Tramo 1: o seu límite superior é A Ponte de Touzal e o seu límite inferior a Ponte de Gabín. Ten unha lonxitude de 2,4 qms e a categoría de troita (19 cm e cota 10). Tramo 2: o seu límite superior é A Ponte de Gabín e o seu límite inferior A Ponte de Mazaira. Ten unha lonxitude de 1,2 qms e a categoría de pesca sen morte. Tramo 3: o seu límite superior é A Ponte de Mazaira e o seu límite inferior a Presa da Lobeira. Ten unha lonxitude de 11,4 qms e a categoría de

troita (19 cm e cota 10). Os tramos vedados son os seguintes: Regato de Groil: o seu límite superior é o nacemento e o límite inferior a desembocadura no Río Mao. Ten unha lonxitude de 7,6 qms Río Mao: o seu límite superior é o inicio da área recreativa de Montederramo e o límite inferior o final da área recreativa de Montederramo. Ten unha lonxitude de 0,7 qm. Río Mao: o seu límite superior é o nacemento e o límite inferior A Ponte de Touzal. Ten unha lonxitude de 9,6 qms. (afluentes). Regato de Reixa: o seu límite superior é o nacemento e o límite inferior a desembocadura no Río Mao. Ten unha lonxitude de 3,4 qms. O lugar de expedición de permisos e información é: Bar Álvarez (Montederramo). Teléfono: 988 29.20.27. Nas terras do municipio de Montederramo, existe unha ampla variedade de vías rurais e cortalumes, que o converte nunha zona ideal para practicar os deportes todoterreno e a súa vez descubrir lugares tan inaccesibles como o cumio de San Mamede e a Ferrería.

■ Couto do río Mao.

**CONFIANZA
É SABER QUE
NON CHE
VAN FALLAR**

GADIS

En Confianza

Norte de Portugal

Arte na Leira: Isabel Lima prestou tributo à mulher da Serra d'Arga

A 18ª edição Arte na Leira arrancou no sábado, 16 de Julho e pode ser visitada até 21 de Agosto.

Isabel Lima, artista convidada, abriu a exposição com uma manifestação artística e prestou tributo à mulher da serra d'Arga, “(...) De duas ovelhas de uma leira de terra, de um punhado de sementes, elas extraem pela sua aptidão, pelo seu talento o enxoval e todo o bragal da sua família.” A mulher da Serra d'Arga é, por via da regra, tecedeira...e junto da janela o seu tear, tem o aspeto decorativo de um atributo familiar como um cavalete de pintura. A tecedeira trabalha livremente como artista ao solto capricho da sua fantasia e do seu gosto, combinando as cores, contrastando os tons, variando os desenhos ao seu arbitrio. Além de tecedeira é também fiandeira, sabe cardar, sabe espadelar e todos os processos porque passa a lã e o

“(...) Prezo-me de ter visto mulheres e de ter reparado nelas em alguns dos sítios onde mais famosas se tornaram as legendas da formusura.”

“(...) Vi-as celebradas pela Arte nos melhores detalhes...vi-as nos próprios lugares onde vivem ainda as conterrâneas dos grandes tipos consagrados pela Arte...” Isabel Lima citou; que a relação entre a mulher o objecto roupa e o espaço tem a vantagem da sedução, porque possibilita outras visualizações, percepções e reflexões ilimitadas. Os animais, a leira, a relação da mulher com a paisagem e a forma como produz e mostra o seu trabalho tem relação com a arte contemporânea.

A forte interação entre Arte e Moda e a ideia de apresentar moda em lugares inusitados, onde a arte prevalece como suporte de valores criativos, transmite um pensamento, uma sensação de moda conceitual ou conceptual.

Na abertura da exposição houve uma intervenção da artista convidada Isabel Lima, que citou a relação entre a mulher,

o objecto roupa e o espaço e a forma como produz o seu trabalho com relação à arte contemporânea.

A interação entre Arte e Moda e a ideia de apresentar moda num lugar inusitado, onde a arte prevalece como suporte de valores criativos e culturais, transmite um pensamento e uma sensação de moda conceitual ou conceptual.

A cor – Lã urdida, saias brancas às listas pretas, castanhas ou azuis, cinzen-

tas às riscas vermelhas, azuis, numa enorme diversidade de tons.

As formas - camisas de grosso linho alvíssimo, mangas gargas, bordadas ou apanhadas bizantinas no alto do braço, bordadas em entremeios, abertos no mesmo linho sobre os ombros, bordadas ainda a linhas de cores, à russa, nos canhões chatos, muito junto ao pulso, grandes colarinhos redondos, de renda ou de linho, com barra de folhos ou barra de renda.

O colete muito curto, redondo na cinta, levemente espartilhado, vermelho, cinzento ou preto, sempre guarnecido de uma larga

barra de veludo preto lavrada no estilo de Utreque, ordinariamente pespontado numa espiga de ouro ou de prata.

Os côs das saias são invariavelmente de linho branco, com meio palmo de largura, em pregas miudíssimas presas aos debruns encanados, pretos ou azuis.

Os aventais estreitinhos e curtos encabeçados em funéus de linho bordado a ores, são de sirguilha com soberbos bordados em ponto de tapete, nos mais ricos tons de escarlata e de azul persa.

Algibeiras pendentes da cintura a um lado em ampla chat Elaine de pano, com aplicações policromas guarnecidas de lantejoulas.

Os lenços da cabeça, em toucado de diversas formas fazendo diadema sobre os cabelos afastados ao meio, já adotados no

linho, desde a tosquia do carneiro à ceifa do linhal até à confecção completa da sua linda saia.

Ricamente vestida pelo trabalho que só ela executa desde a manipulação das matérias primas tomadas da matéria bruta até ao último ponto de costura não há em parte alguma mulher mais bonita do que a minhota vestida à lavradeira, como as descreveu Ramalho Ortigão:

alto da cabeça, envolvendo o rolo da trança sobre a nuca e caindo em duas pontas entre as espáduas, são ordinariamente vermelhos, de um magnífico vermelho ardente, de púrpura, ou de flor dos catos.

Reinventar as memórias para perspectivar o futuro é o projecto de Isabel Lima, guardiã da Tradição, onde no Minho, no alto da Serra d'Arga, até Nossa Senhora veste à lavradeira!

Novas da Raia

CERVEIRA

Arquivo e Aquamuseu recebem Certificado de Qualidade

O Presidente da Câmara Municipal de Vila Nova de Cerveira, Fernando Nogueira, recebeu, esta quarta-feira, das mãos do representante da AENOR, Dr. Luís Osório, o Certificado de Sistema de Gestão da Qualidade, atestando o Arquivo Municipal e o Aquamuseu do rio Minho. Autarquia pretende que esta primeira certificação seja exemplo para implementar noutros serviços.

Esta certificação consiste numa avaliação realizada por um organismo certificador devidamente acreditado, reconhecendo que estes dois serviços do Município de Vila Nova de Cerveira cumprem todos os requisitos da norma internacional ISO 9001:2008, e que incorporam nas suas atividades importantes princípios de gestão, como a focalização nos clientes, liderança, envolvimento das pessoas e melhoria contínua.

O representante da AENOR, Dr. Luís Osório, felicitou o Município pelo excelente trabalho desenvolvido em prol da implementação do Sistema de Qualidade que se traduz “numa demonstração de inteligência e de uma estrutura de conhecimento que fica no Município, independentemente da política”.

De sublinhar que a Câmara Municipal tem procurado acompanhar a evolução tecnológica e os seus benefícios, tendo na política de proximidade um eixo prioritário de ação. Desta forma, o processo de implementação da Política de Qualidade visa apresentar novas soluções que contribuam para um salto qualitativo do desempenho interno com repercussões na facilidade de acesso à informação e na celeridade de resposta às necessidades e expectativas dos Municípios.

VIANA DO CASTELO

Diálogos no Absoluto

5 DE AGOSTO A 5 DE SETEMBRO 2016

Na Galeria do Absoluto Design Hotel inaugurou-se a exposição coletiva de arte contemporânea “Diálogos no Absoluto”, que reúne os artistas Acácio Viegas, Agostinho Santos, Alexandre Rola, Américo Carneiro, Cipriano Oquiname, Helena Dias, Joana de Brito Degues, Miguel Neves Oliveira, Nuno Ranha e Ricardo Campos.

O evento teve lugar no Absoluto Design Hotel, no dia 5 de agosto em Viana do Castelo.

A exposição estará patente até ao dia 5 de setembro de 2016.

MONÇÃO

Dia Internacional da Juventude

12 de agosto. Todos os jovens, com idades compreendidas entre 12 e 30 anos, têm entrada gratuita no filme “A Lenda de Tarzan”, no Cine Teatro João Verde, pelas 22h00, bem como na piscina municipal descoberta do Parque das Caldas, durante todo o dia

A Câmara Municipal de Monção comemora o Dia Internacional da Juventude, 12 de agosto, sexta-feira, com um conjunto de iniciativas que tem como finalidade assinalar esta data através da gratuitidade no acesso a determinados equipamentos municipais.

Desta forma, todos os jovens, com idades compreendidas entre 12 e 30 anos, têm entrada gratuita no filme “A Lenda de Tarzan”, no Cine Teatro João Verde, pelas 22h00, bem como na piscina municipal descoberta do Parque das Caldas, durante todo o dia.

No presente ano, a localidade escolhida para

as comemorações nacionais do Dia Internacional da Juventude é a cidade de Braga. A programação está associada à “Capital Ibero-Americana da Juventude 2016”, possibilitando aos jovens usufruir de equipamentos e atividades dinamizadas por animadores.

O Dia Internacional da Juventude celebra-se anualmente a 12 de agosto na sequência da resolução da Assembleia Geral da ONU, aprovada em 1999, como resultado da recomendação emitida na conferência mundial de ministros responsáveis pela juventude, realizada em Lisboa, entre 8 e 12 de agosto de 1998.

Novas da Raia

Por: José Rodrigues Lima

Historiador

De acordo com o preconizado no projecto “Memória e Fronteira”, no próximo dia 6 de Agosto será comemorado o Dia do Brandeiro, homenageando os construtores da comunidade agro-pastoril da Branda da Aveleira, Melgaço.

A Declaração Patrimonial proclamada em 1996 será assinalada nos vinte anos decorridos.

Os gaiteiros da Gave farão ecoar os sons musicais nos contrafortes da serra da Peneda, bem como as concertinas farão a animação dos forasteiros, emprestando ao dia comemorativo e à beleza da paisagem os tons festivos.

Do programa constam intervenções de investigadores da “arte” da sobrevivência que conviveu com a “arte” da solidariedade ativa.

O cortejo de carros de bois será uma manifestação assinalável, transportando o feno da tradição e as batatas de paladar ímpar.

A MIL E DUZENTOS METROS DE ALTITUDE

A Branda da Aveleira, localizada a 1200 metros de altitude, será o ponto de encontro de todos aqueles que através do tempo secular se deslocavam da parte baixa da freguesia da Gave, conduzindo o “bibo” formado por gado bovino, ovino e cavalgar, e aí permaneciam de Abril aos fins de Setembro em comunhão com a natureza.

Os brandeiros são os homens do cajado firme, “os caminheiros de olhos cheios de memória e pensamentos lavados pela aragem”.

A Branda da Aveleira é um autêntico santuário natural, onde existe o depósito da memória de uma actividade pastoril valorizada com a paisagem cultural enriquecida com testemunhos de origem glacial, como moreiras e blocos erráticos da idade pleistocénica, mamoa do batateiro, cardenhas e a diversidade com substrato arbóreo, arbustivo e herbáceo.

CAMINHADAS COM SUORES E SUSTOS

Na assembleia dos brandeiros anciãos serão recordados os trabalhos do quotidiano cheios de caminhadas e suores, de emoções e sustos quando o gado se tremalhava, ou o lobo atacava a “rês” ou “fazenda”, e onde o silêncio nocturno era quebrado pelo correr das águas dos ribeiros da Aveleira, do Vidoeiro e Calcado, ou pelos sons agourentos de alguma ave.

CARDENHAS – CASAROTAS SEM IDADE

Na branda construíram-se abrigos para os brandeiros, as denominadas cardenhas, construções rudimentares feitas de pedra tosca que se encontra nos locais de montanha, sendo cobertas por lajes, formando uma cúpula falsa. Muitas possuem dois níveis, sendo o de cima para o brandeiro dormir, e a parte de baixo para guardar o gado.

Estas casarotas sem idade, cobertas de cinzentos líquens são bem a imagem da aspereza primitiva da vida das gentes serranas, frugal e dura, revelando uma ten-

MELGAÇO DIA DO BRANDEIRO OS HOMENS DO CAJADO FIRME NA ROTA DA TRANSUMÂNCIA E CISTERCIENSE

dência ancestral.

Podemos sublinhar que paisagem cultural da branda revela indicadores celtas e por isso faz sentido lembrar que “ser minhoto é ser celta, castrejo, galaico, pouco lusitano, mais suevo do que visigodo”.

COMIDA À BRANDEIRO

A gastronomia dos homens do cajado firme tinha como base os comestíveis que traziam da parte baixa da freguesia da

Gave com destaque para a carne de porco. Na cardenha havia sempre um bom presunto pendurado...

Por vezes acompanham-nos algumas aves de capoeira. A apreciável batata era cultivada nos terrenos da branda, e nas águas dos ribeiros pescavam-se algumas trutas. Com o leite das vacas e cabras faziam o caldo de leite, sopas de leite, milharos e formigos. A água de unto, o caldo de farinha, as batatas solteiras auxiliavam a

alimentação, e as sopas de vinho, por vezes, alegravam o coração e não faziam mal nenhum.

preciosa água da montanha matava a ardente sede, resultado do corpo quebrado pelas caminhadas e pela canícula abrasadora.

A vida dura contribuiu para forjar o carácter firme e persistente, tornando os brandeiros homens de segredos e mundividências sábias.

“Na sombra dos tempos os velhos sabiam ouvir as vozes do mundo a falar”.

O geógrafo Orlando Ribeiro referindo-se às brandas, conjuntos serranos, afirma que “a geografia, a história e a economia formam uma trama indissolúvel, sendo de considerar a persistência das condições naturais e a continuidade do espaço humano, para compreender as gentes e os lugares”.

A VIRAGEM NOS ANOS SESSENTA

Por volta dos anos sessenta muitos brandeiros jovens aderiram ao movimento demográfico, económico, cultural e político que foi a emigração, tentando orientar as suas vidas no contexto de países europeus. Foi o período da emigração clandestina ou “a salto”, ou com passaporte de coelho.

As actividades da branda acentuaram a sua queda.

Para avaliar o que foi a fuga de braços jovens para as cidades europeias, basta referir que entre 1960-1965 houve no tribunal de Melgaço 803 processos e as causas eram o engajamento, a emigração clandestina e a falsificação de passaportes.

A fim de registar o tecido histórico-cultural da vida na Branda da Aveleira em 2001 foi editada a obra “Olhares Multidisciplinares - Branda da Aveleira - Melgaço”, e em 2007 o livro “Uma vida entre a poesia”, do antigo brandeiro José Maria Rodrigues. Como escreve o poeta popular António Aleixo, não é só na grande terra / Que os poetas cantam bem; / Os rouxinóis são da serra, / E cantam como ninguém.”

As pegadas cansadas dos brandeiros antigos apontam os trilhos e na sombra delas seguimos a rota da transumância, ouvindo ecos da vontade de se continuarem vivências culturais, ao mesmo tempo que celebramos os antepassados no espaço dos vivos.

“É por aqui. Cumprimos com a tradição...”

As belezas da paisagem abrem-nos janelas escancaradas para regalar os olhos com a diversidade cultural. Estes espaços merecem ser percorridos por andarilhos do fotojornalismo e os registos fotográficos apresentados nos meios culturais urbanos. Como escreveu Miguel Torga, “há sempre um reino maravilhoso”.

Também na montanha se escreve a história da vida dos homens, actores de uma trama onde há reciprocidade, permanência e universalismo.

Na actividade pastoril também participaram meninas de tenra idade, como a investigação revela e a quadra regista: “Ó minha branda querida, / Terra da minha afeição; / Onde cresci em menina, / E ameí a vida em botão.”

Novas da Raia

CONVERSAS SEM TEMPO... NA BRANDA

A celebração do Dia do Brandeiro criará espaços para se ouvir o relato do quotidiano da pastorícia: “Quem nasce no monte volta para o monte, como o melro puxa à silvareira”, “O monte é mais bonito porque fica mais perto do céu. Aqui há silêncio, ar puro, contacto com a natureza... Por aqui deixa-se correr o tempo, olha-se o gado e as flores lindas. Bebe-se água fresca, dorme-se uma soneca e as-sobia-se um pouco. É bom! Pela canícula o gado descansa nos cortelhos; pela fresca o “bibo bai pró pasto”. No fim do dia arranja-se o comer e conversa-se com os outros brandeiros. E pronto, é “noute”, e temos de dormir, pois de manhã cedo é preciso abrir os cor-

telhos para “o bibo” sair outra vez, retouçando as ervas. Isto é um sossego... Aqui, é a Branda da Aveleira, concelho de Melgaço. Lá em baixo encontram-se os ribeiros da Aveleira, do Vidoeiro e do Calcado, juntando-se todos Antre-os-Portos, formando o rio Vez. É na junção das águas. Há muitas “estórias” para contar por “bia” dos gados, dos pastos, da pesca nos ribeiros, do poulo das beiguinhas, do lobo, dos sustos que apanhamos... Bô! Bô! Agora tenho mais é de ir buscar as “bacas”. Os brandeiros quando lhe apetece, e há forças, fazem labores com lugões, arranja-se a couçoeira, conserta-se o tarambelho ou arruma-se a bezerreira. Até lhe podia contar a “estória” quando o lobo matou uma cria e o dono não topou o lobo nem a cria... pois o lobo não espera.

TURISMO DE MONTANHA

É de sublinhar que as antigas cardenhas, através da candidatura do programa LEADER II, foram recuperadas de acordo com a traça arquitectónica tradicional, e assim os apreciadores do turismo de montanha, podem instalar-se na Casa da Cova dos Anhos, Casa da Covinha, Casa do Rio, Casa da Fonte, Casa do Carvalhinho, Casa do

Fiães, já no Vale do Minho, sabemos que a ligação directa entre ambos os mosteiros se fazia pelo Soajo, Adirão, Miradouro, Peneda ou Cando, passando nas franjas da Aveleira, prosseguindo por Lamas de Mouro para depois encontrar Santa Maria de Fiães, sedimentando assim a rota cisterciense do Alto Minho. A comunidade cisterciense do Ermelo pos-

Castanheiro, Casa do Piorno e Casa da Bica. As casas dos pastores são agora utilizadas pelos turistas fatigados que buscam o silêncio da montanha, num verdadeiro retorno às origens, saboreando a diversidade cultural com ares brandos e águas cristalinas, dando descanso ao corpo e paz ao espírito. Se o Alto-Minho é litoral e interior, também é ribeira e montanha, onde o diálogo com a memória dos homens e das coisas leva-nos a descobrir um património material e imaterial assinalável.

Como escreve o filósofo Heidegger, os brandeiros são “despositários de saberes e valores ancestrais, com valores enxertados na árvore do passado, mas se extasiam na seiva que irrompe para dar frutos no futuro”. Se a cultura material passa por um lençol, duas mantas, alguns potes ou azados, duas broas, um presunto, dois cabaços descascados, chicolateira velhinha, morouço e lareira, trempes e gamela, o corno e gadanha, o mascoto, o ripanço, o arado de pau e outros, a cultura imaterial revela-se numa linguagem que vai desde a couçoeira ao tarambelho, passando pela bezerreira e pelos labores com lugões.

MONGES NA SERRA

Através de registos históricos referentes ao Mosteiro Cisterciense do Ermelo, no Vale do Lima, e ao Mosteiro Cisterciense de

suía terras no Cando e Pomba. O Mosteiro de Fiães igualmente em Fervença, na Bouça dos Homens, assim como em Ciche e em Campelo da Aveleira. Através de documentos do Mosteiro de Fiães conhecemos os foreiros Pedro Migueis, do Cando e outros do Vale de Pol-dros, bem como o enfiteuta Gonçalo Fernandes, da Aveleira. Os brandeiros apontam os caminhos patrimoniais não rompidos onde sentimos o mítico e conhecemos a história da actividade pastoril nas terras altas do Minho.

Novas da Raia

MONÇÃO

Visita de trabalho à Freguesia de Merufe

O presidente da Câmara Municipal de Monção, Augusto de Oliveira Domingues, e a vice-presidente, Conceição Soares, estiveram esta manhã na freguesia de Merufe, a maior do concelho em termos territoriais, para visitar algumas obras executadas pela junta, fazer levantamento das necessidades locais e priorizar os próximos investimentos.

Na companhia dos elementos da junta, Márcio Alves, Presidente. Marinho Fernandes, secretário, e Manuel Vilarinho, tesoureiro, a visita incluiu deslocações a algumas empreitadas desenvolvidas por administração direta e passagem por locais considerados prioritários em intervenções futuras. Neste périplo pelos vários lugares da freguesia, as questões prementes avançadas pelos elemen-

tos da junta de freguesia relacionaram-se com abastecimento de água, iluminação pública, beneficiação da rede viária e limpeza de hermas.

O executivo tomou nota das adversidades manifestadas pelos eleitos locais e assegurou que, dentro de um prazo razoável e segundo as disponibilidades financeiras, avançaria progressivamente para a resolu-

ção ou minimização de cada caso específico.

Augusto de Oliveira Domingues e Conceição Soares tiveram ainda a oportunidade de visitar algumas empreitadas realizadas pela junta de freguesia, casos da pavimentação na empreitada de alargamento do cemitério e melhoramentos na rede viária no interior da freguesia.

Exemplificando: A Rua de Pereira que recebeu pavimentação em cimento, tubagens e encanamento de águas pluviais e a Rua de

Senra, também em cimento, que obrigou ao alargamento da via para passagem de carros e, muito importante para a população, de veículos prioritários como ambulâncias.

Neste caso, houve a necessidade de "cortar" parte de duas casas para proceder ao respetivo alargamento, situação que encareceu a empreitada mas revelou a disponibilidade da junta para solucionar um problema de circulação rodoviária mas também de saúde pública.

Banda Musical de Monção conquista 3º lugar em Encontro Internacional de Bandas de Música

Banda Musical de Monção conquistou o terceiro lugar na 130ª edição do Certamen Internacional de Bandas de Música "Ciudad de Valencia" 2016, um dos mais prestigiados e respeitados a nível mundial. O concurso, que decorreu no Palau de la Musica, realizou-se este fim de semana com a presença de bandas de diversos países europeus, Japão e Puerto Rico.

A Banda Musical de Monção participou na segunda secção, destinada a bandas com oitenta elementos, tendo a competição sido ganha pela banda belga Koninklijke Harmonie Van Peer, seguida da Sociedad Musical Unión de Pescadores, de Valencia, Espanha.

Depois do primeiro lugar no Concurso Nacional de Bandas Filarmônicas, em Aveiro, há precisamente dez anos, a Banda Musical de Monção volta a conquistar um grande prêmio no mundo da música com esta extraordinária atuação na cidade de Valencia. Esta conquista, seguramente a mais relevante em dois séculos de existência, é um momento histórico para a banda monçanense que vem reconhecer a grande qualidade e versatilidade musical dos seus elementos, desde os mais velhos aos mais jovens, liderados por um maestro excepcional no trato e no conhecimento: José Vicente Simeó Mañez.

[illegible]

MONÇÃO

Suplemento Informativo

Con informações referentes aos meses de maio e junho, colocamos na capa o belo mural do Parque das Caldas com o inspirador nome de "Sabes como nascem as estrelas?". Idealizado por Patrícia Oliveira e desenvolvido por pequenos grandes artistas no Dia Mundial da Criança, contou com o apoio dos funcionários da autarquia na respetiva instalação. No miolo, destacamos a Feira do Alvarinho, certame que ganha terreno como um dos melhores de Portugal no setor dos vinhos, e a abertura do Rio Park Monção, investimento privado de 10 milhões de euros que "oferece" lojas/marcas conceituadas e conhecidas do público.

Recuperamos também o Alvarinho Wine Fest, a Feira de Vinho Tinto de Tangil, a inauguração do Núcleo Museológico Torre de Lapela, a extraordinária viagem ao passado com "Ponte do Mouro Medieval" e a Festa do Corpo de Deus através de vários momentos do programa:

A simbólica cerimónia de entrega de títulos honoríficos e condecorações, o fabu-

loso Cortejo Etnográfico das Freguesias e o, sempre esperado, Combate Tradicional entre S. Jorge e a Coca. O cavaleiro ganhou. O Souto rejubilou. O Alvarinho agradeceu.

Além das deliberações das reuniões do Executivo Municipal, damos conta do reforço da resposta social concelhia com a ampliação do Centro Comunitário de S. Cosme e Damião, em Podame, e a beneficiação da rede viária da Estrada Municipal 304 e a construção de rotunda no acesso ao futuro Minho Park Monção.

Lembramos também a conquista do Campeonato Distrital de Benjamins pelos jovens da U. D. Moreira. A quarta consecutiva. Parabéns, campeões. E sublinhamos o valioso papel desempenhado pelos elementos do Banco Local de Voluntariado de Monção. Desta vez, com enfoque no Banco Municipal de Livros Escolares.

Boas notícias. Que fazem de "Monção, um Município onde vale a pena viver e investir" www.suplementomunicipal.pt.vu

OURENSE

Lourenço Fontes, Premio Celanova Casa dos Poetas

■ O xurado do Premio reuníuse en Celanova.

O Premio Celanova, Casa dos Poetas será entregado o domingo, día 4 de setembro en Celanova, nunha xornada que tamén servirá para lembrar novamente a Celso Emilio Figueira, con motivo do 37 aniversario da súa morte. A Fundación Curros Enríquez concedeu este premio 2016 ao historiador e etnógrafo portugués Antonio Lourenço Fontes, máis coñecido no ámbito da Raia Seca como o Pai Fontes, "pola súa contribución á divulgación e ao coñecemento da cultura trasmontana, tan identificativa dos pobos das Terras do Barroso e de todo o norte de Portugal, como nestoutros espazos que se enmarcan no triángulo ferriniano, que debuxan as siluetas de Montalegre, Celanova e Alcos de Valdevez". Antonio Lourenço Fontes (Pai Fontes) conta cun amplísimo currí-

culo, que "como as augas de Tras Món-tesvos regan practicamente todos os ámbitos da cultura tradicional". Editor de varias obras de estudo imprescindibles para coñecer a etnografía e a antropología barrosá, como "Etnografía Trasmontana" e "Antropología de Medicamento Popular", fundador do xornal mensual Noticias do Barroso (1971), que aínda se mantén activo na rede, animador cultural dunha infinidade de iniciativas congresuais como o Milenario de San Rosendo (1977) e os Congresos Internacionais de Medicamento Popular e de arquitectura popular no Camiño de Santiago. Foi o impulsor de "Noites de Bruxas", que deron lugar á multitudinaria celebración da "Sexta feira-trece", que cada noite que coincide en venres e 13 convoca a miles de visitantes xunto á fortaleza.

TOMIÑO

Fútbol solidario a favor da Asociación de persoas con discapacida de Vontade en Tomiño

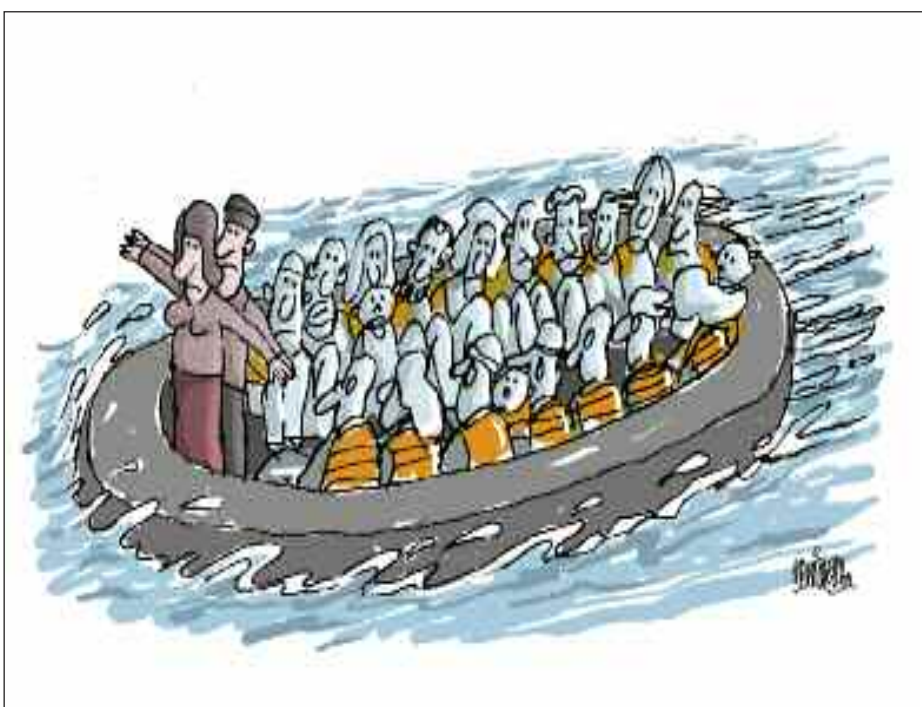
O Campo de fútbol do Alivio acolheu o Torneo triangular de fútbol a favor da Asociación de persoas con discapacidade Vontade. O torneo constaba de 3 partidos de 45 minutos cada un, e nos descansos entre eles levaronse a cabo diversos sorteos de máis de 30 agasallos cedidos por diversas empresas e comercios de Tui e Tomiño.

O primeiro partido enfrentou ao Tomiño F. C. Co Tebra F. C. O segundo partido enfrentou ao Tebra F. C. Tide F.C., e o terceiro e

último partido enfrentou ao Tomiño F. C. Tide F. C.

Houbo entrega de premios ao 1º, 2º e 3º clasificado, e un agasallo ao árbitro. Ademais, os xogadores dos 3 equipos participantes recibiron como recordo un chaveiro confeccionado no Centro que a Asociación Vontade ten en Tomiño.

O torneo foi una boa oportunidade de pasar un sábado divertido e á vez contrinuindo a una boa causa.

Novas da Raia

Por: José Rodrigues Lima

Historiador

O projecto da Rota Cisterciense do Alto Minho-Galiza em construção teve novo impulso com adesão dos padres que exercem o ministério nas localidades do itinerário cultural e místico.

Manifestaram expressiva parceria Belmiro Amorim, pároco do Ermelo; Custódio Branco, pároco do Soajo; César Maciel, pároco da Gavieira; Raul Fernandes, pároco de Parada do Monte e Manuel Domingues, pároco de Fiães.

Na branda de Santo António do Vale de Poldros concretizou-se uma sessão para estudar como levar avante a Rota Cisterciense que liga o Mosteiro de Santa Maria do Ermelo (Arcos de Valdevez), ao Mosteiro de Santa Maria de Fiães (Melgaço). Projectou-se, ainda, a Via Cisterciense com carácter transfronteiriço, rumando em terras da Galiza pelo antigo Mosteiro de Santa Maria da Franqueira (Caniça), Mosteiro de Santa Maria de São Clódio (Leiro), atingindo a grande abadia de Santa Maria de Osseira, na província de Orense, onde se sente o acolhimento.

“No acolhimento dos pobres e peregrinos ponham-se especial cuidado e solicitude” (...) (Regra de São Bento – cap III).

É de sublinhar que todos os mosteiros referenciados têm fundação no século XII.

Para além de outros objectivos, como sejam a revitalização do património material e imaterial tendo também um olhar humanista e místico, pretendeu-se assinalar os cinquenta anos da proclamação de São Bento Padroeiro da Europa, concretizada pelo Papa Paulo VI em 24 de Outubro de 1964.

“É com toda a razão que São Bento é louvado como missionário da Paz, formador da unidade, mestre da cultura e, principalmente grande promotor da vida cristã e organizador da vida monástica ocidental.

Com a cruz, as letras e o arado por si mesmo e pela acção dos seus filhos atraiu à civilização cristã muitos povos. (...)”

São Bernardo de Claraval, carismático monge, alma da Europa cristã do século XII, conselheiro de papas, reis e senhores, foi um dos impulsionadores da devoção mariana.

A influência da Abadia de São Bernardo de Claraval é fulcral na expansão de nova ordem cisterciense.

VISITA DO ABASE DE CLARAVAL

O Mosteiro de Santa Maria de Fiães e o de Santa Maria do Ermelo receberam as visitas canónicas de D. Edme de Saulieu, abade de Claraval, que se fazia acompanhar pelo secretário Fr. Claude de Bronzeval, acontecimentos que ocorreram entre 20 e 27 de Janeiro de 1533.

“Devido a ser inverno e a temer falta de segurança no percurso directo de Ermelo a Fiães a comitiva que tinha vindo de Ponte da Barca a Ermelo voltou pelo Vale e Arcos de Valdevez, seguindo por Choças, Extremo, Barbeita, Melgaço e Fiães.

A ligação directa entre ambos os mosteiros menos temerosa para quem estava habituado aos caminhos da serra, era de Ermelo por Soajo a Adrão e Miradouro e dali em alternativa pela Peneda ou pelo Cando, Branda da Aveleira a Lamas de Mouro” (Bernardo Pintor, 1981).

CAMINHOS MONACAIS ROTA CISTERCIENSE CONGREGA PADRES DA SERRA

Prosseguindo por Alcobaça e Adadela para encontrar o mosteiro de Fiães.

O relato da visita do Abade de Claraval foi redigido em latim e D. Maur Cocheril traduziu-o para francês na obra bilingue “Peregrinatio hispanica” (1970).

Aliás, é de referir a grande obra de M. Cocheril referente aos cistercienses em território português, sendo de destacar a edição “Routier des Abbayes Cisterciennes du Portugal” (Paris, 1978).

Os monges cistercienses cingiam-se a uma rígida clausura, pelo que o mosteiro tinha de ser auto-suficiente.

“Assim, a escolha do local era fundamental. O modelo de implantação do cenóbio exigia um lençol de água próximo e consequentemente um solo circundante fértil.”

Um dístico anónimo regista que “São Bernardo amava os vales, São Bento os montes, São Francisco as aldeias e Santo Inácio as grandes cidades. Assim se traduz de forma paradigmática a preferência dada pelos cistercienses às zonas baixas dos vales irrigados.” (Teixeira, 1999)

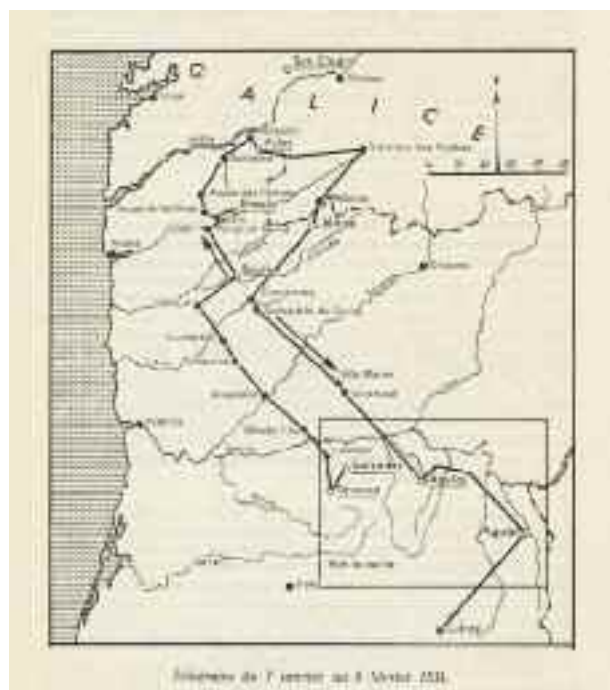
Através da história surgem excepções por razões de vária ordem.

As marcas dos cistercienses estão bem vincadas no Noroeste Peninsular e são merecedoras de um olhar patrimonial consistente, pois “o desenvolvimento deve ter em conta a continuidade da vida cultural dos povos”, como se preconiza em textos da UNESCO.

MEMÓRIAS COM LUZES

Ao percorrer os antigos caminhos, veredas e atalhos, seguimos as pegadas dos homens “de lugares do infinito”, que sendo habitantes da terra continuamente falavam com os habitantes do céu, num tempo sem tempo.

Os mosteiros com o rico e diversificado património histórico, antropológico, artístico, agrícola e inclusivé tecnologia hidráulica, e a irradiação cultural e espiritual conduzem-nos por memórias com luzes que apontam condutas éticas, estéticas e transcendentais.

O ambiente que se respira na área de um conjunto monacal e os sons dos sinos das torres, bem como os timbres das sinetas das portarias ou dos claustros, levam-nos a sentir emoções e a olhar para mais além, para o alto, ultrapassando os camões do tempo e do espaço.

Os apelos feitos através dos sentidos, do tacto, do paladar, do olfacto, da visão e da audição transportam-nos para o sentido místico, refrescando a alma como se víssemos o invisível. O canto das aves no claustro ou nas granjas une-se ao canto gregoriano das horas litúrgicas. “Cada época deve reinventar para si um projecto de espiritualidade.”

A regra de São Bento (Regula Sancta) e a “Carta de Caridade” são obras que apaixonaram através dos séculos multidões incontáveis de monges e onde a “lectio divina” os levava a uma contemplação muda e silenciosa.

“Quando os monges, durante séculos e séculos, impressionaram com a sua marca uma terra, ainda que não ficasse da moradia dos monges senão uma pedra que se desagrega, senão um grão de areia que se esboroa, a pedra, a areia falam dos monges. Mesmo que a pedra e o grão de areia por seu turno desaparecessem, a terra, a velha e nobre terra, a terra sobre a qual os monges se debruçavam, o vale em que rezavam, as árvores que plantaram continuariam a falar deles. Porque, durante séculos e séculos os monges impressionaram com a sua marca uma terra”

(Dom Maur Cocheril)

“A arte é nostalgia de Deus” escreve Mira Schendel.

“Não precisa pintar aquilo que se vê, nem aquilo que se sente, mas aquilo que vive em nós.”

“O invisível atravessa profundamente a humanidade, e os processos lentos, vertiginosos imperceptíveis ou nomeáveis.” (T. Mendonça)

A arte é sem dúvida epifania do mistério. Os mosteiros são “mistério”.

A arte românica, a gótica e outras manifestações artísticas são testemunhas seculares do “Ora et Labora” (Reza e Trabalha) com tons cativantes e sons de paz e universalidade.

A Rota Cisterciense do Alto-Minho-Galiza tem como grande objectivo dar visibilidade ao rico património antropológico, histórico, artístico e místico, bem assinalado nas povoações com conjuntos monacais.

Os peregrinos desejosos de “caminhos íntimos da beleza, da verdade e da bondade”, reconhecerão a acção civilizadora, cultural e espiritual dos monges brancos através dos séculos, bem patente no Alto-Minho e Galiza.

José Rodrigues Lima
jroldima@hotmail.com
93 85 83 275

Novas da Raia

Agradecemos ao Prof. Doutor José Marques a gentileza do mapa inserido no texto.

BIBLIOGRAFIA

- Marques, José, "O Mosteiro de Fiães", Braga, 1990.
- Ossvald, Walter, "Mosteiros Cistercienses em Portugal", Porto, Edições Afrontamento, 2012.
- Nascimento, Aires A., "Cister – Documento primitivos", Lisboa, Edições Colibri, 1999.
- Bravo, Hipólito de Sá, "Monasterios de Galicia", Leon, Editorial Everest, 1992.
- Regra de São Bento, Mosteiro de Singerverga, Edições Ora et Labora, 1992.
- Bronseval, Frère Claude de, "Peregrinatio hispanica", Paris, P.U.F., 1970.
- Braz, António Manuel da Silva, "O mosteiro e a igreja de Ermelo – Património cisterciense esquecido no tempo", Braga, Faculdade de Teologia, 2009.

BAIXO MIÑO

A Mancomunidade do Baixo Miño innova en información turística este verán

Repartiránse máis de 30.000 mapas turísticos da comarca conectados a unha web coa xeolocalización dos puntos de interese

A Mancomunidade do Baixo Miño ven de producir máis de 30.000 exemplares dun mapa despregable con información dos puntos de interese turístico da comarca. O obxectivo é promover o patrimonio natural, etnográfico, arquitectónico, cultural, arqueolóxico e panorámico dos cinco concellos que conforman a mancomunidade: Tui, Tomiño, O Rosal, A Guarda e Oia. Pero ás veces chegar a un petroglifo na montaña ou a unha ermida nun paraxe recóndito non é doado. A innovación e a tecnoloxía son as estratexias elixidas neste caso para facilitar ao visitante atopar os destinos de interese no territorio

facilmente, e para iso o mapa en papel está conectado a unha páxina web mediante un código QR. A web conta con varias utilidades de xeoposicionamento, de xeito que o turista pode chegar a calquera dos destinos coa axuda do seu teléfono móbil ou GPS, facendo uso de aplicacións moi coñecidas como Google maps. Durante os meses de xullo e agosto decenas de miles de persoas escollen o Baixo Miño como destino turístico para gozar das vacacións estivais. Este ano poderán descubrir coa axuda deste folleto moitos dos segredos e tesouros que o territorio do Baixo Miño agocha.

UNIMINHO

Autarcas do Vale do Minho transfronteiriço reuniram com Unidade de Missão para a Valorização do Interior

Considerando a cooperação transfronteiriça fundamental para o desenvolvemento territorial, e perante a existencia de preocupacións e desafíos futuros, a UNIMINHO dinamizou, esta quinta-feira, uma jornada de traballo com a coordenadora da recém-constituída Unidade

de Missão para a Valorização do Interior, a Professora Helena Freitas. Autarcas apresentaram o projeto de "preservação e valorização do rio Minho transfronteiriço" e apelaram para a definición de políticas públicas mais incisivas na resolución dos problemas dos territórios fronteiriços.

Novas da Raia

VILA PRAIA DE ÂNCORA

Vila Praia de Âncora interdita a banhos e empresários da restauração «indignados»

A mostras recolhidas em locais diferentes da praia durante as análises realizadas periodicamente pela autarquia revelou resultados que punham em causa a qualidade da água. A praia do concelho de Caminha perdeu a bandeira azul tendo sido colocada sinalização desaconselhando os banhos de mar, informou o comandante da Polícia Marítima (PM) local esta quinta-feira.

Em declarações à agência Lusa, Gonzalez dos Paços adiantou que "por indicação da Agência Portuguesa do Ambiente (APA) foi arreada, na quarta-feira a bandeira azul e içada a bandeira vermelha tendo sido colocada sinalética a indicar que se trata de água não recomendável a banhos". O presidente da Câmara de Caminha, Miguel Alves, explicou que "o resultado de uma das três

amostras recolhidas em locais diferentes da praia durante as análises realizadas periodicamente pela autarquia revelou resultados que punham em causa a qualidade da água". "Perante esta situação optamos, de forma preventiva, por cumprir as regras e arrear a bandeira azul até chegarem os resultados das contraprovas que efectuamos hoje", explicou o autarca socialista.

O autarca adiantou que "o resultado das contraprovas deverá chegar na sexta-feira" manifestando-se "confiante de que os resultados vão ser favoráveis".

Miguel Alves "desconhece" a origem do problema.

O Galardão Bandeira Azul é uma distinção atribuída anualmente pela Fundação para a Educação Ambiental (FEE) a praias (marítimas e fluviais) e marinas que cumpram um conjunto de requisitos de qualidade ambiental, segurança, bem-estar, infraestruturas de apoio, informação aos utentes e sensibilização ambiental.

As praias e marinas distinguidas ficam autorizadas a ostentar a bandeira oferecida pela FEE durante a época balnear.

No dia de hoje (ontem), já se notava menos gente na praia e o descontentamento, principalmente das pessoas ligadas à restauração, é de "indignação". "Andamos a aguentar a crise durante mais de 10 meses e quando chega o turismo, dá-se isto", disse-nos outro empresário que não se escusou a fazer comparações, sem no entanto citar nomes, com "autarcas anteriores".

un continente, África, onde o 40% da sua poboación é menor de idade. Esta exposição narra, por tanto, o encontro coas persoas, cos líderes e líderes comunitarias e coas heroínas e heroes anónimos. A exposición poderase visitar dende o 5 ata o 28 de xullo no concello da Guarda.

EXPOURENSE

Empresas portuguesas do sector funerario estarán en Expourense en novembro

Pelei, empresa especializada na venda e distribución de produtos funerais, participará por primeira vez en Funergal que se celebrará en Expourense os días 11 e 12 de novembro de 2016. Entre o seu amplo catálogo de produtos atopanse lápidas, placas de recordatorio, accesorios fúnebres, vasos de granito e fotocerâmicas personalizadas. Ademais, contan cun gran repertorio de produtos de bronce, por exemplo urnas, cruces, estatuas, lanternas, letras, libros, pergamiños, molduras. A empresa portuguesa Ernesto de Oliveira & Ca. Lda., especializada na fabricación de cadaleitos de madeira, tamébn participará como expositor en Funergal. Fundada en 1986, é unha pequena organización que conta con 22 empregados a tempo completo e forma parte dos asociados a AIMMP, Associação das Indústrias de Madeira e Mobiliário de Portugal. Globale, empresa portuguesa especializada na fabricación de cadaleitos e urnas funerarias, volverá estar presente en Funergal. Fundada en 1997 en Lixa (Portugal) e con sucursal en Lisboa, Globale RC URNAS, LDA, é unha entidade cuxo obxectivo principal é satisfacer todas as necesidades dos seus clientes, poñendo á súa disposición unha ampla gama de servizos especializados e recursos humanos.

Esta filosofía reflíctea moi ben a súa lema: "Innovación, establecemento de patróns de calidade e deseño en todos os nosos productos".

Adelino Pereira Tabarés e Filhos, ATP-Filhos, empresa especializada na produción de cadaleitos, asistirá á novena edición de Funergal. ATP-Filhos, entidade situada en Guia (Portugal), presentará na Feira Internacional o seu amplo catálogo de arcos fúnebres, posto que ve a Funergal como o escaparate idóneo para abrir e fidelizar mercados. A compañía conta con máis de sesenta anos de experiencia que avalan o seu traballo na produción de cadaleitos. É unha corporación que aposta pola innovación e por estar á vangarda das últimas novidades no sector, polo que ten o xusto equilibrio entre tradición e modernidade. O seu obxectivo principal, ademais, é coñecer de primeira man as necesidades dos seus clientes para poder responder as súas demandas dunha maneira clara e precisa.

Asociación

A Asociación das Industrias de Madeira e Mobiliario de Portugal representa as empresas de serradoiros, de paneis derivados de madeira, de carpintería e doutros produtos de madeira, de mobiliario e de importación e exportación de madeiras.

Entre todas elas, podemos destacar algúns dos fabricantes de referencia do país no sector funerario como son: Manuel Rodrigues da Cruz & Filhos, Adelino Pereira Tavares e Filhos, Ernesto de Oliveira, todas elas especializadas na fabricación de cadaleitos; Mérito Próprio, expertos na transformación de carrocerías; e J.Guerra, especialista na produción e distribución de adornos e pasamanerías. Estas empresas estarán presentes como expositores en Funergal. Irmãos Salgueiro, a empresa de

vehículos fúnebres líder en Portugal, confirmou de novo (e xa van cinco edicións consecutivas) a súa presenza en Funergal. Fundada en 1991 e con sede en Pedroso (Porto), Carroçarias Irmãos Salgueiro, Lda. Conta con máis de 20 anos de experiencia situándose como líderes na transformación na distribución de vehículos non só en Portugal, senón tamén noutros mercados aos que exportan desde hai anos como é o caso de Angola, Mozambique e Francia.

■ Instalacións da Fundación Feiras e Exposicións de Ourense.

Carmen Johns, primeira protagonista do “Música nas Prazas”

Dende a Concellería de Cultura da Guarda séguese a apostar moi forte pola dinamización da actividade cultural guardesa. Dentro da variada oferta cultural e de entrete-

mento que está a acoller a vila durante estes meses de verán, engadimos unha nova cita: a primeira edición de “Música nas Prazas”, que deu comezo o pasado mes de xullo.

Esta iniciativa busca levar a música e as actividades culturais ás prazas das diferentes parroquias da vila. Para isto haberá 5 actuacións musicais, a primeira das cales se celebrará este venres coa presenza da cantante pop Carmen Johns, autora que participou no festival Portamérica dos dous últimos anos.

A xove cantante, compositora e guitarrista viguesa será a encargada de inaugurar o “Música nas Prazas”, levando as cancións dos seus dous discos, cun estilo propio que combina guitarras eléctricas e acústicas para transmitir todo tipo de emocións, á Praza de Santo Tomás a partir das 22 horas.

A segunda das citas terá como invitado a un dos grupos que están a revolucionar a escena musical actual: 'De Vacas'. Esta actuación será na Praza do Reló, o venres 26 de agosto.

As tres actuacións seguintes estarán ofrecidas por grupos guar-

deses. O venres 16 de setembro o grupo punk rock 'Unabombers' tocará na Praza de San Caetano. O xoves 22 de setembro será a quenda de SONGODIN'S, que interpretará as súas versións de cancións coñecidas na Praza de Saldidos. E para rematar esta primeira edición de “Música nas Prazas” o grupo 'Nobles' actuará,

co seu estilo persoal ó que eles mesmos denominan gas noble, o venres 30 de setembro na Praza de San Amaro.

O Concello da Guarda convida a todo o mundo a saír ás rúas e encher as prazas nestas cinco datas cheas de música, entretemento e moita vida cultural que seguro amenizarán as noites guardesas.

Concurso selfie “Vive A Guarda” dirixido á mocidade da vila

Co obxectivo de dar visibilidade a tantos recunchos significativos da Vila, así como para mostrar a beleza e sensibilidade coa contorna privilexiada da Guarda, o departamento de Xuventude do Concello ven de crear o primeiro Concurso de Selfies “VIVE A GUARDA”.

Para participar nesta iniciativa, que tamén busca fomentar o traballo artístico da mocidade, os participantes deben facerse unha fotografía a eles mesmos, un “selfie”, no que se poda apreciar algún lugar destacado da Guarda. Poderán enviar as súas fotografías os rapaces e rapazas con idades comprendidas entre os 14 e os 30 anos, sempre que no caso dos menores de idade contén con consentimento expreso dos pais, nais ou titores legais, entregándoas no Departamento de Cultura do Concello de A Guarda.

O concurso inclúe dúas modalidades: individual e en parella. En calquera das dúas os participantes deben ser os protagonistas da imaxe e só poderán presentar unha proposta.

Esta pode ser remitida en formato dixital a través de dúas redes sociais, Instagram ou Facebook. En ambos casos os concursantes subirán a imaxe ó seu perfil de dita rede social, acompañándoa coas etiquetas ou hashtags #viveaguarda e #concursoselfies. Ademais, en Instagram hai que etiquetar ó perfil @viveaguarda e no Facebook compartilo na páxina “Xuventude A Guarda”.

O prazo para presentar os selfies remata o vindeiro día 31 de agosto. A partir desa data tres xuíces deliberarán sobre cal das obras presentadas debe ser a elixida como vencedora, tendo en conta os cri-

terios de calidade técnica e artística, a orixinalidade e a adaptación ós obxectivos e normas do concurso, que poden consultarse na páxina web do Concello da Guarda www.aguarda.es (onde se inclúe a autorización para os menores).

Os traballos que resulten gañadores, e que se coñecerán o día 5 de setembro, ademais de ser premiados cunha cea ou comida no Forte (A Guarda), tamén formarán parte da campaña “VIVE A GUARDA 2016” que está a impulsar o Concello da Guarda. Por isto anímase a todos os mozos e mozas a participar e axudar a dar visibilidade a todos eses lugares que fan da Guarda unha vila tan especial. Dende o departamento de Xuventude queremos agradecer a súa colaboración ó Restaurante O Forte e a todos os que fan posible levar a cabo esta iniciativa.

“BUSCAMOS PERSOAS AMBICIOSAS”

Ofrecemos **traballo** nas áreas de:
Viana do Castelo e arredores - Braga e arredores
Boas condicións económicas – Horario libre

Poñerse en contacto con: guillermo@novasdoeixoatlantico.com – Telf. 658 58 50 49

Novas da Raia

"Somos a porta de Galicia do Camiño Portugués", Antonio Lomba Baz, alcalde da Guarda

Unha situación política, económica, laboral, e turística despacha do alcalde guardés sobre o que se cocina nas tan complexa tanto a nivel local como rexional e grandes reunións e A Guarda tamén quere parte do nacional, requería una actualización personal in situ no progreso e das vantaxes.

Por Juan Louzán

O turismo é un sector importante na comarca do Baixo Miño. Que ofrece A Guarda no ámbito turístico?

■ A Guarda é, sen dúbida, unha vila con gran potencial turístico. Os seus principais atractivos son o Monte Santa Trega, a desembocadura do río Miño e o porto pesqueiro. Paisaxes, medio ambiente e patrimonio son as principais bazas deste recuncho de Galicia que, nunha superficie moi pequena, destaca por ter dous BIC (Bens de Interese Cultural), o castro de Santa Trega e o Castelo

de Santa Cruz; un premio EDEN, que distingue aos Destinos de Excelencia Europeos, e o esteiro do Miño, cualificado como zona ZEPA (Zona de Especial Protección de Aves) e que se atopa na rede europea de espazos protexidos Natura 2000. Temos dúas praias con bandeiras azuis e unha senda litoral que as une e que ten a cualificación de sendeiro azul. Somos a porta de Galicia do Camiño Portugués da Costa e tamén nos visita moita xente pola oferta gastronómica dos nosos restaurantes, especialistas en peixes e mariscos do noso mar. Todos os elementos mencionados anteriormente non fan que A Guarda perda a súa identidade de vila mariñeira de ambiente tranquilo que se ofrece a tódolos turistas e visitantes que teñen o acerto de achegarse ao seu porto pesqueiro e núcleo urbano.

Acaba de aprobarse no Parlamento Galego a Lei da Área Metropolitana de Vigo. A Guarda non está entre os concellos que

tituíntes, pero non é menos certo que Vigo é a nosa cidade de referencia no eido sanitario, educativo e laboral. Algún día, eu

a constitúen. Cre que sería interesante que formaran parte?

■ É certo que A Guarda non se atopa entre os 14 concellos cons-

espero que sexa máis cedo que tarde, A Guarda formará parte deste ente supramunicipal. Se isto non sucede corremos o risco

Informática Granada

INSTALACIÓN DE REDES
DISEÑAMOS TU PÁGINA WEB
TODO TIPO DE MATERIAL INFORMÁTICO

JULIÁN GONZÁLEZ MANDILHA
SERVIDOR TÉCNICO

VENTA DE ORDENADORES

C/ CANÓNIGO DOMÍNGUEZ PONTIELA, 3 TLF: 986 60 90 15
36780 - LA GUARDIA e-mail: comercial@informaticagranada.com
www.informaticagranada.com

Restaurante

Riveiriña

VIVEROS PROPIOS DE MARISCO

AVENIDA DEL PUERTO, 28 LA GUARDIA
PTEVEDRA

TELF. 986 61 03 56 | 986 61 01 35

AXA SEGUROS

Sta. Tecla
Servicio de Gestión
Inmobiliaria
A Guarda

arseluz@yahoo.es
Teléfono 986 60 90 48
Fax 986 60 93 09
Móvil 649 88 55 54

Avda. do Galicia, 29 - Bajo
36780 A GUARDIA
(Pontevedra)

Novas da Raia

de permanecer no illamento que agora estamos a sufrir. Creo que a Xunta de Galicia debe poñer os medios para facilitar o noso desenvolvemento achegando o territorio deste extremo do Baixo Miño a Vigo e ao resto de Galicia. Iso pasa por rematar a construción dunha vía de comunicación que permita reducir o tempo de viaxe ata Vigo e por facilitar a nosa inclusión na Área Metropolitana.

Como son as relacións do concello da Guarda coa nova Deputación Provincial? Perciben algún cambio?

■ Dende logo que melloraron moito as relacións, poderíamos dicir que, nas dúas últimas lexislaturas, as relacións se limitaban case exclusivamente a recibir da Deputación aquilo que nos correspondía por dereito dos fondos Estatais. Non había interlocución. Por poñer un exemplo direille que en 8 anos de concelleiro de cultura non recibimos ningunha axuda do Plan Cultural, agora chamado PONTEGAL, para ás actividades organizadas dende o Concello da Guarda, sen em-

bargo agora si recibimos as axudas que nos corresponden polas actividades culturais que organizamos.

A miña consideración é que durante anos sufrimos o esquecemento por parte da administración provincial. O que lle temos pedido ao novo goberno da Deputación é que revisen os investimentos feitos nos distintos concellos durante os últimos anos así como as dotacións culturais e deportivas de que dispoñen, e que unha vez feito este estudo, compensen a todos aqueles concellos nos que se investiu menos ou que non teñen as dotacións culturais e deportivas acordadas coa súa poboación e actividades. Seguro que, de facelo así, se fará xustiza coa A Guarda e os seus veciños.

Como cualificaría a súa relación cos veciños de Caminha?

Nos últimos tempos a relación entre o concello da Guarda e a cámara de Caminha, sendo Freitas alcalde, viña sendo moi boa. Dende que accedín a alcaldía, fai pouco máis dun ano, e mantivemos os primeiros contactos co

goberno da Cámara de Caminha podo cualificar a relación como excelente. Cada vez temos un contacto máis estreito e conseguimos organizar máis actividades e participar en proxectos conxuntos. Por poñer algúns exemplos: recentemente fixemos de maneira conxunta o camiño Portugués da Costa dende Áncora ata Santiago e estamos organizando a continuación ata Fistera. Estamos traballando na candidatura conxunta do esteiro do Miño como patrimonio da humanidade na categoría de Paisaxe Cultural. Tamén temos feito e seguimos traballando noutras actividades culturais, deportivas e turísticas conxuntas coa pretensión de ter unha axenda común de actividades transfronteirizas.

Que mensaxe lle mandaría aos veciños sobre a súa visión da sociedade Guardesa?

■ Sei que o presente está a ser moi duro para moitas persoas e familias pero a miña mensaxe é de optimismo. Os veciños que peor o están a pasar, están sendo apoiados dende asociacións e dende o propio concello. Creo que na Guarda hai moita xente solidaria cos problemas dos demais e así o está facendo ver, estando ao lado de quen máis o necesita.

Por outra banda, quixera dicirlle aos veciños que dende o concello estamos traballando sen descanso para mellorar a Vila para as persoas, pode que aínda non se note, ás veces as cousas da administración van demasiado lentas, pero temos moitos proxectos en marcha que irán tomando forma pouco a pouco e que mudarán espazos e costumes para que veciños e visitantes perciban unha Vila máis moderna, amable e atractiva.

Quero aproveitar para agradecer a tódalas persoas colectivas e asociacións que de forma desinteresada están colaborando co concello en diferentes ámbitos e de diferentes formas cun obxectivo común: mellorar A Guarda, porque entenden que A Guarda é cousa de todos.

CONSTRUCCIONES Y REFORMAS

PAESBA

Pablo Español Barros

T. 659 41 88 03

Travesía Longra, 14 - 36780 A Guarda

construccionespaesba@gmail.com

**inmobiliaria
riveira**

San Roque nº 18 - A Guarda
www.riveirasa.com 986 611 452

Promocion
S. Miguel

EN O ROSAL

Promocion
Couselo

Miscelanea

Anímate a bailar funky no segundo curso na Guarda dentro do programa "Depo Rúarte"

O concello da Guarda acollerá este vindeiro mes de agosto e principios de setembro un curso de funky como parte do programa "Depo Rúarte" organizado dende a Deputación de Pontevedra.

Esta iniciativa vai dirixida a rapaces e rapazas de 14 a 30 anos empadroados no Concello da Guarda. O curso conta con prazas limitadas, polo que a orde para cubrir as prazas será a seguinte:

- Primeiro aqueles comprendidos entre os 14 e 30 empadroados na Guarda.
- Se quedan prazas libres, tamén poderán inscribirse persoas non empadroadas na vila que cumpran o requisito da idade.
- Por último poderán inscribirse os empadroados que non teñan entre 14 e 30 anos. O prazo de realización do curso será do 29 de agosto ao 9 de setembro, de luns a venres en horario de mañá, entre as 10,30

e as 13 horas no Ximnasio Municipal. Todos os que desexen anotarse a esta actividade terán como prazo de inscrición ata o 19 de agosto no Rexistro do Concello da Guarda de 8 a 14 horas, de luns a venres.

Para inscribirse terán que achegar un formulario de solicitude, que poden descargar na web <http://www.depo.es/>; unha fotocopia do DNI e o empadramento.

O concello quere animarte a que aprendas a moverte ó ritmo da música funky neste soleado verán guardés, nun curso que busca que os participantes podan adquirir coñecementos, habilidades e destrezas básicas sobre funky, coñecer o procedemento do funky e os estilos que o compoñen, adquirir coñecementos básicos sobre composición e enfocar o funky como arte urbana e como actividade física deportiva saudable.

As rúas volven ser para xogar grazas a un programa do Departamento de Lingua

Que os nenos e nenas xoguen libremente nas rúas, como se facía antes, e que o fagan ademais utilizando a nosa lingua. É o obxectivo do programa Despois de merendar... a rúa é nosa!, que hoxe presentou o alcalde nunha rolda de prensa na que estivo acompañado pola técnica de Lingua Marta Besada e polas monitoras de Xandobela Nerea Couselo e Chus Caramés. Martiño Noriega explicou Despois de merendar... a rúa é nosa! é unha actividade que "busca que os nenos e nenas se socialicen en galego, a través do xogo, e recuperando o hábito de xogar na rúa do xeito máis libre posible". O alcalde lembrou que, ao contrario que xeracións anteriores, "as crianzas de hoxe non están afeitas a utilizar o espazo público para se divertiren, en parte porque teñen acceso a outros moitos recursos e ferramentas para facelo nas súas casas, como os videoxogos ou os ordenadores". A técnica de Lingua, Marta Besada, explicou que a actividade se vai desenvolver nos días

laborables do mes de agosto. Para participar, os nenos e nenas non teñen máis que achegarse ao punto de encontro, fixado na Praza de Abastos, ás seis e media da tarde. Unha vez identificados cun pano do programa, as crianzas terán por diante dúas horas de xogo. De organizalas e de coidar dos nenos e nenas encargaranse monitores de Xandobela, unha empresa local cunha gran experiencia en tempo libre e xogos tradicionais. Dúas das monitoras, Nerea Couselo e Chus Caramés, sinalaron que o seu desexo é que "xogar na rúa sexa para os nenos e nenas de hoxe algo natural, como o foi para os seus pais e nais". Despois de merendar... a rúa é nosa! tamén persegue que as crianzas "saiban xogar indo cos petos baleiros, e procurando na propia cidade as cousas que precisan para xogar, como chapas, caixas ou unha tella coa que pintar unha mariola no chan". A actividade está dirixida a nenos e nenas de entre 6 e 12 anos, e formaranse grupos dun máximo de 20 rapaces e rapazas.

**CONCELLO DE
A GUARDA**

**CURSO DE
FUNKY**

Do 29 de Agosto ao 9 de Setembro
10:30-13:00h

Lugar: Ximnasio Municipal

De luns a Venres

Prazo inscrición:
Ata o 19 de Agosto de 2016

Lugar inscrición:
Rexistro Concello A Guarda
de 08.00 a 14.00h

Organiza
Deputación Pontevedra e
Colabora
Concello de A Guarda

**DEPUTACIÓN
PONTEVEDRA**

O alcalde no Fogar de Sor Eusebia

Fotografías da visita institucional que o alcalde da Coruña, Xulio Ferreiro, realizou ás instalacións do Fogar de Sor Eusebia, en Bens.

O obxectivo da mesma, segundo indicou o rexedor, foi coñecer o espazo, así como conversar sobre os proxectos que comparten a institución e o Concello.

En Marea reclama no Congreso Grupo Parlamentario

Os deputados e deputadas de En Marea rexistraron no Congreso dos Deputados a solicitude de Grupo Parlamentario en coherencia co carácter de suxeito político propio que lle outorgaron as urnas o pasado 26 de xaneiro, cando a candidatura conquistou 5 actas no Congreso e 1 no Senado e máis do 15% en todas as circunscricións nas que se presentou.

A portavoz de En Marea, Alexandra Fernández, fixo referencia ao posible bloqueio da Mesa do Congreso dicindo que “non se pode facer un cambio de cromos cos grupos nin xugar cos nosos dereitos”. E engadiu que se, finalmente si lle concede grupo a Convergencia Democrática de Cataluña, “a legalidade da Cámara quedaría absolutamente en entredito”.

En Marea ten a seguridade que, pase o que pase, terán garantidas na práctica todas as características dun grupo parlamentario (iniciativa política, axenda propia, portavoz...) e seguirán traballando para cambiar o regulamento e “permitir a entrada da diversidade nas Cortes e que a decisión non se reparta entre o bipartidismo de sempre”, desatendendo a vontade de miles de persoas que decidiron co seu voto outorgarlle a capacidade de constituírense como primeiro grupo parlamentario galego no Congreso.

De non lograr grupo propio, En Marea comprométese a chegar ata “as últimas consecuencias coa defensa dos nosos dereitos, incluído o Tribunal Constitucional, avaliando as medidas legais a desenvolver para que esta demanda gañada democraticamente poida saír adiante”.

Compromiso está preparado para defender a Galicia no Parlamento

Logo de coñecer que as eleccións autonómicas terán lugar o 25 de setembro, o secretario xeral de Compromiso por Galicia e candidato á presidencia da Xunta, Xoán Bascuas, lamentou que “Feijóo engane unha vez máis aos galegos incumprindo a súa palabra de rematar a lexislatura, e renunciando a que haxa unhas eleccións en chave estritamente galega” para que coincidindo coas eleccións vascas, se busque “darlle unha lectura estatal”. O candidato galeguista critica que “o presidente de Galicia poña o país ao servizo dos intereses do seu partido e das ordes de Génova pensando nun-

has posibles terceiras eleccións xerais ou nos efectos do xuízo da trama Gürtel e non na nosa terra”.

De tódolos xeitos, Xoán Bascuas quixo deixar claro que “Compromiso está preparado para estas eleccións porque fixemos os deberes, temos os cabezas de lista elixidos nun proceso aberto e transparente e o programa electoral moi avanzado”. E as expectativas no partido son boas: “Estamos convencidos de que estaremos no Parlamento de Galicia porque a Feijóo acabóuselle o crédito e só hai unha alternativa centrada e galeguista chamada Compromiso por Galicia”.

Festival GROBA - 2016

Dende o ano 2013 vense celebrando en Ponteareas, o FESTIVAL GROBA - 2016. Un festival cunha estrutura europea, pouco coñecida, por estes lares.

As principais novidades no festival deste ano céntranse no eido pedagóxico : un curso especial para xoves solistas de violín impartido polo profesor Emmanuele Baldini; actual concertino da Orquestra Sinfónica de São Paulo (Brasil).

Neste cursiño especial asistirán oito alumnas pre-seleccionadas de toda Europa. Catro actuarán como solistas no concerto de Clausul. As catro restantes farano, o sábado día 12, na Sala Eisenmam da Cidade da Cultura de Santiago.

A orquestra residente do Festival Groba 2016 é a Orquestra de Cámara de Galicia, dirixida por Rogelio Groba Otero (fillo).

Orquestra de Cámara Galega dirixida por Rogelio Groba Otero.

Rogelio Groba músico compositor.

Paula Novoa [Suíza]

Elena Rodríguez [España]

Dhyani Heath [USA]

Miranda Liu [USA]

Franca Marcano [Venezuela]

Sophia Mezran [Italia]

Alba Reiris. Natural de Ponteareas, inicia os seus estudos musicais con Ruta Pozniakova aos 4 anos e de violonchelo con Margarita Juokova no Conservatorio Reveriano Soutullo. Durante estes anos de formación pasa a formar parte da Orquesta Clásica Divertimento, agrupación coa que realiza concertos e diferentes cursos de formación orquestral por diferentes puntos da península, como Palencia, Barcelona ou Portugal. Paralelamente co-meizou a recibir clases do mestre Iminas Kucinskas.

Naoko Matsui [Xapón]

Victoria Lewis [USA]